

ZAKON
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O TUJCIH

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJETJE PREDLOGA ZAKONA

Zakon o tujcih (Uradni list RS, št. 1/18- upb6, 6/18 - popr.; v nadaljnjem besedilu: zakon) ureja vstop tujcev v Republiko Slovenijo, pridobivanje vizumov in dovoljenj za prebivanje, zapustitev države, prostovoljno vračanje in odstranjevanje tujcev, posebnosti glede postopka in organe, pristojne za izvajanje določb zakona. Posebni poglavji sta namenjeni vključevanju tujcev v Republiko Sloveniji in evidencam.

Ker se pogoji za vstop in prebivanje državljanov Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), njihovih družinskih članov ter družinskih članov slovenskih državljanov razlikujejo od pogojev, ki jih morajo izpolnjevati drugi tujci, so ti pogoji urejeni v posebnem poglavju.

Temeljni razlog za pripravo predloga sprememb in dopolnitev zakona je prenos direktive EU v nacionalni pravni red in sicer Direktive 2016/801/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene raziskovanja, študija, opravljanja pripravništva, prostovoljskega dela, programov izmenjave učencev ali izobraževalnih projektov in dela varuš (au pair), (v nadaljevanju Direktiva 2016/801/EU). Gre za t.i. prenovitveno direktivo, s katero se nadomeščata do sedaj veljavni Direktiva Sveta 2004/114/ES z dne 13. decembra 2004 o pogojih za sprejem državljanov tretjih držav za namene študija, izmenjav učencev, neplačanega usposabljanja ali prostovoljnega dela in Direktiva Sveta 2005/71/ES z dne 12. oktobra 2005 o posebnem postopku za dovolitev vstopa državljanom tretjih držav za namene znanstvenega raziskovanja.

S prenosom Direktive 2016/801/EU se na novo ureja izdaja dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav in visokega šolstva ter izdaja dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija. Skladno s predmetno direktivo se po vzoru Direktive 2014/66/EU, ki ureja premestitev tujcev znotraj gospodarsko povezanih družb, uvaja kratkotrajna in dolgotrajna premestitev raziskovalcev in njihovih družinskih članov ter mobilnost študentov znotraj držav članic EU.

Na podlagi zavez iz Direktive 2016/801/EU se v predlogu urejajo tudi nove vrste enotnih dovoljenj za prebivanje in delo ter dovoljenj za začasno prebivanje in sicer se na novo določa izdaja dovoljenja za začasno prebivanje zaradi iskanja zaposlitve in samozaposlitve za raziskovalca, ki je v Republiko Sloveniji zaključil raziskovalno delo in študenta, ki je v Republiko Sloveniji zaključil študij na visokošolskem zavodu ter izdaja dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja prostovoljskega dela. S predlogom zakona se v nacionalni pravni red uvajata tudi nova vrsta enotnega dovoljenja za prebivanje in delo in sicer izdaja enotnega dovoljenja zaradi opravljanja pripravništva.

S prenosom Direktive 2016/801/EU tudi Republika Slovenija sledi ciljem EU, s katerimi želi postati privlačnejša za državljane tretjih držav, ki želijo izvajati raziskovalno delo v EU in njihove družinske člane, prav tako se s predlogom zakona sledi k izboljšanju in poenostavitvi pogojev za vstop in

prebivanje študentov, ki prihajajo v Republiko Slovenijo z namenom študija in izobraževanja.

Določbe Direktive Sveta 2008/115/ES z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav so se v nacionalno zakonodajo prenesle v letu 2011. Od takrat so se v praksi pokazale posamezne pomanjkljivosti, ki se jih odpravlja s predlogom sprememb določb oziroma členov v VI. poglavju zakona.

Druge predvidene spremembe so delno redakcijske, dodatno pa se v predlogu odpravljajo določene pomanjkljivosti, ki so nastale pri prenosu Direktive 2014/66/EU ki ureja premestitve tujcev znotraj gospodarsko povezanih družb.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Spremembe in dopolnitve zakona so potrebne zaradi prenosa Direktive 2016/801/EU v nacionalni pravni red. Pri prenosu Direktive 2014/801/EU je temeljni cilj predlaganih določb olajšati vstop tistih državljanov tretjih držav, ki prihajajo na območje EU zaradi opravljanja raziskovalnega dela in študija in omogočiti njihovo mobilnost in mobilnost njihovih družinskih članov znotraj držav članic EU.

2.2 Načela

Predlog zakona ne odstopa od načel, ki so bila vodilo pri pripravi osnovnega zakona.

2.3 Poglavitne rešitve

Predlog zakona v nacionalni red prenaša določbe Direktive 2014/801/EU in na novo ureja izdaja dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav in visokega šolstva ter izdaja dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija in sicer uvaja možnost mobilnosti teh tujcev znotraj držav članic EU in njihovih družinskih članov.

Raziskovalcem, ki imajo v drugi državi članici EU že izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela je omogočena kratkotrajna premestitev iz raziskovalne organizacije v eni izmed držav članic Evropske unije, ki je tujcu prva izdala dovoljenje za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, v raziskovalno organizacijo v Republiki Sloveniji, kjer bo tujec v obdobju do 180 dni v 360 dnevnom obdobju, opravljal del svojega raziskovanja. Pogoji, katerih izpolnjevanje se zahteva za kratkotrajno premestitev, se bistveno ne razlikujejo od pogojev, ki jih mora izpolnjevati imetnik enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, in so določeni v 45.č členu zakona. Prav tako je raziskovalcu omogočena tudi dolgotrajna premestitev v raziskovalno organizacijo v Republiki Sloveniji, to je premestitev za obdobje daljše od 180 dni v 360 dnevnom obdobju. Tujec lahko vstopi in opravlja raziskovalno delo na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, v 30 dneh od dneva vstopa v državo pa mora zaprositi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela v Republiki Sloveniji. Za pridobitev dovoljenja zaradi dolgotrajne premestitve pa mora tujec izpolnjevati zakonsko določene pogoje. Pravica do kratkotrajne in dolgotrajne premestitve je določena tudi za družinske člane raziskovalca, ki ga spremljajo oziroma se mu pridružijo.

Predlog določa tudi pogoje za mobilnost študentov znotraj držav članic EU. S predlogom zakona se prenaša z Direktivo 2016/801/EU vzpostavljen modificiran sistem mobilnosti za tiste tujce, ki so znotraj Evropske unije vključeni v programe za spodbujanje mobilnosti ali izvajajo mobilnost v okviru sporazumov med dvema ali več visokošolskimi zavodi. Tujcu, ki mu je dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija prva izdala druga članica Evropske unije, lahko v Republiko Slovenijo vstopi in tukaj opravi del študija, in sicer v trajanju največ 360 dni, če pristojni organ v Republiki Sloveniji temu ne nasprotuje in ima tujec za ves čas prebivanja v državi veljavno dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, ter izpolnjuje ostale zakonsko določene pogoje. Mobilnost se izvede na podlagi uradnega obvestila, s katerim obvestitelj seznanj pristojni organ v Republiki Sloveniji o nameri tujca, da bo del študija opravil v Republiki Sloveniji, in mora biti posredovano pristojnemu organu pred vstopom tujca v Republiko Slovenijo. V kolikor pa tujec ni vključen v programe za spodbujanje mobilnosti znotraj EU ali v sporazume med visokošolskimi zavodi in želi del študija opraviti v Republiki Sloveniji, mora zaprositi za izdajo »klasičnega« dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija na podlagi 44. člena zakona. V nasprotju z mobilnostjo družinskih članov raziskovalca, mobilnost družinskih članov študenta ni dovoljena.

Predlog zakona ureja tudi izdajo dovoljenja za začasno prebivanje raziskovalcev in študentov zaradi iskanja zaposlitve in samozaposlitve in na ta način omogoča tujcem, da po končanem raziskovalnem delu ali študiju, izrabijo pravico do iskanja zaposlitve ali samozaposlitve. Izraba navedene pravice je omejena na devet mesecev po zaključku raziskovalnega dela ali študija, in je vezana na izpolnjevanje zakonsko določenih pogojev. Tujec, mora v času iskanja zaposlitve v Republiki Sloveniji izpolnjevati splošne pogoje za izdajo dovoljenja za prebivanje ter izkazati, da je zaključil visokošolski študij v Republiki Sloveniji.

Predlog zakona ureja tudi izdajo nove vrste enotnega dovoljenja in sicer izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja pripravništva. Tujcu, ki bo želel prebivati v Republiki Sloveniji zaradi opravljanja pripravništva, bo pristojni organ lahko izdal enotno dovoljenje za prebivanje, če bo v postopku izdano soglasje ZRSZ in če bo tujec izpolnjeval tudi druge pogoje po ZTuj-2. Kot dokaz o izpolnjevanju pogoja zadostnih sredstev za preživljanje se bodo pri pripravnikih upoštevala tudi sredstva prejeta na podlagi dotacij, ki jih prejme tujec.

S predlogom zakona se omejujejo tudi dokazila, s katerimi lahko tujec, ki zaprosi za izdajo dovoljenja za prebivanje, izkaže zadostna sredstva za preživljanje v času prebivanja v Republiki Sloveniji. Iz dokazil, s katerimi lahko izkaže zadostna sredstva za preživljanje so s predlogom zakona izvzeta povračila stroškov v zvezi z delom, ki obsegajo stroške za prehrano med delom, za prevoz na delo in z dela ter povračilo stroškov, ki jih ima zaposleni pri opravljanju določenih del in nalog na službenem potovanju. Povračila stroškov v zvezi z delom namreč ne predstavljajo plačila za delo, temveč je zaposleni skladno z določbami zakona, ki ureja delovna razmerja do njih upravičen, če mu le ti dejansko tudi nastanejo. Kot sredstva, ki se upoštevajo pri dokazovanju zadostnih sredstev za preživljanje, pa se pri izdaji dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, študija, pripravništva in prostovoljskega dela upoštevajo tudi dotacije, ki jih prejme tujec.

S predlogom zakona se ureja in jasneje določa nezakonito prebivanje. Iz dvostopenjske ureditve izdajanja aktov oziroma nalaganje obveznosti nezakonito bivajočim tujcem za prostovoljni odhod, se prehaja v enostopenjski sistem. Tako bo Policija neposredno izvrševala odločbe upravnih organov v kolikor tujec ne bo sledil izreku le-teh. Ureja se tudi enotno postopanje v primeru nezakonito bivajočega tujca na področju izdaje odločb o vrnitvi, ukinja se možnost pritožbe in uvaja enotno pravno varstvo in sicer možnost upravnega spora. Ureja se tudi enotno postopanje glede rokov za prostovoljni odhod ter obdobje prepovedi vstopa. S predlogom zakona se upoštevajo priporočila Evropske komisije,

prav tako pa se priznavajo odločbe o vrnitvi izdanih s strani druge države članice.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Zaradi uveljavitve zakona so predvidene finančne posledice v višini približno 25.000 eurov, in sicer za:

- nadgradnjo Registra tujcev zaradi nove vrste enotnega dovoljenja in dovoljenja za začasno prebivanje.

Zakon nima vpliva na druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva za izvajanje zakona so zagotovljena v državnem proračunu za leto 2018, in sicer:

- nadgradnja Registra tujcev v okviru ukrepa 1711-05-0005 - Podpora normativni ureditvi upravnih notranjih zadev s pomočjo informacijskih rešitev, PP 9607 - Nadgradnja in vzdrževanje registrov upravnih notranjih zadev.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

S predlogom zakona se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva 2016/801/EU. Primerjalni pregled je namenjen pregledu implementacije predmetne direktive v izbranih evropskih državah glede postopkovnih načinov izvedbe (brez postopka/uradna obvestitev o nameri/vložitev prošnje) kratkotrajne in dolgotrajne mobilnosti raziskovalcev in mobilnosti študentov v drugi državi članici in glede opsijske uporabe določb direktive glede določenih kategorij državljanov tretjih držav (tisti, ki bi želeli priti v EU na izmenjavo učencev ali zaradi izobraževalnega projekta, prostovoljske dejavnosti zunaj Evropske prostovoljske službe ali zaradi dela kot varuška (au pair).

Češka

Po češkem predlogu zakonodaje, s katero se implementira Direktiva 2016/801/EU (sprejem je predviden v drugi polovici 2018), za izvedbo kratkotrajne premestitve raziskovalca (28. člen direktive) ne bo obstajal postopek uradne obvestitve pristojnih organov prve in druge države članice o nameri raziskovalca, da del raziskovanja opravi v raziskovalni organizaciji v drugi državi članici. Češka se je pri izvajanju dolgoročne mobilnosti raziskovalcev (29. člen direktive) odločila za možnost, po kateri uporabijo 28. člen direktive in dovolijo, da raziskovalec biva na njenem ozemlju na podlagi dovoljenja, ki ga je izdala prva država članica, kar pomeni, da ni potrebno vložiti prošnje za izdajo dovoljenja za dolgoročno mobilnost. Tudi glede mobilnosti študentov (31. člen direktive) ne predvidevajo mobilnosti na podlagi uradnega obvestila, s katerim obvestitelj seznanji pristojni organ prve in druge države članice o nameri študenta, da del študija opravi na visokošolskem zavodu v drugi državi članici. Glede opsijskih kategorij državljanov tretjih držav (programi izmenjave učencev ali izobraževalnih projektov, prostovoljskega dela izven Evropske prostovoljske službe ali dela kot varuška au pair) nameravajo implementirati določbe direktive glede državljanov tretjih držav, ki bi želeli priti v EU na izmenjavo učencev ali zaradi izobraževalnega projekta in zaradi prostovoljske dejavnosti izven Evropske

prostovoljske službe.

Nemčija

Nemčija je direktivo že implementirala v nacionalno zakonodajo (obvestilo o notifikaciji implementacije z dne 31. 8. 2017). Kratkoročna mobilnost raziskovalca se izvede na podlagi uradnega obvestila, s katerim obvestitelj seznanj pri pristojni organ prve in druge države članice o nameri, da del raziskovanja opravi v raziskovalni organizaciji v drugi državi članici. Pri dolgoročno mobilnosti raziskovalca so se odločili za uporabo postopka, ki zahteva vložitev prošnje za dolgoročno mobilnost. Mobilnost študenta se izvede na podlagi uradnega obvestila, s katerim obvestitelj seznanj pri pristojni organ prve in druge države članice o nameri, da del študija opravi na visokošolskem zavodu v drugi državi članici. Nemčija se ni odločila za uporabo določb direktive glede nobene izmed opcijskih kategorij državljanov tretjih držav (pripravnništvo ali prostovoljsko delo v okviru programov izmenjave učencev ali izobraževalnih projektov, prostovoljsko delo izven Evropske prostovoljske službe, delo varuš (au pair)).

Francija

Francija načrtuje sprejem zakonodaje za implementacijo direktive v jeseni 2018. Glede postopkovne izvedbe kratkoročne in dolgoročne mobilnosti raziskovalcev ter mobilnosti študentov načrtujejo enako ureditev kot je predstavljena zgoraj v zvezi z Nemčijo. Glede opcijskih kategorij državljanov tretjih držav pa nameravajo implementirati zgolj določbe, ki se nanašajo na delo varuš (au pair).

Nizozemska

Nizozemska je direktivo že implementirala v nacionalno zakonodajo (obvestilo o notifikaciji implementacije z dne 18. 5. 2018). Glede postopkovne izvedbe kratkoročne in dolgoročne mobilnosti raziskovalcev ter mobilnosti študentov imajo enako ureditev kot je predstavljena zgoraj v zvezi z Nemčijo. Nizozemska se ni odločila za implementacijo določb direktive, ki se nanašajo na opcijske kategorije državljanov tretjih držav (pripravnništvo ali prostovoljsko delo v okviru programov izmenjave učencev ali izobraževalnih projektov, prostovoljsko delo izven Evropske prostovoljske službe, delo varuš au pair).

Portugalska

Portugalska je direktivo že implementirala v nacionalno zakonodajo (obvestilo o notifikaciji implementacije z dne 28. 8. 2017). Glede postopkovne izvedbe pri kratkoročni mobilnosti raziskovalca nimajo predvidenega postopka, kar pomeni, da ne zahtevajo uradnega obvestila o nameri raziskovalca, da del raziskovanja opravi v raziskovalni organizaciji v drugi državi članici. Pri dolgoročni mobilnosti raziskovalca portugalska ureditev zahteva podajo prošnje za dolgoročno mobilnost. Pri mobilnosti študentov se zahteva uradno obvestilo o nameri študenta, da del študija opravi na visokošolskem zavodu v drugi državi članici. Portugalska se prav tako ni odločila za implementacijo določb direktive, ki se nanašajo na opcijske kategorije državljanov tretjih držav (pripravnništvo ali prostovoljsko delo v okviru programov izmenjave učencev ali izobraževalnih projektov, prostovoljsko delo izven Evropske prostovoljske službe, delo varuš au pair).

Slovaška

Slovaška je direktivo že implementirala v nacionalno zakonodajo (obvestilo o notifikaciji implementacije z dne 23. 5. 2018). Glede postopkovne izvedbe mobilnosti slovaška ureditev pri vseh treh kategorijah (kratkoročna mobilnost raziskovalcev, dolgoročna mobilnost raziskovalcev in mobilnost študentov) zahteva uradno obvestilo o nameri raziskovalca oziroma študenta, da del raziskovanja oziroma študija opravi v drugi državi članici.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

S sprejemom zakona so kot posledica implementacije Direktive 2016/801/EU na upravnih enotah predvideni novi postopki, in sicer izdaja dovoljenja za prebivanje zaradi dolgotrajne premestitve raziskovalcev in njihovih družinskih članov, izdaja dovoljenja zaradi mobilnosti študentov, izdaja enotnega dovoljenja zaradi opravljanja pripravništva ter izdaja dovoljenja za začasno prebivanje zaradi iskanja zaposlitve in samozaposlitve za študente in raziskovalce in izdaja dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja prostovoljskega dela.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Sprejem zakona ne vpliva na obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki:

Sprejem zakona ne vpliva na okolje, ki vključuje prostorske in varstvene vidike.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo:

Sprejem zakona ne vpliva na socialno področje.

6.4 Presoja posledic za socialno področje:

Sprejem zakona ne vpliva na socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja:

Sprejem zakona ne vpliva na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja:

Sprejem zakona ne bo imel drugih posledic.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

Predstavitev sprejetega zakona

Sprejeti zakon bo objavljen v Uradnem listu RS ter na spletnih straneh predlagatelja oziroma e-demokraciji. Predlagatelj bo zakon predstavljal v okviru obstoječih orodij (usmeritve upravnim enotam, www.infotujci.si/ipd.)

Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

Izvajanje predpisa bosta spremljali ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, in ministrstvo, pristojno za

delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona

/

7.a Podatek o zunanjem strokovnjaku oziroma pravni osebi, ki je sodelovala pri pripravi predloga zakona (osebno ime in naziv fizične osebe ali firma in naslov pravne osebe)

Pri pripravi predloga zakona niso sodelovali zunanji strokovnjaki.

7.b Znesek plačila, ki ga je oseba iz prejšnje točke v ta namen prejela:

/

8. Predstavniki predlagatelja, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

Sodelovali bodo:

- Boštjan Poklukar, minister
- Mag. Sandi Čurin, državni sekretar
- Natalija Kovač Jereb, državna sekretarka
- Nina Gregori, generalna direktorica Direktorata za upravne notranje zadeve, migracije in naturalizacijo na Ministrstvu za notranje zadeve, višja sekretarka,
- Nataša Potočnik, direktorica Urada za migracije na Direktoratu za upravne notranje zadeve, migracije in naturalizacijo na Ministrstvu za notranje zadeve, sekretarka,
- Janez Rupnik, direktor Uprave uniformirane policije, Generalna policijska uprava.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o tujcih (Uradni list RS, št. 1/18 – uradno prečiščeno besedilo 6, 9/18-popr.) se v drugem odstavku 1. člena deveta alineja spremeni tako, da se glasi:

»- Direktivo 2016/801/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene raziskovanja, študija, opravljanja pripravništva, prostovoljskega dela, programov izmenjave učencev ali izobraževalnih projektov in dela varuš (au pair) (UL L št. 132 z dne 21. 5. 2016, str. 21);«.

Dosedanja deseta alineja se črta.

V tretjem odstavku 1. člena za šesto alinejo doda nova sedma alineja, ki se glasi:

»- Uredbe (EU) 2016/1953 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o uvedbi evropske potne listine za vrnitev nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav in razveljavitvi Priporočila Sveta z dne 30. novembra 1994.«.

2. člen

V 2. členu se v petnajsti alineji za besedilom "državljan EU;" doda besedilo "z doktoratom ali".

Osemindvajseta alineja se spremeni tako, da se glasi:

»- Prostovoljni odhod pomeni prostovoljno izpolnitev obveznosti vrnitve tujca v tretjo državo.«.

Za devetintrideseto alinejo se dodajo nove štirideseta, enainštirideseta, dvainštirideseta in triinštirideseta alineja, ki se glasijo:

»- Pripravnik je tujec, ki ni državljan EU, z doseženo stopnjo visokošolske izobrazbe oziroma tujec, ki je vključen v študijski program, ki mu omogoča pridobitev stopnje visokošolske izobrazbe in je bil sprejet na ozemlje Republike Slovenije v okviru programa opravljanja pripravništva, da bi pridobil znanje, prakso in izkušnje v poklicnem okolju.

- Prostovoljec je tujec, ki ni državljan EU, ki je bil sprejet na ozemlje Republike Slovenije z namenom opravljanja prostovoljskega dela, kot ga določa zakon, ki ureja področje opravljanja prostovoljskega dela.

- Evropska potna listina za vrnitev nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav je potna listina, ki se izda državljanu tretje države, ki je v postopku odstranitve in si ne more ali si noče pridobiti potne ali potni listine enakovredne listine države, katere državljan je.

- Nezakonito prebivanje pomeni prisotnost tujca na ozemlju Republike Slovenije, ki ne izpolnjuje ali ne izpolnjuje več pogojev za vstop ali bivanje v Republiki Sloveniji v skladu z Zakonom o schengenskih mejah oziroma s tem zakonom.«.

3. člen

V 12. členu prva, druga in tretja alineja spremenijo tako, da se glasijo:

»- se izogne mejni kontroli na mejnem prehodu, ko ta obratuje;

- se izogne mejni kontroli izven območja mejnega prehoda ali na mejnem prehodu, ko ta ne obratuje;
- pri vstopu uporabi ponarejene, tuje ali kako drugače spremenjene potne in druge listine, ki so potrebne za vstop ali če organom mejne kontrole navede lažne podatke, ali namenoma zamolči in ne navede vseh dejstev pomembnih za odločanje mejnega organa o pogojih za vstop;«.

4. člen

Peti odstavek 14. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Ne glede na določbo druge in tretje alineje 60. člena tega zakona, lahko tujec, ki za vstop v Republiko Slovenijo ne potrebuje vizuma, ostane in biva v Republiki Sloveniji največ 90 dni po prenehanju dovoljenja za prebivanje ali vizuma za dolgoročno bivanje.«.

5. člen

V tretjem odstavku 28.člena se besedilo »iz tretjega odstavka 60. člena« nadomesti z besedilom »iz 60.a člena.«

6. člen

V tretjem odstavku 33. člena se v tretjem in četrtem stavku za besedilom »s pravicami iz dela ali zavarovanja,« doda besedilo » razen s povračili stroškov v zvezi z delom«.

7. člen

V drugem odstavku 35. člena se doda nova šesta alineja, ki se glasi:

»- žrtvam družinskega nasilja;«.

Dosedanja šesta alineja postane sedma alineja.

V četrtem odstavku se doda nov stavek, ki se glasi: Tujec, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje in za vstop v Republiko Slovenijo ne potrebuje vizuma, lahko prebiva v Republiki Sloveniji največ 90 dni po prenehanju dovoljenja za prebivanje.«.

8. člen

V drugem odstavku 37. člena se za besedo »desete« črta beseda »ali« in postavi vejica, za besedo »enajste« pa se doda besedilo: »ali dvanajste«.

9. člen

V prvem odstavku 38. člena se za prvim stavkom dodata nov drugi in tretji stavek, ki se glasita:

»Kot dokaz o izpolnjevanju pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz tretjega odstavka 33. člena in drugega odstavka 36. člena tega zakona se upoštevajo tudi sredstva iz dotacij, ki jih prejme raziskovalec, visokošolski učitelj ali visokošolski sodelavec.«

Sedmi in osmi odstavek se spremenita tako, da se glasita.

»(7) Visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec, ki ima v drugi državi članici Evropske unije sklenjen sporazum o gostovanju in izdano dovoljenje za prebivanje za visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca in želi zaradi izvedbe določenih del iz navedenega sporazuma v Republiki Sloveniji prebivati določen čas do 90 dni, lahko v Republiko Slovenijo vstopi in v njej do 90 dni prebiva na podlagi dovoljenja, izdanega v drugi državi članici Evropske unije oziroma do poteka veljavnosti tega dovoljenja, če je le-ta krajša.

(8) Visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec, ki ima v drugi državi članici Evropske unije izdano dovoljenje za prebivanje za visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca in želi v Republiki Sloveniji opravljati raziskovalno ali pedagoško delo za obdobje, daljše od 90 dni, mora za prebivanje v Republiki Sloveniji pridobiti dovoljenje za prebivanje za visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca na podlagi sklenjenega sporazuma o gostovanju z raziskovalno organizacijo ali visokošolskim zavodom in ob izpolnjevanju ostalih pogojev, določenih v prvem odstavku tega člena. Visokošolski učitelj, visokošolski sodelavec ali raziskovalna organizacija oziroma visokošolski zavod lahko prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji v 90 dneh po prihodu visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca v Republiko Slovenijo oziroma pred iztekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje, izdanega v drugi državi članici Evropske unije, če je le-ta krajša. O pravočasno vloženi prošnji pri pristojnem organu v državi pristojni organ visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v državi, se dovoljenje vroči osebno pri organu, ki je dovoljenje izdal.«

Deveti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Če raziskovalec, visokošolski učitelj ali visokošolski sodelavec, s katerim je raziskovalna organizacija ali visokošolski zavod iz Republike Slovenije sklenil sporazum o gostovanju, v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito, mora raziskovalna organizacija oziroma visokošolski zavod kriti njegove stroške nastanitve, vrnitve ali odstranitve, če raziskovalec, visokošolski učitelj ali visokošolski sodelavec nima lastnih sredstev. Obveznost kritja navedenih stroškov preneha najpozneje šest mesecev po prenehanju veljavnosti sporazuma. Če tujec pridobi dovoljenje za začasno prebivanje zaradi iskanja zaposlitve ali samozaposlitve na podlagi 38.d člena, obveznost raziskovalne organizacije iz tega odstavka preneha z dnem izdaje dovoljenja za začasno prebivanje zaradi iskanja zaposlitve ali samozaposlitve.«

Za desetim odstavkom se dodata novi enajsti in dvanajsti odstavek, ki se glasita:

»(11) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »raziskovalec«. Za tujca, ki bo opravljal raziskovalno delo v okviru posebnega programa Evropske unije ali v večstranskih programih, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, se v opombi navede »posebni program/ sporazum«. Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju visokega šolstva se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »visokošolsko izobraževalno delo.«

(12) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena se prvo dovoljenje za začasno prebivanje raziskovalcu, ki bo v Republiki Sloveniji opravljal raziskovalno delo v okviru posebnega programa Evropske unije ali v večstranskih programih, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, ob izpolnjevanju pogojev, določenih v tem členu, izda za obdobje dveh let oziroma za čas opravljanja dela po sporazumu o gostovanju, če je ta krajši.«.

10. člen

Za 38. členom se dodajo novi 38.a, 38.b, 38.c, 38.č in 38.d člen, ki se glasijo:

»38.a člen

(prebivanje raziskovalca z dovoljenjem za prebivanje, izdanim v drugi državi članici Evropske unije – kratkotrajna premestitev)

(1) Tujec z veljavnim dovoljenjem za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, lahko prebiva in opravlja raziskovalno delo v raziskovalni organizaciji v Republiki Sloveniji do 180 dni v katerem koli 360 dnevnom obdobju, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 360 dnevnom obdobju (v nadaljnjem besedilu: kratkotrajna premestitev), če:

- izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona;
- je bil pristojni organ v Republiki Sloveniji pisno obveščen (uradno obvestilo) o nameravani premestitvi raziskovalca;
- ima dovoljenje za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, veljavno za obdobje nameravane premestitve;
- predloži sporazum o gostovanju, sklenjen z raziskovalno organizacijo v Republiki Sloveniji, iz katerega izhaja datum nastopa kratkotrajne premestitve in njeno predvideno trajanje;
- ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Tujec ali raziskovalna organizacija, s katero ima raziskovalec sklenjen sporazum o gostovanju v državi članici, ki je tujcu prva izdala dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela ali raziskovalna organizacija v Republiki Sloveniji, kjer namerava tujec opravljati raziskovalno delo (obvestitelj), mora pristojni organ v Republiki Sloveniji pisno obvestiti o nameri, da bo tujec zaradi opravljanja raziskovalnega dela kratkotrajno premeščen v raziskovalno organizacijo v Republiki Sloveniji, takoj ko je znano, da bo premeščen. Uradnemu obvestilu mora tujec ali raziskovalna organizacija priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev iz prve, tretje in četrte alineje prejšnjega odstavka.

(3) Pristojni organ tujcu ne dovoli prebivanja in opravljanja raziskovalnega dela, če:

- niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena;
- namerava tujec opravljati raziskovalno delo v raziskovalni organizaciji, ki ni vpisana v zbirko podatkov o izvajalcih raziskovalne dejavnosti;
- tujec v predvidenem obdobju kratkotrajne premestitve doseže najdaljše dovoljeno 180-dnevno prebivanje v kateremkoli 360-dnevnom obdobju, določeno v prvem odstavku tega člena.

(4) Če pristojni organ tujcu ne dovoli prebivanja in opravljanja raziskovalnega dela v raziskovalni organizaciji v Republiki Sloveniji, najkasneje v 30 dneh od prejema popolnega uradnega obvestila o nameravani premestitvi izda odločbo, s katero kratkotrajno premestitev tujca zavrne. Odločba pristojnega organa, s katero se kratkotrajna premestitev tujca v Republiko Slovenijo zavrne, se vroči tujcu in obvestitelju iz drugega odstavka tega člena. Pristojni organ o zavrnitvi kratkotrajne premestitve,

preko nacionalne kontaktne točke, pisno obvesti tudi pristojni organ države članice Evropske unije, ki je tujcu prva izdala dovoljenje za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela.

(5) Če pristojni organ tujcu ne dovoli prebivanja in opravljanja raziskovalnega dela v raziskovalni organizaciji v Republiki Sloveniji, tujec pa še ni nastopil kratkotrajne premestitve, ga raziskovalna organizacija v drugi državi članici Evropske unije, ne sme premestiti v raziskovalno organizacijo v Republiki Sloveniji. Če je tujec že vstopil v Republiko Slovenijo in začel izvajati kratkotrajno premestitev v raziskovalni organizaciji v Republiki Sloveniji, preden je bila odločba o zavrnitvi kratkotrajne premestitve vročena tujcu in obvestitelju iz drugega odstavka tega člena, mora tujec takoj, najpozneje pa v treh dneh po prejemu odločbe o zavrnitvi kratkotrajne premestitve, prenehati z opravljanjem raziskovalnega dela in se vrniti v državo članico Evropske unije, ki je prva izdala dovoljenje za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela. Pristojni organ v odločbi o zavrnitvi kratkotrajne premestitve določi, da mora tujec državo zapustiti v roku treh dni po vročitvi odločbe, če je tujec že vstopil v Republiko Slovenijo in začel že izvajati kratkotrajno premestitev. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve. V tem primeru posebna odločba o odpovedi prebivanja ni potrebna. Določbe tega odstavka se smiselno uporabljajo tudi za družinske člane raziskovalca, ki imajo veljavno dovoljenje za prebivanje za družinskega člana raziskovalca, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, ki raziskovalca spremljajo.

(6) Tujec iz prvega odstavka tega člena, kateremu je dovoljenje za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela prva izdala država članica Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, mora pri vstopu v Republiko Slovenijo poleg veljavnega dovoljenja za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, ki ga je prva izdala država članica Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, in veljavne potne listine, predložiti tudi kopijo uradnega obvestila iz druge alineje prvega odstavka tega člena.

38.b člen

(prebivanje raziskovalca z dovoljenjem za prebivanje, izdanim v drugi državi članici Evropske unije – dolgotrajna premestitev)

(1) Tujec z veljavnim dovoljenjem za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, lahko prebiva in opravlja raziskovalno delo v raziskovalni organizaciji v Republiki Sloveniji več kot 180 dni v katerem koli 360 dnevnom obdobju, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 360 dnevnom obdobju (v nadaljnjem besedilu: dolgotrajna premestitev), če:

- izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona;
- ima veljavno dovoljenje za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije;
- predloži sporazum o gostovanju z raziskovalno organizacijo v Republiki Sloveniji, iz katerega izhaja datum nastopa dolgotrajne premestitve in njeno predvideno trajanje;
- ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, tretje, pete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Tujec iz prvega odstavka tega člena lahko vstopi v Republiko Slovenijo z veljavnim dovoljenjem za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije in z veljavno potno listino, ter v 30 dneh od dneva vstopa v državo pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, kjer tujec prebiva, vložijo prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela zaradi dolgotrajne premestitve. Prošnjo lahko vložijo tudi raziskovalna organizacija iz države članice, ki je tujcu prva izdala dovoljenje za prebivanje ali raziskovalna organizacija v Republiki Sloveniji, v katero bo tujec premeščen. Pristojni organ tujcu izda potrdilo o

vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela zaradi dolgotrajne premestitve, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje in tujcu dovoljuje, da v Republiki Sloveniji prebiva in opravlja raziskovalno delo do dokončne odločitve o prošnji. V primeru, da je tujec že kratkotrajno premeščen, lahko v času odločanja o prošnji opravlja delo, če še ni poteklo dovoljeno obdobje prebivanja in opravljanja raziskovalnega dela tujca v raziskovalni organizaciji v Republiki Sloveniji skladno z določbo prvega odstavka 38.a člena tega zakona.

Prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela zaradi dolgotrajne premestitve ni možno vložiti istočasno s predložitvijo uradnega obvestila o kratkotrajni premestitvi. Če tujec že prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi kratkotrajne premestitve in želi prebivanje nadaljevati na podlagi dolgotrajne premestitve, mora biti prošnja za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela zaradi dolgotrajne premestitve vložena pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji najmanj 30 dni pred potekom kratkotrajne premestitve tujca.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela zaradi dolgotrajne premestitve, se tujcu izda za čas trajanja premestitve, kot je določeno v sporazumu o gostovanju. Raziskovalcu, ki bo v Republiki Sloveniji opravljal raziskovalno delo na podlagi dolgotrajne premestitve v okviru posebnega programa Evropske unije ali v večstranskih programih, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, se ob izpolnjevanju pogojev, določenih v tem členu, se izda dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela zaradi dolgotrajne premestitve za obdobje dveh let oziroma za čas opravljanja dela po sporazumu o gostovanju, če je ta krajši.

(4) Pristojni organ zavrne izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela zaradi dolgotrajne premestitve, če:

- niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena;
- namerava tujec opravljati raziskovalno delo v raziskovalni organizaciji, ki ni vpisana v zbirko podatkov o izvajalcih raziskovalne dejavnosti;
- veljavnost dovoljenja za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, poteče med postopkom pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji;
- je tujec že dosegel najdaljše obdobje prebivanja v Republiki Sloveniji iz prvega odstavka tega člena.

(5) Če tujcu pristojni organ zavrne izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela zaradi dolgotrajne premestitve, ali če se v postopku ugotovi, da tujec ne prebiva v Republiki Sloveniji v skladu z namenom, zaradi katerega je bilo dovoljenje izdano, ali če je bilo dovoljenje razveljavljeno iz razlogov iz prvega odstavka 56. člena tega zakona, mora tujec takoj prenehati z opravljanjem raziskovalnega dela v raziskovalni organizaciji v Republiki Sloveniji in se nemudoma, najpozneje pa v treh dneh od dokončnosti odločbe o zavrnitvi izdaje dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalne dejavnosti, vrniti v državo članico Evropske unije, ki je prva izdala dovoljenje za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela. V tem primeru posebna odločba o odpovedi prebivanja ni potrebna.

(6) Odločba pristojnega organa, s katero se dolgotrajna premestitev tujca v Republiko Slovenijo zavrne, se vroči tujcu in vlagatelju prošnje iz drugega odstavka tega člena. O odločitvi o prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela zaradi dolgotrajne premestitve, pristojni organ, preko nacionalne kontaktne točke, obvesti tudi pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je prva izdala dovoljenje za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela.

(7) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela zaradi dolgotrajne premestitve, se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše

»raziskovalec - mobilnost«. Za tujca, ki bo opravljal raziskovalno delo v okviru posebnega programa Evropske unije ali v večstranskih programih, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, se v opombi navede ta posebni program ali sporazum.

(8) Tujec iz prvega odstavka tega člena, kateremu je dovoljenje za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela prva izdala država članica Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, mora pri vstopu v Republiko Slovenijo poleg veljavnega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, ki ga je prva izdala država članica Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, in veljavne potne listine, predložiti tudi kopijo sporazuma o gostovanju iz tretje alineje prvega odstavka tega člena.

38.c člen

(prebivanje družinskega člana raziskovalca in njegova mobilnost)

(1) Za družinskega člana tujca, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, izdanega v Republiki Sloveniji na podlagi 38. člena tega zakona, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.

(2) Glede izdaje dovoljenja za prebivanje za družinskega člana tujca, imetnika dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, izdanega na podlagi 38.b člena tega zakona, se smiselno uporabljajo določbe 42. člena tega zakona, v kolikor s tem zakonom ni drugače določeno.

(3) Družinskemu članu tujca iz prejšnjega odstavka tega člena, ki ima v drugi državi članici Evropske unije izdano dovoljenje za prebivanje za družinskega člana raziskovalca, in je v tej državi članici z raziskovalcem tudi prebival, se izdaja dovoljenja za začasno prebivanje na podlagi tega člena zavrne, če:

- niso izpolnjeni pogoji, določeni v tretjem odstavku 33. člena tega zakona;
- obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz tretje, pete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona;
- dovoljenje za prebivanje za družinskega člana raziskovalca, izdano v drugi državi članici Evropske unije, poteče med postopkom pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(4) Družinski član tujca, imetnika dovoljenja za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, ki v Republiki Sloveniji izvaja kratkotrajno premestitev, lahko vstopi in prebiva v Republiki Sloveniji v obdobju kratkotrajne premestitve raziskovalca, če:

- so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona;
- je bil pristojni organ v Republiki Sloveniji pisno obveščen (uradno obvestilo) o nameravani premestitvi družinskega člana raziskovalca;
- je dovoljenje za prebivanje za družinskega člana raziskovalca, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, veljavno za obdobje nameravane premestitve;
- predloži sporazum o gostovanju, sklenjen z raziskovalno organizacijo v Republiki Sloveniji, iz katerega izhaja datum nastopa kratkotrajne premestitve raziskovalca in njeno predvideno trajanje;
- predloži dokazilo, da je z raziskovalcem prebival v prvi državi članici EU kot njegov družinski član;
- ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(5) Glede postopka obveščanja in razlogov za nasprotovanje mobilnosti družinskega člana raziskovalca iz prejšnjega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 38.a člena tega

zakona.

(6) Dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca iz prvega odstavka tega člena se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »družinski član raziskovalca«.

(7) Dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca iz drugega odstavka tega člena se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »družinski član raziskovalca –mobilnost«.

(8) Pristojni organ prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana tujca, ki namerava v Republiki Sloveniji opravljati raziskovalno dejavnost, obravnava istočasno kot prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela na podlagi 38. ali 38.b člena tega zakona, če je prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana tujca, ki namerava opravljati raziskovalno dejavnost v Republiki Sloveniji, vložena istočasno. Pristojni organ družinskemu članu raziskovalca iz drugega odstavka tega člena izda potrdilo o vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.

(9) Družinski član tujca iz drugega in četrtega odstavka tega člena, kateremu je dovoljenje za prebivanje za družinskega člana raziskovalca prva izdala država članica Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, mora pri vstopu v Republiko Slovenijo poleg veljavnega dovoljenja za prebivanje za družinskega člana raziskovalca, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti in veljavne potne listine, v primeru kratkotrajne premestitve predložiti tudi kopijo uradnega obvestila iz druge alineje četrtega odstavka tega člena, in v primeru dolgotrajne premestitve dokazilo o tem, da spremlja raziskovalca.

38.č člen

(ponovni sprejem raziskovalca, študenta in družinskih članov raziskovalca)

(1) Imetniku dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela na podlagi 38. člena tega zakona in njegovim družinskim članom, ki so Republiko Slovenijo zapustili v času veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela oziroma dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca, izdanih v Republiki Sloveniji, z namenom izvajanja kratkotrajne ali dolgotrajne premestitve v drugi državi članici Evropske unije zaradi opravljanja raziskovalnega dela oziroma dovoljenja za prebivanje za družinskega člana raziskovalca, ki izvaja mobilnost, niso pridobili, oziroma je druga država članica mobilnosti raziskovalca in spremstvu s strani njegovih družinskih članov nasprotovala, ob vstopu v Republiko Slovenijo pa nimajo več veljavnega dovoljenja za prebivanje, Republika Slovenija na zahtevo druge države članice Evropske unije dovoli vstop v državo.

(2) Imetniku dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija na podlagi 44. člena tega zakona, ki je Republiko Slovenijo zapustil v času veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, zaradi opravljanja dela študija v drugi državi članici Evropske unije, v okviru programov Evropske unije ali večstranskih programih, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, ali v okviru sporazumov med dvema ali več visokošolskimi zavodi, in v drugi državi članici Evropske unije dovoljenja za prebivanje zaradi študija v okviru sodelovanja v programih Evropske unije ali večstranskih programih, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, ali v okviru sporazumov med dvema ali več

visokošolskimi zavodi ni pridobil, ob vstopu v Republiko Slovenijo pa nima več veljavnega dovoljenja za prebivanje zaradi študija, Republika Slovenija na zahtevo druge države članice Evropske unije dovoli vstop v državo.

(3) Ponovni vstop v Republiko Slovenijo se na zahtevo druge države članice Evropske unije dovoli tudi tujcu, z izdanim dovoljenjem za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela na podlagi 38. člena tega zakona in tujcu, ki ima izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija na podlagi 44. člena tega zakona, ki v drugi državi članici Evropske unije izvaja kratkotrajno ali dolgotrajno premestitev, ki je bilo razveljavljeno oziroma katerega veljavnost je prenehala obdobju izvajanja kratkotrajne ali dolgotrajne premestitve v drugi državi članici Evropske unije. Ponovni vstop v Republiko Slovenijo se na zahtevo druge države članice Evropske unije dovoli tudi družinskim članom raziskovalca, katerim je Republika Slovenija izdala dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca in v drugi državi članici Evropske unije v okviru kratkotrajne ali dolgotrajne premestitve raziskovalca kot družinski člani spremljajo raziskovalca, ki je bilo razveljavljeno oziroma katerega veljavnost je prenehala obdobju izvajanja kratkotrajne ali dolgotrajne premestitve v drugi državi članici Evropske unije.

(4) Nekdanji imetniki dovoljenj za začasno prebivanje iz prvega in drugega odstavka morajo najkasneje v petih dneh od dneva vstopa v državo pri pristojnem organu zaprositi za izdajo dovoljenja za prebivanje iz katerega koli namena. Pristojni organ tujcu izda potrdilo o vloženi prošnji, ki mu dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji do dokončne oziroma, v primeru izdaje enotnega dovoljenja, do pravnomočne odločitve o prošnji.

38.d člen

(prebivanje raziskovalca in njegovih družinskih članov zaradi iskanja zaposlitve ali samozaposlitve)

(1) Tujec, ki je v Republiki Sloveniji zaključil raziskovalno delo, lahko v Republiki Sloveniji prebiva še devet mesecev zaradi iskanja zaposlitve oziroma samozaposlitve, če:

- zaprosi za izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi iskanja zaposlitve ali samozaposlitve vsaj 30 pred potekom dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela;
- izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona;
- predloži dokazilo raziskovalne organizacije iz Republike Slovenije o zaključenem raziskovalnem delu;
- ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za začasno prebivanje iz tretje, pete, desete, enajste ali dvanajste alineje 55. člena tega zakona.

(2) Pristojni organ tujcu iz prvega odstavka tega člena izda potrdilo o vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi iskanja zaposlitve ali samozaposlitve, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.

(3) Če tujec dokazila o zaključku raziskovalnega dela ne more predložiti ob vložitvi prošnje za izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi iskanja zaposlitve ali samozaposlitve, ker raziskovalna organizacija dokazila še ni izdala, tujec pa izpolnjuje vse ostale pogoje za izdajo predmetnega dovoljenja, mu pristojni organ določi primerni rok za predložitev tega dokazila.

(4) Družinskim članom tujca iz prvega odstavka tega člena, ki prebivajo v Republiki Sloveniji in imajo izdano dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca, se dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca, ob izpolnjevanju zakonsko določenih pogojev iz 47. člena tega zakona, lahko podaljša z enako veljavnostjo, kot se izda dovoljenje za začasno prebivanje

tujcu iz prvega odstavka tega člena.

(5) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi iskanja zaposlitve ali samozaposlitve se izda z veljavnostjo devetih mesecev, v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše: »raziskovalec - iskalec zaposlitve.«.

11. člen

V prvem odstavku 39. člena se za besedo »desete« črta beseda »ali« in postavi vejica, za besedo »enajste« pa se doda besedilo: »ali dvanajste«.

12. člen

V četrtem odstavku 40. člena za besedilom »tujec« doda besedilo »ali njegov delodajalec«.

13. člen

44. člen se spremeni tako, da se glasi:

» 44. člen

(dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija)

(1) Tujcu, ki je sprejet v javno veljavne izobraževalne ali študijske programe oziroma opravlja strokovno izpopolnjevanje, praktično usposabljanje, specializacijo ali bo sodeloval v mednarodni študijski izmenjavi v ustreznih izobraževalnih ustanovah v Republiki Sloveniji ali bo sodeloval v izobraževalnih programih mednarodnih izmenjav prostovoljcev in izpolnjuje ostale pogoje za izdajo dovoljenja po tem zakonu, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje. Kot dokaz o izpolnjevanju pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz tretjega odstavka 33. člena in drugega odstavka 36. člena tega zakona se upoštevajo tudi sredstva iz dotacij, ki jih prejme tujec.

(2) Tujcu iz prejšnjega odstavka se izda dovoljenje za začasno prebivanje za čas študija, izobraževanja, strokovnega izpopolnjevanja, praktičnega usposabljanja, specializacije, sodelovanja v mednarodni študijski izmenjavi v ustreznih izobraževalnih ustanovah v Republiki Sloveniji ali sodelovanja v izobraževalnih programih mednarodnih izmenjav prostovoljcev, vendar ne dlje od enega leta. V primeru, če študij, izobraževanje, strokovno izpopolnjevanje, praktično usposabljanje ali specializacija traja daljši čas od enega leta, se dovoljenje letno podaljšuje.

(3) Kot ustrezno dokazilo o sprejemu v programe, navedene v prvem odstavku tega člena, se šteje dokazilo o sprejemu v javno veljavne izobraževalne ali študijske programe oziroma dokazilo o opravljanju strokovnega izpopolnjevanja, specializacije ali praktičnega usposabljanja, ki ga izda izobraževalna ustanova, na katero je tujec sprejet, oziroma potrdilo pristojnega državnega organa, ki je pristojen za izvajanje mednarodne ali bilateralne pogodbe ali je dajalec štipendije, oziroma potrdilo, ki ga izda od države pooblaščen organizacija, ki je odgovorna za izvajanje določenega programa.

(4) Pristojni organi prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija obravnavajo prednostno.

(5) Tujec, ki v Republiki Sloveniji študira oziroma se izobražuje in ima dovoljenje za začasno prebivanje, izdano zaradi študija, se lahko v času veljavnosti tega dovoljenja v Republiki Sloveniji tudi

zaposli ali opravlja delo pod pogoji, določenimi v zakonih, ki urejajo delovna razmerja in delo študentov.

(6) Tujec iz prvega odstavka tega člena, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista, ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, ali vizuma D, ki ga izda pristojni organ druge države članice Evropske unije zaradi študija in ki predloži dokazilo o sprejemu na študij, lahko vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(7) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega 90 dnevnega prebivanja oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje ali vizuma, če je ta krajša. O pravočasno vloženi prošnji pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Izdano potrdilo dovoljuje tujcu prebivanje v Republiki Sloveniji iz namena študija. Tujcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje vroči pri organu, ki je dovoljenje izdal.

(8) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »študent«. Za tujca, ki bo študiral v Republiki Sloveniji v okviru posebnega programa Evropske unije ali v večstranskih programih, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, ali v okviru sporazuma, med dvema ali več priznanimi visokošolskimi zavodi, se v opombi navede ta posebni program ali sporazum.

(9) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena se prvo dovoljenje za začasno prebivanje študentu, ki bo v Republiki Sloveniji izvajal študij v okviru posebnega programa Evropske unije ali v večstranskih programih, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, ali v sporazumu med dvema ali več visokošolskimi zavodi, ob izpolnjevanju pogojev, določenih v tem členu, izda za obdobje dveh let oziroma za čas trajanja študija, če je ta krajši.«.

14. člen

Za 44. členom se dodajo novi 44.a, 44.b, 44.c in 44.d člen, ki se glasijo:

»44.a člen (mobilnost študentov)

(1) Tujec z veljavnim dovoljenjem za prebivanje zaradi študija, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije in sodeluje v programih Evropske unije ali v večstranskih programih, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, ali v sporazumu med dvema ali več visokošolskimi zavodi, lahko vstopi v Republiko Slovenijo z veljavno potno listino in opravi del študija na visokošolskem zavodu v Republiki Sloveniji za največ 360 dni, če:

- izpolnjuje pogoje iz 33. člena tega zakona;
- je bil pristojni organ v Republiki Sloveniji pisno obveščen (uradno obvestilo) o nameravanem študiju v Republiki Sloveniji, skladno z določbo drugega odstavka tega člena;

- predloži dokazilo o sprejemu na visokošolski zavod v Republiki Sloveniji, iz katerega izhaja predvideno trajanje mobilnosti;
- ima dovoljenje za prebivanje zaradi študija, ki ga je prva izdala druga država članica, veljavno ves čas nameravanega prebivanja in študija v Republiki Sloveniji;
- ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz prve, tretje, pete, desete, enajste ali dvanajste alineje 55. člena tega zakona.

(2) Tujec iz prvega odstavka tega člena, visokošolski zavod iz prve države članice Evropske unije ali visokošolski zavod iz Republike Slovenije, v katerem bo študent opravil del študija (obvestitelj), mora pristojni organ v Republiki Sloveniji pisno obvestiti (uradno obvestilo) o nameravani premestitvi tujca, takoj ko je znano, da bo tujec del študija opravil v Republiki Sloveniji, vendar pred nameravanim vstopom tujca v Republiko Slovenijo. Uradnemu obvestilu je treba priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev iz prve, tretje in četrte alineje prejšnjega odstavka.

(3) Pristojni organ tujcu ne dovoli študija in prebivanja v Republiki Sloveniji, če:

- niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena;
- tujec v predvidenem obdobju mobilnosti doseže najdaljše dovoljeno 360-dnevno prebivanje v Republiki Sloveniji, skladno z določbo prvega odstavka tega člena.

(4) Če pristojni organ tujcu ne dovoli študija in prebivanja v Republiki Sloveniji, nemudoma, najpozneje pa v 30 dneh od prejema popolnega uradnega obvestila, izda odločbo, s katero zavrne nameravano mobilnost študenta v Republiki Sloveniji. Odločba pristojnega organa, s katero se zavrne nameravana mobilnost v Republiki Sloveniji se vroči tujcu in obvestitelju iz drugega odstavka tega člena. Pristojni organ o zavrnitvi kratkotrajne premestitve, preko nacionalne kontaktne točke, pisno obvesti tudi pristojni organ države članice Evropske unije, ki je tujcu prva izdala dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija.

(5) Če pristojni organ dovoli, da tujec prebiva in del študija opravi v Republiki Sloveniji, tujcu izda dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja študija. Dovoljenje se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, za čas njegove premestitve, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »študent- mobilnost« ter v opombi navede posebni program ali sporazum iz prvega odstavka tega člena, v okviru katerega študent sodeluje.

(6) Za tujca z veljavnim dovoljenjem za prebivanje zaradi študija, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, ki ne sodeluje v programih Evropske unije ali v večstranskih programih, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, ali v sporazumu med dvema ali več visokošolskimi zavodi, in namerava del študija opraviti na visokošolskem zavodu v Republiki Sloveniji, se za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija uporabljajo določbe 44. člena tega zakona.

(7) Tujec iz prvega odstavka tega člena, kateremu je dovoljenje za prebivanje zaradi študija prva izdala država članica Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, mora pri vstopu v Republiko Slovenijo poleg veljavnega dovoljenja za prebivanje zaradi študija, ki ga je prva izdala država članica Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, in veljavne potne listine, predložiti tudi kopijo uradnega obvestila iz druge alineje prvega odstavka tega člena.

44.b člen

(prebivanje študentov zaradi iskanja zaposlitve ali samozaposlitve)

(1) Tujec, ki je v Republiki Sloveniji zaključil študij na visokošolskem zavodu in pridobil najmanj visokošolsko izobrazbo, lahko v Republiki Sloveniji prebiva še devet mesecev od zaključka študija, če:

- vložijo prošnjo za izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi iskanja zaposlitve ali samozaposlitve vsaj 30 dni pred potekom dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija;
- izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona; - predloži dokazilo o zaključku visokošolskega študija oziroma ustrezno spričevalo;
- ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za začasno prebivanje iz tretje, pete, desete, enajste ali dvanajste alineje 55. člena tega zakona.

(2) Pristojni organ tujcu iz prvega odstavka tega člena izda potrdilo o vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi iskanja zaposlitve ali samozaposlitve, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.

(3) Če tujec dokazila o zaključku visokošolskega študija ne more predložiti ob vložitvi prošnje za izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi iskanja zaposlitve ali samozaposlitve, ker visokošolski zavod dokazila še ni izdal, tujec pa izpolnjuje vse ostale pogoje za izdajo predmetnega dovoljenja, mu pristojni organ določi primerni rok za predložitev tega dokazila.

(4) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi iskanja zaposlitve ali samozaposlitve se izda z veljavnostjo devetih mesecev, v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše: »študent - iskalec zaposlitve«.

44.c člen

(dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja prostovoljskega dela)

(1) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi opravljanja prostovoljskega dela se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če ima sklenjen dogovor o prostovoljskem delu s prostovoljsko organizacijo ali s strani države pooblaščen organizacijo, ki je odgovorna za izvajanje programa prostovoljskega dela in če izpolnjuje ostale pogoje po tem zakonu za izdajo dovoljenja za prebivanje. Kot dokaz o izpolnjevanju pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz tretjega odstavka 33. člena in drugega odstavka 36. člena se upoštevajo tudi sredstva, prejeta na podlagi žepnine, določene v dogovoru o prostovoljskem delu, sklenjenim s prostovoljsko organizacijo ali s strani države pooblaščen organizacijo, ki je odgovorna za izvajanje programa prostovoljskega dela ter sredstva iz dotacij, ki jih prejme tujec.

(2) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje se tujcu iz prvega odstavka tega člena izda za čas opravljanja dela po dogovoru iz prejšnjega odstavka, vendar ne dlje kot za eno leto. Če je dogovor iz prejšnjega odstavka sklenjen za obdobje, daljše od enega leta, se lahko do dokončanja dela po dogovoru iz prejšnjega odstavka dovoljenje podaljša z veljavnostjo do enega leta.

(3) Prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje lahko vložijo tujec, prostovoljska organizacija ali s strani države pooblaščen organizacija, ki je odgovorna za izvajanje programa prostovoljskega dela. Tujec, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi opravljanja prostovoljskega dela, mora prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložiti pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini. Prostovoljska organizacija ali s strani države pooblaščen organizacija, ki je odgovorna za izvajanje programa prostovoljskega dela, lahko prošnjo vložijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(4) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja prostovoljskega dela se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »prostovoljec«.

44.d člen

(enotno dovoljenje zaradi opravljanja pripravništva)

(1) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi opravljanja pripravništva se lahko izda enotno dovoljenje za prebivanje zaradi opravljanja pripravništva če:

- izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona;

- pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja;

- izpolnjuje ostale pogoje po tem zakonu za izdajo dovoljenja za prebivanje.

Kot dokaz o izpolnjevanju pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz tretjega odstavka 33. člena in drugega odstavka 36. člena se upoštevajo tudi sredstva iz dotacij, ki jih prejme tujec, ki bo opravljal pripravništvo.

(2) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje se tujcu iz prvega odstavka tega člena izda za čas opravljanja dela po sporazumu iz prejšnjega odstavka, vendar ne dlje kot za eno leto.

(3) Prošnjo za izdajo enotnega dovoljenja za prebivanje zaradi opravljanja pripravništva lahko vloži tujec ali pravna ali fizična oseba, ki gosti pripravnika. Tujec, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi opravljanja pripravništva, mora prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja za prebivanje vložiti pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini. Pravna ali fizična oseba, ki gosti pripravnika, lahko prošnjo vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(4) Če tujec iz prvega odstavka tega člena, s katerim je pravna ali fizična oseba, ki gosti pripravnika, sklenila sporazum o opravljanju pripravništva, v času veljavnosti sporazuma ali šest mesecev po prenehanju veljavnosti sporazuma v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito, mora pravna ali fizična oseba, ki gosti pripravnika kriti stroške njegove nastanitve, vrnitve ali odstranitve, če tujec nima lastnih sredstev, oziroma druge obveznosti, določene za zaposlitev nezakonito prebivajočega tujca, skladno z zakonom, ki ureja preprečevanje dela in zaposlovanja na črno

(5) Enotno dovoljenje za prebivanje zaradi opravljanja pripravništva se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »pripravnik«.

15. člen

V prvem odstavku 45.d člena se za zadnjim stavkom doda nov stavek, ki se glasi:

»V primeru, da je tujec že kratkotrajno premeščen, lahko v času odločanja o prošnji opravlja delo, če še ni poteklo dovoljeno obdobje prebivanja in dela tujca v subjektu gostitelju skladno z določbo prvega odstavka 45.č člena tega zakona.«

V drugem odstavku se sedma alineja črta.

Dosedanja osma alineja postane sedma alineja.

V sedmem odstavku se v prvem stavku besedilo »ministrstvo, pristojno za notranje zadeve«, nadomesti z besedilom »pristojni organ Republike Slovenije, preko nacionalne kontaktne točke«.

V sedmem odstavku se za prvim stavkom doda nov stavek, ki se glasi: »Odločba pristojnega organa

Republike Slovenije, s katero se dolgotrajna preemestitev tujca v Republiko Slovenijo zavrne, se vroči tujcu in vlagatelju prošnje iz prvega odstavka tega člena.«.

16. člen

V 47.a členu se v šestem odstavku za besedilom »desete« postavi vejica in črta besedilo »ali«. Za besedilom »enajste« se doda besedilo »in dvanajste«.

V tretjem odstavku se za drugim stavkom doda nov tretji stavek, ki glasi: »Istovetnost družinskih članov se izkazuje z listinami, kot jih določa prvi odstavek 97. člena tega zakona.«

Dosedanji tretji, četrti in peti stavek se postanejo četrti, peti in šesti stavek.

V šestem odstavku 47.a člena se doda nov drugi stavek, ki glasi: "V postopku izdaje dovoljenja za stalno prebivanje, začetem v roku iz tretjega odstavka tega člena, je begunec oproščen plačila stroškov tiskovine za samostojno listino, v obliki katere se dovoljenje za stalno prebivanje izda njegovemu družinskemu članu."

V sedmem odstavku se v sedmem odstavku za besedilom »desete« postavi vejica in črta besedilo »ali«. Za besedilom »enajste« se doda besedilo »in dvanajste«.

V devetem odstavku se doda nov drugi stavek, ki glasi: »Če vročitev dovoljenja pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ni mogoča, dovoljenje za stalno prebivanje družinskemu članu, ki je v tujini, lahko vroči mednarodna organizacija, ki deluje na področju migracij.«

Dosedanji drugi stavek postane tretji stavek.

17. člen

V 47.b členu se v tretjem odstavku doda nov tretji stavek, ki se glasi: »Istovetnost družinskih članov se izkazuje z listinami, kot jih določa prvi odstavek 97. člena tega zakona.« Dosedanji tretji, četrti in peti stavek postanejo četrti, peti in šesti stavek.

V šestem odstavku se za besedilom »lahko izda« doda besedilo » če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona in«.

V prvem stavku sedmega odstavka za besedilom »desete« postavi vejica in črta besedilo »ali«. Za besedilom »enajste« se doda besedilo »in dvanajste«.

V sedmem odstavku 47.b člena se doda nov tretji stavek, ki glasi: "V postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje, začetem v roku iz tretjega odstavka tega člena, in podaljšanja tega dovoljenja, je oseba s priznano subsidiarno zaščito oproščena plačila stroškov tiskovine za samostojno listino, v obliki katere se dovoljenje za začasno prebivanje izda njegovemu družinskemu članu."

V devetem odstavku se doda nov drugi stavek, ki se glasi: »Če vročitev dovoljenja pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ni mogoča, dovoljenje za začasno prebivanje družinskemu članu, ki je v tujini, lahko vroči mednarodna organizacija, ki deluje na področju migracij.«

Dosedanji drugi stavek postane tretji stavek.

18. člen

V prvem odstavku 48. člena se prvi in drugi stavek spremenita tako, da se glasita: »Tujcu, ki ima v drugi državi članici Evropske unije status rezidenta za daljši čas in želi v Republiki Sloveniji prebivati zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela, opravljanja dela kot napoteni delavec ali bo dnevni delovni migrant, se lahko izda enotno dovoljenje zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela, opravljanja dela kot napoteni delavec ali za dnevnega delovnega migranta, če izpolnjuje pogoje, določene v tretjem odstavku 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja po posameznem namenu, če izpolnjuje pogoje, opredeljene v tem zakonu pri posamezni vrsti enotnega dovoljenja ter če ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za zaposlitev ali delo, samozaposlitev, opravljanje sezonskega dela, opravljanja dela kot napoteni delavec ali dela kot dnevni delovni migrant, ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja po posameznem namenu, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja.«.

V drugem odstavku se za besedilom »opravljanja sezonskega dela« črta vejica in doda besedilo »in opravljanja dela kot napoteni delavec,«.

V tretjem odstavku se v drugem, petem in šestem stavku za besedilom »opravljanja sezonskega dela« postavi vejica in doda besedilo » opravljanja dela kot napoteni delavec«.

V četrtem odstavku se prvi stavek spremeni tako, da se glasi:« Glede izdaje in podaljšanja enotnega dovoljenja rezidentu za daljši čas se uporabljajo določbe 37., 37.a, 37.b, 45. in 45.a člena tega zakona.«.

V petem odstavku se za besedilom »opravljanja sezonskega dela« postavi vejica in doda besedilo » opravljanja dela kot napoteni delavec«.

19. člen

V sedmem odstavku 52. člena se za besedo »prvega« doda vejica in besedilo: »četrtga in petega«.

20. člen

V 56. členu se v osmem odstavku v drugem stavku besedilo »ministrstvo, pristojno za notranje zadeve« nadomesti z besedilom »pristojni organ preko nacionalne kontaktne točke«. Za drugim stavkom se doda nov tretji stavek, ki se glasi:« O razveljavitvi enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve in razveljavitvi dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, pristojni organ preko nacionalne kontaktne točke obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je tujcu prva izdala dovoljenje za prebivanje.«.

Za osmim odstavkom doda nov deveti odstavek, ki se glasi:

»(9) O razveljavitvi dovoljenja za začasno prebivanje, izdanega na podlagi 38.b člena tega zakona, dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca iz drugega odstavka 38.c člena

tega zakona in dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, izdanega na podlagi 44.a člena tega zakona, pristojni organ preko nacionalne kontaktne točke, obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je tujcu prva izdala dovoljenje za prebivanje.«.

Dosedanji deveti odstavek postane nov deseti odstavek.

21. člen

V 57. členu se dodata nova tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe in dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, poleg razlogov iz drugega odstavka tega člena, preneha veljati, če tujec v drugi državi članici pridobi enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe oziroma dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe.

(4) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela in dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, poleg razlogov iz drugega odstavka tega člena, preneha veljati, če tujec v drugi državi članici pridobi dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela oziroma dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela.«.

Dosedanji tretji, četrti, peti in šesti odstavek postanejo novi peti, šesti, sedmi in osmi odstavek.

Dosedanji šesti odstavek, ki postane novi osmi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(8) O prenehanju enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe in prenehanju dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, pristojni organ preko nacionalne kontaktne točke obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, v kateri tujec izvaja premestitev. O prenehanju enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve in prenehanju dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, pristojni organ preko nacionalne kontaktne točke obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je tujcu prva izdala dovoljenje za prebivanje.«.

Za novim osmim odstavkom, se doda nov deveti odstavek, ki se glasi:

»(9) O prenehanju dovoljenja za začasno prebivanje, izdanega na podlagi 38.b člena tega zakona, dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca iz drugega odstavka 38.c člena tega zakona in dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, izdanega na podlagi 44.a člena tega zakona, pristojni organ preko nacionalne kontaktne točke, obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je tujcu prva izdala dovoljenje za prebivanje.«.

22. člen

V prvem odstavku 58. člena se za prvim stavkom doda nov drugi stavek, ki se glasi:

»Veljavnost izkaznice dovoljenja za stalno prebivanje, ki se izda tujcu, mlajšemu od treh let starosti, je tri leta, veljavnost izkaznice dovoljenja za stalno prebivanje, ki se izda tujcu, staremu od treh do osemnajst let, je pet let.«

V dosedanjem drugem stavku, ki postane tretji stavek, se za besedilom: »Tujec z dovoljenjem za

stalno prebivanje« doda besedilo »ali njegov zakoniti zastopnik«

V tretjem odstavku se tretji stavek spremeni tako, da glasi: »Dovoljenje za začasno ali stalno prebivanje, izdano družinskemu članu tujca s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, v primeru, ko družinski član ni v Republiki Sloveniji in zajem prstnih odtisov na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ni mogoč, ne vsebuje prstnih odtisov.«

Za tretjim stavkom se dodata novi četrti in peti stavek, ki glasita: »Družinski član mora v roku enega meseca po prihodu v Republiko Slovenijo pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, dati prstna odtisa. Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, družinskemu članu izda novo samostojno listino, ki vsebuje tudi podatek o prstnih odtisih ali prstnem odtisu imetnika.«

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) V postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi združitve družine na podlagi 47. člena tega zakona, ki se družinskemu članu izda ob upoštevanju posebnih okoliščin iz petega odstavka 55. člena tega zakona, lahko družinski član prstna odtisa poda pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, ki mu prvo dovoljenje za začasno prebivanje tudi vroči.«.

Dosedanji četrti, peti, šesti, sedmi, osmi in deveti odstavek postanejo novi peti, šesti, sedmi, osmi, deveti in deseti odstavek.

V dosedanjem šestem odstavku, ki postane novi sedmi odstavek, se za besedilom: »in označitev prenehanja dovoljenja za prebivanje« doda besedilo: »ter ceno izkaznice«.

23. člen

60. člen se spremeni tako, da se glasi:

»60. člen
(nezakonito prebivanje)

Šteje se, da tujec nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji, če:

- je nedovoljeno vstopil;
- nima vizuma ali je vizum prenehal;
- nima dovoljenja za prebivanje v Republiki Sloveniji ali je dovoljenje prenehalo;
- nima veljavne potne listine ali je le ta prenehala veljati;
- mu je potekel čas, ko je na podlagi zakona ali mednarodne pogodbe lahko v Republiki Sloveniji oziroma ne zapusti države ali območja držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 v roku, za katerega mu je prebivanje dovoljeno;
- prebiva v Republiki Sloveniji v nasprotju z vstopnim naslovom.«.

24. člen

Za 60. členom se doda nov 60.a. člen, ki se glasi:

»60.a. člen
(zapustitev države)

(1) Tujec, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji, mora zapustiti državo v skladu z določbami tega zakona.

(2) Tujec, ki je pravočasno vložil prošnjo za podaljšanje dovoljenja za prebivanje ali za izdajo nadaljnega dovoljenja, sme ostati v državi, dokler o njegovi prošnji ni odločeno, o čemer se mu izda posebno potrdilo, ki po poteku veljavnosti dovoljenja za prebivanje, velja kot dovoljenje za začasno prebivanje, do dokončne odločitve o prošnji oziroma v primeru izdaje enotnega dovoljenja ali modre karte EU, do pravnomočne odločitve o prošnji. Potrdilo tujcu ne dovoljuje prehajanja državne meje, razen če je tujec zaprosil za podaljšanje enotnega dovoljenja ali izdajo nadaljnega dovoljenja kot dnevni delovni migrant.

(3) Pristojni organ, ki izda odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, odločbo o odpovedi prebivanja, odločbo, izdano na podlagi tujčeve izjave o odreku dovoljenja za prebivanje, odločbo ali sklep, s katerim je prošnja za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje zavrnjena, zavržena ali je postopek ustavljen, odločbo ali sklep, s katerim je prošnja za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, kadar je tujcu v času odločanja o prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljeno prebivanje v Republiki Sloveniji, zavrnjena, zavržena ali je postopek ustavljen, določi 10-dnevni rok za prostovoljni odhod, v katerem mora tujec zapustiti Republiko Slovenijo, območje držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav. 10-dnevni rok za prostovoljni odhod, v katerem mora tujec zapustiti Republiko Slovenijo, območje držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav določi tujcu tudi pristojni organ za razveljavitev ali preklic vizuma, v odločbi o razveljavitvi ali preklicu vizuma, če je tujec že vstopil v Republiko Slovenijo. Rok za prostovoljni odhod se ne določi tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji pomeni nevarnost za javni red, javni varnost ali državno varnost.

(4) Na prošnjo tujca ali po uradni dolžnosti lahko pristojni organ iz utemeljenih razlogov določi 30-dnevni rok za prostovoljni odhod, v katerem mora tujec zapustiti Republiko Slovenijo, območje držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav.

(5) Rok za prostovoljni odhod iz tretjega in četrtega odstavka tega člena začne teči z dnem, ko je sklep ali odločba, s katerim je rok določen, dokončna oziroma v primeru enotnega dovoljenja, pravnomočna.

(6) Pristojni organ iz tretjega odstavka tega člena tujcu poleg roka za prostovoljni odhod določi tudi prepoved vstopa za obdobje enega leta, ki pa se ne izvrši, če tujec zapusti državo v roku za prostovoljni odhod, razen v primerih, ko pristojni organ določi prepoved vstopa na podlagi šestega odstavka 55. in 56. člena ter drugega odstavka 62. člena.

(7) Rok za prostovoljni odhod pristojni organ ne določi tujcu iz petega odstavka 14. člena tega zakona.

(8) Pristojni organ mora dokončno oziroma pravnomočno odločbo ali dokončen oziroma pravnomočen sklep iz tretjega odstavka tega člena nemudoma posredovati policijski postaji, na območju katerega tujec prebiva oziroma na območju katerega je imel prijavljeno zadnje začasno ali stalno prebivališče.«.

25. člen

V drugem odstavku 62. člena se besedilo »šestih mesecev« nadomesti z besedilom »enega leta«.

26. člen

V naslovu VI. poglavja se besedilo »prostovoljno vračanje« nadomesti z besedilom »prostovoljni odhod«.

27. člen

63. člen se črta.

28. člen

64. člen se spremeni tako, da se glasi:

»64. člen (odločba o vrnitvi)

(1) Odločbo o vrnitvi policija izda tujcu, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji, razen v naslednjih primerih:

- izdaje odločbe ali sklepa na podlagi 60.a člena tega zakona;
- ko je tujec prijet pri nezakonitem prehajanju državne meje ali v povezavi z nezakonitim prehajanjem državne meje in ni pridobil pravice do prebivanja;
- tujcu, ki je v postopku vračanja ali izročitve na podlagi mednarodne pogodbe o vračanju oseb;
- tujcu, ki mu je bila izrečena stranska sankcija izгона tujca iz države.

Če je postopek vračanja po mednarodni pogodbi zaključen na način, da tujec ni bil sprejet v državo pogodbenico ali če tujec, ki je v postopku vračanja ali izročitve na podlagi mednarodne pogodbe o vračanju, ni vrnjen v državo pogodbenico v roku 72 ur, se mu izda odločba o vrnitvi.

(2) Tujec, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji in ima v drugi državi članici Evropske unije veljavno dovoljenje za prebivanje ali drugo dovoljenje, ki mu daje pravico do prebivanja, mora takoj zapustiti Republiko Slovenijo in oditi v to državo članico. Če tujec tega ne stori ali če mora tujec zapustiti Republiko Slovenijo nemudoma zaradi ogrožanja javnega reda in miru ali državne varnosti, se mu izda odločba o vrnitvi.

(3) Z odločbo o vrnitvi se določi rok za prostovoljni odhod in ukrep odstranitve tujca. V odločbi o vrnitvi se določi tudi prepoved vstopa v skladu s prvim odstavkom 67. člena tega zakona.

(4) Tujcu, ki mu je izdana odločba o vrnitvi, sklep o zavrnitvi podaljšanja roka za prostovoljni odhod iz četrtega odstavka 66. člena tega zakona ali odločba oziroma sklep, izdan na podlagi 60.a člena tega zakona, se na njegovo prošnjo v postopku pred upravnim sodiščem zagotovi brezplačna pravna pomoč, ki mu jo zagotavljajo drugi državni organi ter mednarodne ali nevladne organizacije. Kadar je potrebno, ima tujec tudi pravico do prevajalske pomoči.

(5) Zoper odločbo o vrnitvi, ki jo je izdala policija, odločbo ali sklep o zavrnitvi podaljšanja roka za prostovoljni odhod iz četrtega odstavka 66. člena tega zakona ali zoper odločbo oziroma sklep, izdan na podlagi 60.a člena tega zakona, lahko tujec vložiti tožbo na upravno sodišče v roku treh dni od vročitve odločbe ali sklepa. O tožbi mora upravno sodišče odločiti v osmih dneh.

(6) Za vodenje postopka izdaje odločbe iz tega člena je pristojna pooblaščen uradna oseba (policist), ki ima najmanj srednjo stopnjo izobrazbe ter najmanj dve leti delovnih izkušenj. Za izdajo odločbe iz tega člena je pristojna pooblaščen uradna oseba (policist), ki ima najmanj višjo stopnjo izobrazbe ter najmanj pet let delovnih izkušenj.«.

29. člen

65. člen se spremeni tako, da se glasi:

»65. člen
(postopek izdaje odločbe o vrnitvi)

(1) Odločba o vrnitvi se tujcu izda v pisni obliki na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

(2) Odločba o vrnitvi se vroči osebno tujcu. Izrek in pouk o pravnem sredstvu se prevede v enega izmed naslednjih jezikov: albanski, angleški, arabski, ruski ali srbohrvaški jezik. V kolikor tujec ne razume navedenih jezikov oziroma zahteva prevod ostalih delov odločbe, se mu te na njegovo zahtevo pisno ali ustno prevede v jezik, ki ga razume.

(3) Po pravnomočnosti odločbe o vrnitvi, sklepu ali odločbe s katero je bil tujcu naložen rok za prostovoljni odhod oziroma določena prepoved vstopa v državo ali pravnomočne sodbe, s katero je bila tujcu izrečena stranska kazen ali stranska sankcija izгона tujca iz države, se sporoči vse potrebne podatke o izdani odločbi oziroma sodbi organu pristojnemu za vnos podatkov v schengenski informacijski sistem.«.

30. člen

66. člen se spremeni tako, da se glasi:

»66. člen
(prostovoljni odhod)

(1) Policija z odločbo o vrnitvi določi tujcu 10-dnevni rok za prostovoljni odhod, v katerem mora tujec zapustiti Republiko Slovenijo, območje držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav.

(2) V kolikor tujec sodeluje v postopku se lahko iz utemeljenih razlogov na prošnjo tujca ali po uradni dolžnosti določi 30-dnevni rok za prostovoljni odhod, v katerem mora tujec zapustiti Republiko Slovenijo, območje držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav.

(3) Rok za prostovoljni odhod začne teči z dnem, ko je odločba o vrnitvi pravnomočna. Tujec lahko zapusti Republiko Slovenije, območje držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav tudi prej kot v določenem roku.

(4) Če obstajajo objektivne okoliščine, zaradi katerih se tujec ne more prostovoljno vrniti v roku, določenem za prostovoljni odhod, lahko policija na prošnjo tujca, ki jo mora vložiti pred potekom roka za prostovoljni odhod, ob upoštevanju okoliščin posameznega primera, rok za prostovoljni odhod z odločbo podaljša za čas trajanja okoliščin, zaradi katerih je določitev daljšega roka za prostovoljni odhod tujca upravičena. Minister, pristojen za notranje zadeve, izda pravilnik, s katerim določi razloge, zaradi katerih se tujcu rok za prostovoljni odhod lahko podaljša.

(5) Tujec mora zapustiti Republiko Slovenije, območje držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav v roku za prostovoljni odhod, ki mu je naložen v skladu s tem zakonom, sicer se postopa po določbah tega zakona, ki se nanašajo na odstranitev tujca.

(6) Rok za prostovoljni odhod se praviloma ne določi tujcu, pri katerem obstaja nevarnost pobega, in tujcu, katerega bivanje v Republiki Sloveniji pomeni nevarnost za javni red, javno varnost ali državno

varnost.«.

31. člen

67. člen se spremeni tako, da se glasi:

»67. člen (prepoved vstopa)

(1) Z odločbo o vrnitvi se tujcu določi tudi prepoved vstopa, in sicer:

- za obdobje enega leta tujcu, ki mu je bil z odločbo o vrnitvi določen rok za prostovoljni odhod,
- za obdobje dveh let tujcu za katerega obstaja nevarnost pobega po 2., 4., 7. ali 8. točki prvega odstavka 68. člena tega zakona,
- za obdobje treh let tujcu za katerega obstaja nevarnost pobega po 1., 3., 5. ali 6. točki prvega odstavka 68. člena tega zakona,
- za obdobje petih let tujcu katerega bivanje v Republiki Sloveniji pomeni nevarnost za javni red, javno varnost ali državno varnost,
- za obdobje enega, dveh, treh ali petih let v drugih utemeljenih primerih.

(2) Prepoved vstopa iz prve alineje prejšnjega odstavka tega člena se ne izvrši, če tujec zapusti Republiko Slovenijo, območje držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav v roku za prostovoljni odhod.

(3) Prepoved vstopa, določenega z odločbo o vrnitvi, odločbo o zavrnitvi izdaje dovoljenja za prebivanje, odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje in odločbo o odpovedi prebivanja, lahko organ, ki je odločbo izdal, po uradni dolžnosti ali na prošnjo tujca z odločbo prekliče, skrajša ali začasno odloži zaradi naslednjih razlogov:

- smrti ali bolezni družinskega člana,
- zagotavljanja nujne zdravniške pomoči,
- nujne udeležbe v postopkih pred državnimi organi,
- če tujec, kateremu je bila prepoved vstopa določena z odločbo o vrnitvi, odločbo o zavrnitvi izdaje dovoljenja za prebivanje, odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje in odločbo o odpovedi prebivanja dokaže, da je zapustil državo v roku, določenem za prostovoljni odhod,
- če je bilo tujcu v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje ali izdano dovoljenje za začasno prebivanje v skladu s 50. členom tega zakona,
- če tujec dokaže, da uživa pravico do prostega gibanja na podlagi prava Unije ali je to pravico naknadno pridobil.

(4) Čas, v katerem je tujcu prepovedan vstop, začne teči z dnem izvršitve odločbe, s katero je bila tujcu izrečena prepoved vstopa, razen v primeru iz drugega odstavka tega člena.

(5) Prepoved vstopa prepoveduje vstop in prebivanje tujca na ozemlju Republike Slovenije, drugih držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav.

(6) Tujcu, ki vstopi v Republiko Slovenijo kljub veljavni prepovedi vstopa, in tujcu, ki ne zapusti Republike Slovenije, območja držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav v rokih, določenih za prostovoljni odhod, se zavrne izdaja vizuma in dovoljenja za prebivanje, razen dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine, za obdobje treh let od pravnomočnosti odločbe o prekršku, izdane zaradi neupoštevanja prepovedi vstopa oziroma neupoštevanja roka za prostovoljni odhod.«.

32. člen

68. člen se spremeni tako, da se glasi:

»68. člen
(nevarnost pobega)

Okoliščine, ki kažejo na nevarnost pobega tujca, so zlasti:

- navajanje lažnih podatkov oziroma nesodelovanje v postopku, kot tudi zavrnitev odvzema biometričnih podatkov,
- uporaba lažnih ali ponarejenih osebnih dokumentov, kot tudi uničenje ali kakršna koli drugačna odstranitev obstoječih dokumentov,
- vstop v Republiko Slovenijo v času veljavne prepovedi vstopa,
- v zadnjih treh letih pravnomočno izrečena sankcija za prekršek zaradi nezakonitega prebivanja,
- jasno izražena namera o nespoštovanju odločbe o vrnitvi,
- dejstvo, da je bil tujec v zadnjih dveh letih v Republiki Sloveniji pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti,
- dejstvo, da je bila tujcu v zadnjih dveh letih v Republiki Sloveniji najmanj trikrat izrečena sankcija za prekrške po predpisih zoper javni red, za prekrške po predpisih, ki urejajo državno mejo in tujce, orožje ter prepovedane droge,
- neugotovljena istovetnost tujca.«

33. člen

69. člen se spremeni tako, da se glasi:

»69. člen
(odstranitev tujca)

(1) Na podlagi izvršljive odločbe o vrnitvi, se tujca, ki mu ni bil omogočen prostovoljni odhod v skladu s šestim odstavkom 66. člena tega zakona, in tujca, ki ni zapustil Republike Slovenije, območja držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav v roku za prostovoljni odhod, določenim v skladu s tem zakonom, odstrani iz Republike Slovenije, območja držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav. Prav tako se odstrani tujca na podlagi izvršljive odločbe, s katero je bila tujcu določena prepoved vstopa ali pravnomočne sodbe, s katero je bila tujcu izrečena stranska kazen ali stranska sankcija izgona tujca iz države.

(2) Tujca, ki se ga mora v skladu z zakonom odstraniti iz države, policija privede do državne meje in ga napoti čez mejo ali izroči organom te države. V kolikor je potrebno tujca odstraniti iz Republike Slovenije, držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav, se tujca vrne v državo izvora, državo tranzita, v skladu s sporazumi Skupnosti, dvostranskimi ali drugimi sporazumi, ali v drugo tretjo državo, v katero se tujec vrne prostovoljno, pod pogojem, da ga ta države sprejme.

(3) Na način, opredeljen v drugem odstavku tega člena, policija izvede tudi odstranitev tujca, ki se ga vrača na podlagi mednarodne pogodbe.

(4) Policija z izbrano nevladno organizacijo ali drugo neodvisno institucijo ali organom na podlagi javnega poziva sklene pisni dogovor o spremljanju odstranjevanja tujcev.

(5) Spremljanje odstranjevanja tujcev se izvaja s strani izbrane nevladne organizacije ali druge

neodvisne institucije ali organa, ob vseh aktivnostih policije, z namenom odstranitve tujca iz države, vključno z obdobjem pred odhodom, v času leta oziroma drugega načina potovanja, postankom v tranzitu, prihodom in sprejemu tujca v državo vrnitve.

(6) Policija ugotovitve izbrane organizacije, institucije ali organa iz prejšnjega odstavka, ki bi izkazovale kršitve človekovih pravic in temeljnih svoboščin, obravnava v pritožbenem postopku, določenem v zakonu, ki ureja naloge in pooblastila policije.«.

34. člen

Za 70. členom se doda nov 70.a člen, ki se glasi:

»70.a (priznavanje odločb o vrnitvi)

(1) Policija lahko v skladu z zakonom odstrani tudi tujca, ki mu je bila s strani druge države članice Evropske unije izdana odločba o vrnitvi.

(2) Pred odstranitvijo lahko policija od države članice Evropske unije, ki je izdala odločbo o vrnitvi, zahteva posredovanje dokumentacije, ki se nanaša na odločitev za izdajo odločbe o vrnitvi. Če zahtevana dokumentacija policiji ni posredovana, tujca ni dolžna odstraniti.

(3) Če ima tujec iz prvega odstavka tega člena dovoljenje za prebivanje ali drugo dovoljenje, ki mu daje pravico do prebivanja, ki ga je izdala Republika Slovenija, se policija pred odstranitvijo posvetuje z organom, ki je takšno dovoljenje izdal. Tujec se odstrani le, če mu pristojni organ razveljavi dovoljenje, ki mu daje pravico do prebivanja.

(4) Policija v primerih iz prvega odstavka tega člena pristojni organ države članice, ki je izdal odločbo o vrnitvi, obvesti o izvršeni odstranitvi tujca ali o razlogih neizvršene odstranitve.

(5) Država članica, ki je izdala odločbo o vrnitvi, je policiji dolžna povrniti stroške, nastale z odstranitvijo, kadar državljan tretje države nima zadostnih lastnih sredstev, v skladu z načinom, kot to določa Odločba Sveta 2004/191/ES z dne 23. februarja 2004 o določitvi meril in praktičnih rešitev za izravnavo finančnih neskladij, ki so posledica uporabe Direktive 2001/40/ES o medsebojnem priznavanju odločb o izgonu državljanov tretjih držav (UL L št. 60 z dne 27. 2. 2004, str. 55).

(6) Pristojni organ Republike Slovenije, ki je izdal odločbo o vrnitvi tujcu, ki zakonito prebiva na območju druge države članice, mora na zahtevo pristojnega organa druge države članice, ki tujca odstranjuje, posredovati dokumentacijo, ki se nanaša na odločbo o vrnitvi.«.

35. člen

Drugi odstavek 73. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Zadrževanje v Republiki Sloveniji se dovoli tujcu, če:

- tujčeva odstranitev iz države v skladu s prejšnjim členom ni dovoljena;
- se izkaže, da bi zaradi njegovega življenjsko ogrožajočega zdravstvenega stanja, v fazi odstranitve lahko prišlo do izpostavljenosti hudemu in nepopravljivemu poslabšanju zdravstvenega stanja;
- tujec nima in si ne more preskrbeti veljavne potne listine države, katere državljan je, če za tujca veljavne potne listine države, katere državljan je, ne more pridobiti organ, ki vodi postopek odstranitve

ali niso izpolnjeni pogoji za izdajo Evropske potne listine za vrnitev nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav;

-tujca država, katere državljan je ali država, v kateri je oseba brez državljanstva imela svoje zadnje prebivališče, ni pripravljena sprejeti;

-odstranitev ni možna, ker ni mogoče zagotoviti prevoza tujca iz države po kopenski, zračni ali vodni poti.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Policija postopek za dovolitev zadrževanja uvede na prošnjo tujca ali po uradni dolžnosti po pravnomočnosti odločbe o vrnitvi oziroma pravnomočnosti odločbe, s katero je bila tujcu določena prepoved vstopa v državo, ali pravnomočnosti sodbe, s katero je bila tujcu izrečena stranska kazen ali stranska sankcija izгона tujca iz države. Dovolitev zadrževanja se tujcu izda za največ šest mesecev in se lahko na prošnjo tujca ali po uradni dolžnosti podaljša, dokler trajaj razlogi iz prejšnjega odstavka. O pravočasno vloženi prošnji za podaljšanje dovolitve zadrževanja izda pristojni organ tujcu potrdilo, ki velja kot dovolitev zadrževanja do pravnomočne odločitve o prošnji. Tujcu, kateremu je dovoljeno zadrževanje, policija izda izkaznico o dovolitvi zadrževanja v Republiki Sloveniji.».

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) V primeru uveljavljanja razlogov iz prve alineje prvega odstavka tega člena lahko policija zaprosi organ ministrstva, pristojnega za področje mednarodne zaščite, za posredovanje informacij iz osme in devete alineje prvega odstavka 23. člena zakona, ki ureja mednarodno zaščito in upravne odločbe ali sklepa, izdanega v postopku mednarodne zaščite.«

Dosedanji četrti, peti in šesti odstavek se črtajo.

Za novim četrtim odstavkom se dodajo novi peti, šesti in sedmi odstavek, ki se glasijo:

»(5) Tujcu, kateremu je dovoljeno zadrževanje, lahko policija z odločbo določi kraj prebivanja na določenem naslovu, naloži obveznost rednega javljanja na policijski postaji, položitev ustrezne finančne garancije, predložitev dokumentov ali obveznost zadrževanja na določenem kraju. V primeru neupoštevanja obveznosti iz tega odstavka se lahko tujcu omeji gibanje z nastanitvijo v center za tujce.

(6) Obveznost tujca, da zapusti državo, z dovolitvijo zadrževanja ne preneha.

(7) Zoper odločbo o zavrnitvi dovolitve zadrževanja, sklep o ustavitvi postopka ali sklep o zavrnjenju prošnje, lahko tujec vložiti tožbo na upravno sodišče v roku treh dni od vročitve odločbe ali sklepa. O tožbi mora upravno sodišče odločiti v osmih dneh.«.

36. člen

V 75. členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(4) Tujcu, ki ne ravna v skladu s prvim in drugim odstavkom 90. člena tega zakona, ne pripada pravica do osnovne oskrbe.«.

V petem odstavku 75. člena se beseda »drugega« nadomesti z besedo »tretjega«.

V šestem odstavku 75. člena se beseda »drugega« nadomesti z besedo »tretjega«.

37. člen

V 76. členu se naslov člena spremeni tako, da se glasi: »(omejitev gibanja tujca)«.

V 76. členu se spremeni prvi odstavek tako, da se glasi:

»(1) Z namenom priprave ali izvedbe postopka odstranitve, predaje ali izročitve, policija odredi omejitev gibanja in nastanitev v centru za tujce ali nastanitev izven centra za največ šest mesecev tujcu:
- ki ga je potrebno odstraniti v skladu z določbami tega zakona;
- ki ga je, v skladu z mednarodno zakonodajo, pogodbami ali bilateralnimi sporazumi, potrebno vrniti, predati ali izročiti pristojnim organom.«

Drugi odstavek se črta.

V sedmem odstavku se besedilo »redno obvešča o pravilih« nadomesti z besedilom »seznan s pravili«.

V osmem odstavku se besedilo »v priporu, zaporu ali v postopku mednarodne zaščite« nadomesti z besedilom »v javni ali zasebni ustanovi, zavodu ali organizaciji«.

Dosedanji tretji, četrti, peti, šesti, sedmi, osmi in deveti odstavek pa postanejo novi drugi, tretji, četrti, peti, šesti, sedmi in osmi odstavek.

38. člen

V 76.a členu se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Ukrepi iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena, se v enaki meri uporabljajo tudi za tujce, ki jim je v centru omejeno gibanje na podlagi odločitve drugega upravnega ali sodnega organa.«.

Dosedanji četrti odstavek postane peti odstavek.

39. člen

V drugemu odstavku 76.b člena v zadnji alineji pika nadomesti z vejico in dodata novi deveta in deseta alineja, ki se glasita:

»- pomanjkljiva higiena ali skrb za bivalne prostore,
- aktiviranje lažnega alarma ali opozorila.«.

V osmi alineji tretjega odstavka 76.b člena se za besedilom »samovoljna zapustitev centra« doda besedilo »ali poskus samovoljne zapustitve centra«.

V tretjem odstavku 76.b člena se v zadnji alineji pika nadomesti z vejico in doda nova alineja, ki se glasi:

»- samopoškodba.«.

40. člen

76.c člen se spremeni tako, da se glasi:

»76.c. člen (Ukrep ob kršitvah pravil bivanja v centru)

(1) Za lažje kršitve pravil bivanja se s strani vodje centra in osebe, ki jo ta pooblasti, tujcu izreče opozorilo.

(2) V primeru, da tujec z lažjimi kršitvami nadaljuje, lahko vodja centra ali oseba, ki jo ta pooblasti, tujcu odredi:

- odstranitev iz skupnih bivalnih in drugih prostorov ter ločena nastanitev v posebej varovani sobi do 3 dni. Nastanitev tujca v posebej varovani sobo je možna tudi na predlog zdravnika zaradi zdravstvenih razlogov;
- odvzem sobnega televizijskega ali radijskega sprejemnika za obdobje do enega tedna;
- prepoved sodelovanja v prostočasnih aktivnostih do dveh tednov;
- omejitev uveljavljanja pravic iz pravil bivanja v centru;
- začasna ukinitve možnosti izdaje dovoljenja za izhod iz centra za obdobje največ enega meseca;
- začasno ukinitve možnosti izreka milejšega ukrepa na podlagi 81. člena tega zakona za obdobje največ enega meseca.

(3) Za težje kršitve pravil bivanja se tujcu izrečejo ukrepi iz drugega odstavka tega člena ali ukrep iz drugega odstavka 77. člena tega zakona.

(4) Pri izbiri ukrepa se upošteva teža kršitve, izjava kršitelja, sorazmernost kršitve in ukrepa, odgovornost osebe za kršitev, nagib zaradi katerega je storil dejanje, okoliščine v katerih je bilo dejanje storjeno, druge okoliščine pomembne za ukrepanje, postopnost pri ukrepanju in možne posledice ukrepanja.

(5) Ukrep ob kršitvah pravil bivanja v centru se izreče v obliki sklepa, razen ukrepa strožjega policijskega nadzora, ki se izreče v obliki odločbe in opozorila, ki se lahko izreče ustno. Ustno opozorilo se lahko izreče brez uvedbe postopka ugotavljanja kršitve.

(6) Akt o izreku ukrepa se vroči tujcu najkasneje v osmih dneh po izreku ukrepa. Izrek in pravni pouk morata biti na zahtevo tujcu pisno ali ustno prevedena v jezik, ki ga tujec razume.

(7) Če se med trajanjem ukrepa ugotovi, da je ukrep dosegel svoj namen, lahko center odloči o prenehanju ukrepa.

(8) Zoper akt o izreku ukrepa iz prvega in drugega odstavka tega člena je mogoče vložiti tožbo na upravno sodišče, ki o tožbi odloči v osmih dneh. Tožba ne zadrži izvršitve ukrepa.«.

41. člen

Tretji in četrti odstavek 77. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(3) Bivanje pod strožjim policijskim nadzorom se tujcu odredi za čas, ki je nujno potreben za izvršitev

ukrepov iz 76.c člena in ukrepov iz prejšnjega odstavka tega člena, za njegovo odstranitev in za izvedbo ukrepa omejitve gibanja na podlagi zakona, ki ureja mednarodno zaščito, vendar ne več kot za šest mesecev.

(4) Strožji policijski nadzor pomeni omejitev gibanja na prostore centra, v skladu s pravili bivanja.«.

42. člen

Prvi odstavek 79. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Če tujca iz objektivnih razlogov tudi po poteku šestih mesecev ni mogoče odstraniti iz države, lahko policija z odločbo:

- zaradi nesodelovanja tujca v postopku odstranitve ali zamude pri pridobivanju potrebne dokumentacije iz tretjih držav, ali če je postopek ugotavljanja istovetnosti še v teku, nastanitev v centru oziroma bivanje pod strožjim policijskim nadzorom podaljša za nadaljnjih šest mesecev, če je realno pričakovati, da bo mogoče tujca v tem času odstraniti,
- tujcu izreče dovolitev zadrževanja ali milejši ukrep in mu s tem do odstranitve določi drug kraj bivanja izven centra, pri čemer mora tujec upoštevati pravila gibanja zunaj območja centra, kot jih določa pravilnik, sicer se ga lahko ponovno nastani v center.«.

43. člen

Drugi in tretji odstavek 81. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(2) Policija lahko, na podlagi prejšnjega odstavka, tujcu z odločbo dovoli bivanje izven centra ter mu določi enega ali več od naslednjih ukrepov:

- določitev kraja prebivanja na določenem naslovu,
- naložitev obveznosti rednega javljanja na policijski postaji,
- položitev ustrezne finančne garancije,
- predložitve dokumentov,
- obveznost zadrževanja na določenem kraju,
- elektronsko spremljanje.

(3) Po izreku ukrepa omejitve gibanja in nastanitvi tujca, center za tujce v najkrajšem možnem času preuči in izjemoma izreče milejši ukrep, če oceni, da bi bil milejši ukrep zadosten in učinkovit za pripravo in izvedbo uspešnega vračanja.«.

44. člen

V tretjem odstavku 83. člena se besedilo »milejše ukrepe« nadomesti z besedilom »milejši ukrep«.

45. člen

V tretjem odstavku 86. člena se za besedilom »za izvajanje ukrepov iz VI. poglavja tega zakona« postavi vejica in doda besedilo: »za izdajo Evropske potne listine za vrnitev nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav«.

V 86. členu se dodata nov šesti in sedmi odstavek, ki se glasita:

»(6) V okviru ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, se za namen izmenjave informacij, potrebnih za izvajanje določb, ki se nanašajo na kratkotrajne in dolgotrajne premestitve tujcev in njihovih

družinskih članov, in prenos informacij, povezanih z prenosom prava Evropske unije, vzpostavi nacionalna kontaktna točka, ki sodeluje s pristojnimi organi v Republiki Sloveniji in drugimi nacionalnimi kontaktnimi točkami držav članic Evropske unije.

(7) Za namen izmenjave informacij, potrebnih za izvajanje določb, ki se nanašajo na kratkotrajne in dolgotrajne premestitve tujcev in njihovih družinskih članov, pristojna ministrstva in drugi državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti ter nosilci javnih pooblastil v Republiki Sloveniji, brezplačno posredujejo ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, na njegovo pisno zahtevo ali zahtevo, poslano po predpisani elektronski poti, kjer je navedena ustrezna pravna podlaga, podatke in informacije, ki so potrebni za izmenjavo informacij preko nacionalnih kontaktnih točk držav članic Evropske unije. «.

46. člen

V tretjem odstavku 87. člena se za besedilom »41.,« doda besedilo »44.d, «.

47. člen

V prvem odstavku 90. člena se za zadnjim stavkom doda nov stavek, ki se glasi:

»V primeru, da tujec dokumentov, ki so ključni za izvršitev odstranitve in jih ima v posesti ne izroči prostovoljno, mu jih pristojni organ odvzame in o tem izda potrdilo.«.

V drugem odstavku 90. člena se za zadnjim stavkom doda nov stavek, ki se glasi:

»V primeru, da tujec ne spoštuje obveznosti iz prejšnjega odstavka in s tem onemogoča izvajanje ukrepa ugotavljanja njegove istovetnosti, se lahko zaradi varnosti države izvede vsebinski pregled elektronskih in z njo povezanih naprav ter nosilcev elektronskih podatkov, kot so telefon, telefaks, računalnik, disketa, optični mediji in spominske kartice, zaradi pridobitve podatkov v elektronski obliki, če obstaja utemeljena verjetnost, da elektronska naprava vsebuje elektronske podatke na podlagi katerih je mogoče potrditi tujčevo istovetnost.«.

48. člen

V 92. členu se za četrtem odstavkom doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Tujec ali raziskovalna organizacija v Republiki Sloveniji, kjer namerava tujec opravljati raziskovalno delo ter študent ali visokošolski zavod iz Republike Slovenije, v katerem bo študent opravil del študija, morajo o spremembah, ki vplivajo na pogoje, na podlagi katerih je bila premestitev odobrena, obvestiti pristojni organ v Republiki Sloveniji v roku desetih dni od nastanka sprememb.«.

49. člen

V 98. členu se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

(5) Policija tujcu, ki je v postopku odstranitve iz države in si ne more ali si noče pridobiti potne ali potni listini enakovredne listine države, katere državljan je, izda Evropska potna listina za vrnitev nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav.

V dosedanjem petem odstavku, ki postane novi šesti odstavek, se doda nov drugi stavek, ki se glasi:

»Prošnjo za izdajo potnega lista za tujca vloži pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, oseba s

priznanim statusom begunca ali subsidiarne zaščite v Republiki Sloveniji ali družinski član, kateremu je izdano dovoljenje za prebivanje za družinskega člana oziroma njegov zakoniti zastopnik.«.

Dosedanji šesti odstavek, ki postane novi sedmi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(7) Potni list za tujca z veljavnostjo do 90 dni, brez dveh prstnih odtisov in podpisa, se izda tudi državljanu tretje države ali osebi brez državljanstva iz VI. poglavja zakona, ki ureja mednarodno zaščito, ki bo v Republiko Slovenijo sprejet na podlagi kvote. Pristojni organ za izdajo potnega lista iz prejšnjega stavka je ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.«

Dosedanji sedmi odstavek postane novi osmi odstavek.

50. člen

Za 100. členom se doda nov 100.a člen, ki se glasi:

»100.a (zaseg osebnih dokumentov)

(1) Policist tujcu zaseže osebne dokumente iz tretjega odstavka tega člena, za katere na podlagi nacionalnih ali mednarodnih uradnih evidenc, do katerih dostopa, ugotovi, da so ukradeni, odtujeni, izgubljeni ali razveljavljeni.

(2) Zaseženi osebni dokumenti se pošljejo organu oziroma državi, ki je razpisala ukrep zasega. Ob zasegu policist tujcu izda potrdilo o zasegu.

(3) Osebni dokumenti iz tega člena so: potni listi, osebne izkaznice, dovoljenja za prebivanje in drugi potovalni dokumenti, ki jih je izdala tuja država.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, lahko policist, v primeru nastopa objektivnih okoliščin, iz katerih izhaja, da se tujec zaradi zasega osebnih dokumentov ne bo mogel vrniti v svojo matično državo oziroma v primernem roku ne bo mogel pridobiti nadomestnih osebnih dokumentov za vrnitev, odstopi od ukrepa zasega.«.

51. člen

V 102. členu se v tretji alineji drugega odstavka za besedilom »datumu rojstva« doda besedilo: »ter EMŠO«.

V drugem odstavku se v tretji alineji pika nadomesti s podpičjem in doda nova četrta alineja, ki se glasi: »- naslovu prebivališča v Republiki Sloveniji.«.

V tretjem odstavku se za besedo »prenehanja« doda besedilo »in ceno izkaznice«.

52. člen

V 105. členu se tretji in četrti odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(3) Urad Vlade Republike Slovenije, pristojen za oskrbo in integracijo migrantov ter pristojna ministrstva pri izvajanju nalog vključevanja sodelujejo med seboj in z domačimi in mednarodnimi

strokovnimi organizacijami, organi drugih držav in drugimi izvajalci nalog ter usklajujejo dejavnosti za hitrejše vključevanje tujcev, ki niso državljani EU, v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje oziroma izobraževalni sistem Republike Slovenije. Za usklajevanje in koordinacijo nalog vključevanja tujcev je pristojen Urad Vlade Republike Slovenije za oskrbo in integracijo migrantov.

(4) Urad Vlade Republike Slovenije, pristojen za oskrbo in integracijo migrantov, zagotavlja informacije, ki so potrebne tujcem za njihovo vključevanje v slovensko družbo, zlasti glede njihovih pravic in dolžnosti.«.

53. člen

V prvem odstavku 107. člena se besedilo »pristojno ministrstvo, pristojno za notranje zadeve« nadomesti z besedilom » Urad Vlade Republike Slovenije, pristojen za oskrbo in integracijo migrantov«.

Dosedanji četrti odstavek postane tretji odstavek.

54. člen

V prvem odstavku 108. člena se besedilo »Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve« nadomesti z besedilom »Urad Vlade Republike Slovenije, pristojen za oskrbo in integracijo migrantov«.

55. člen

V prvem odstavku 110. člena se v šestnajsti alineji besedilo »in« nadomesti z vejico.

V prvem odstavku 110. člena se v sedemnajsti alineji pika nadomesti z besedilom »in«.

V prvem odstavku 110. člena se doda nova osemnajsta alineja, ki se glasi:

»- nedovoljenih vstopih tujcev v državo,«.

Četrti odstavek 110. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Policija upravlja evidenco iz tretje, trinajste, petnajste in osemnajste alineje prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prvega odstavka tega člena.«.

56. člen

V 111. členu se za devetim odstavkoma doda nov deseti odstavek, ki se glasi:

»(10) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja pripravništva, ki se izda na podlagi soglasja organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov in prvega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo subjekta gostitelja;
2. sedež subjekta gostitelja;
3. matično številko subjekta gostitelja.«.

Dosedanji deseti, enajsti, dvanajsti, trinajsti in štirinajsti odstavek postanejo novi enajsti, dvanajsti, trinajsti, štirinajsti in petnajsti odstavek.

57. člen

V 114. členu se za desetim odstavkom doda nov enajsti odstavek, ki se glasi:

»(11) Evidence nedovoljenih vstopov tujcev v državo (evidenca iz petnajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebujejo podatke iz 1., 2., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., in 15. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, kraj in čas nedovoljenega vstopa v državo, opis kraja nedovoljenega vstopa, način nedovoljenega vstopa, kraj in čas prijete, razlog zapustitve svoje države, ceno potovanja, ciljno državo, etnično skupino tujca, jezik in dialekt jezika, ki ga tujec govori in razume, služenje vojaškega roka, predhodni nedovoljeni vstopi po migracijski poti do Republike Slovenije.«.

58. člen

V 115. členu se za devetim odstavkom doda nov deseti odstavek, ki se glasi:

»(10) Podatki iz evidence nedovoljenih vstopov tujcev v državo (evidenca in osemnajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo deset let po nedovoljenem vstopu tujca v državo.«.

59. člen

V 129.a členu se v prvem odstavku črta besedilo »ki je državljan EU in«. Na koncu stavka se pika nadomesti z vejico in doda besedilo »ali dovoljenja za prebivanje.«.

Za tretjim odstavkom se dodata nov četrti in peti odstavek, ki se glasita:

»(4) Pristojni organ otroku državljana EU, rojenemu v Republiki Sloveniji, ki ne pridobi slovenskega državljanstva in ni državljan druge države članice Evropske unije, najpozneje v treh mesecih od rojstva po uradni dolžnosti izda dovoljenje za prebivanje za družinskega člana državljana EU, ki se po uradni dolžnosti podaljšuje do otrokovega dopolnjenega 18. leta starosti, če imata otrokova mati ali otrokov oče oziroma otrokov skrbnik do dopolnjenega otrokovega 18. leta starosti veljavno dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji, in če otrok prebiva v Republiki Sloveniji.

(5) Pristojni organ otroku iz prejšnjega odstavka najpozneje v treh mesecih od rojstva po uradni dolžnosti izda dovoljenje za stalno prebivanje za družinskega člana državljana EU, če imata otrokova mati ali otrokov oče oziroma otrokov skrbnik veljavno dovoljenje za stalno prebivanje, in če otrok prebiva v Republiki Sloveniji.«.

60. člen

V prvem odstavku 137. člena se za zadnjim stavkom doda nov stavek, ki se glasi:

»Veljavnost izkaznice potrdila o prijavi stalnega prebivanja in izkaznice dovoljenja za stalno prebivanje, ki se izda tujcu, mlajšemu od treh let starosti je tri leta, veljavnost izkaznice potrdila o prijavi stalnega prebivanja in izkaznice dovoljenja za stalno prebivanje, ki se izda tujcu, staremu od treh do osemnajst let, je pet let.

V tretjem odstavku 137. člena se za besedo »prenehanja« doda besedilo »in ceno izkaznice«.

61. člen

V tretjem odstavku 138. člena se besedilo »tretjega« nadomesti z besedilom »drugega«.

62. člen

143. člen se spremeni tako, da se glasi:

»143. člen

Z globo od 300 do 600 eurov se kaznuje za prekršek tujec, če:

1. samostojne listine, v obliki katere mu je bilo izdano dovoljenje za stalno prebivanje, pred potekom njene veljavnosti, ne zamenja za novo listino (prvi odstavek 58. člena tega zakona);
2. ne poda prstnih odtisov v roku enega meseca od prenehanja zdravstvenih razlogov (četrti odstavek 58. člena tega zakona);
3. ne naznani pogrēitve dovoljenja za prebivanje (prvi in drugi odstavek 59. člena tega zakona);
4. na zahtevo policista ne izkaže svoje istovetnosti (drugi odstavek 97. člena tega zakona);
5. na zahtevo policista ne pokaže dovoljenja, s katerim dokazuje zakonitost bivanja in vstopa v dr̄zavo (tretji odstavek 97. člena tega zakona);
6. ne prijavi izgube, tatvine ali druge odtujitve potne oziroma druge listine (peti in Őesti odstavek 97. člena tega zakona);
7. ne naznani pogrēitve potnega lista za tujca (prvi in drugi odstavek 101. člena tega zakona).«.

63. člen

144. člen se spremeni tako, da se glasi:

»144. člen

Z globo 500 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek tujec, če:

1. poskusi zapustiti dr̄zavo v nasprotju s 13. členom tega zakona;
2. dovoljenja, izdanega v obliki samostojne listine, v doloēenem roku po prenehanju ne vrne pristojnemu organu (peti odstavek 58. člena tega zakona);
3. samostojne listine, izdane v obliki iz 58. člena tega zakona, na kateri se oznaēi pravica do dela, v roku osmih dni od vroēitve poziva, pri pristojnem upravnem organu, na obmoēju katerega prebiva, ne zamenja za novo listino (deveti odstavek 58. člena tega zakona);
4. uporablja osebno ime v nasprotju z zakonom (96. člen tega zakona);
5. posodi svojo potno oziroma drugo listino drugi osebi ali uporabi tuje listine kot svoje (četrti odstavek 97. člena tega zakona).«.

64. člen

145. člen se spremeni tako, da se glasi:

»145. člen

(1) Z globo od 800 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek tujec, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji (60. člen tega zakona), in sicer:

- je nedovoljeno vstopil (12. člen);
- nima veljavne potne listine ali je le-ta prenehala veljati;
- v skladu z zakonom nima dovoljenja za vstop in prebivanje v Republiki Sloveniji ali je le-to prenehalo veljati;
- mu je potekel čas, ko je na podlagi zakona ali mednarodne pogodbe lahko v Republiki Sloveniji

oziroma ne zapusti Republike Slovenije ali območja držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 v roku, za katerega mu je prebivanje dovoljeno (14. člen);

- prebiva v Republiki Sloveniji v nasprotju z vstopnim naslovom.

(2) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek tujec, ki po vstopu na notranji meji nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji (60. člen tega zakona), vendar izpolnjuje pogoje za prebivanje v eni izmed držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma.

(3) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek tujec, ki prebiva v nasprotju z namenom, za katerega mu je bilo izdano dovoljenje za prebivanje (peti odstavek 35. člena).

(4) Z globo 1.200 EUR se kaznuje tujec, ki (šesti odstavek 67. člena zakona):

- vstopi v Republiko Slovenijo, kljub veljavni prepovedi vstopa,

- ne zapusti območje držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav, v določenem roku za prostovoljni odhod.«.

65. člen

147. člen se spremeni tako, da se glasi:

»147. člen

(1) Z globo od 500 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki je državljan EU, njegov družinski član ali družinski član slovenskega državljana, če:

- vstopi v Republiko Slovenijo, čeprav mu je bil vstop zavrnjen;

- vstopi v Republiko Slovenijo, čeprav še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;

- ostane v Republiki Sloveniji po poteku dovoljenega prebivanja;

- posodi svoj potni list oziroma drugo listino drugi osebi ali uporabi tujo listino kot svojo (četrti odstavek 97. člena tega zakona).

(2) Z globo od 200 eurov do 500 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki je državljan EU, njegov družinski član ali družinski član slovenskega državljana, če:

- vstopi v Republiko Slovenijo brez listine, potrebne za vstop;

- na zahtevo policista ne izkaže svoje istovetnosti (drugi odstavek 97. člena tega zakona);

- na zahtevo policista ne pokaže potrdila ali dovoljenja, s katerim dokazuje zakonitost bivanja in vstopa v državo (tretji odstavek 97. člena tega zakona);

- ne prijavi izgube, tatvine ali druge odtujitve potnega lista oziroma druge listine (peti odstavek 97. člena tega zakona).«.

66. člen

Za 147.a členom se doda nov 147.b člen, ki se glasi:

»147.b člen

V kolikor ni v nasprotju z drugim zakonom ali predpisom, se določbe tega poglavja uporabljajo tudi za tujce iz 3. člena tega zakona.«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

67. člen

Podzakonske predpise, izdane na podlagi Zakona o tujcih (Uradni list, št. 1/18 – uradno prečiščeno besedilo 6, 9/18-popr.), je treba uskladiti s tem zakonom v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

68. člen

Postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona in o katerih še ni bilo pravnomočno odločeno, se nadaljujejo in zaključijo po določbah Zakona o tujcih (Uradni list, št. 1/18 – uradno prečiščeno besedilo 6, 9/18-popr.), razen če so določbe tega zakona za stranko ugodnejše.

69. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

V drugem odstavku obstoječo Direktivo 2004/114/ES in Direktivo 2005/71/ES, ki sta do sprejema Direktive 2016/801/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene raziskovanja, študija, opravljanja pripravništva, prostovoljskega dela, programov izmenjave učencev ali izobraževalnih projektov in dela varuš (au pair), (v nadaljevanju: Direktiva 2016/801/EU) urejali vstop in prebivanje študentov in raziskovalcev, nadomešča Direktiva 2016/801/EU, ki je predmet prenosa v zakon. S sprejemom t.i. prenovitvene direktive se namreč razveljavita Direktivi 2014/114/ES in 2005/71/ES, zaradi česar je bilo potrebno ustrezno prilagoditi sklice.

V tretjem odstavku 1. člena se dodaja Uredba (EU) 2016/1953 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o uvedbi evropske potne listine za vrnitev nezakoniti prebivajočih državljanov tretjih držav in razveljavitvi Priporočila Sveta z dne 30. novembra 1994 (UL L 311/13 z dne 17. 11. 2016, v nadaljnjem besedilu: Uredba EU 2016/1953), ki se je začela uporabljati 8. aprila 2017 in ureja enotno obliko, varnostne elemente in tehnične specifikacije enotnega evropskega potovalnega dokumenta tujcu, ki si ne more oziroma, ki ne želi pridobiti ustreznega dokumenta za njegovo vrnitev v matično državo.

K 2. členu

Zaradi prenosa Direktive 2016/801/EU je potrebna dodatna vsebinska opredelitev posameznih pojmov, ki se z vsebino navedene direktive prenašajo v slovenski pravni red.

Predlog na novo določa pojem evropske potne listine za vrnitev nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav ter opredelitev pojma prostovoljnega odhoda, ki nastopi kot posledica ukrepa prostovoljne vrnitve izdane z odločbo o vrnitvi. Z namenom tolmačenja nezakonitega prebivanja tujcev v Republiki Sloveniji in hkrati določb ZTuj-2, se na novo dodaja tudi opredelitev pojma nezakonitega prebivanja.

K 3. členu

S predlagano spremembo 12. člena se ločuje izognitev mejne kontrole, ki jo tujec stori z izmikom mejne kontrole (s hojo mimo kabine, s skrivanjem v različnih prevoznih sredstvih in podobno) na mejnem prehodu, ko le-ta obratuje, od ostalih oblik izoginitve mejne kontrole izven območja mejnega prehoda oziroma na območju mejnega prehoda, ko le-ta ne obratuje. Po predlogu spremenjene tretje alineje za nedovoljen vstop štejejo primeri, ko tujec pri vstopu uporabi ponarejene, tuje ali kako drugače spremenjene potne in druge listine, ki so potrebne za vstop, ali če organom mejne kontrole navede lažne podatke. Prav tako se za nedovoljen vstop šteje, ko tujec organom mejne kontrole navede lažne podatke ali namenoma zamolči in ne navede vseh dejstev pomembnih za odločanje mejnega organa o pogojih za vstop (npr. sprememba osebnega imena v času prepovedi vstopa, izrečena zavrnitev vstopa ipd.).

K 4. členu

Sprememba je potrebna zaradi dejstva, da se bo vsem tujcem, ki za vstop v Republiko Slovenijo ne potrebujejo vizuma, omogočilo, da ostanejo v Republiki Sloveniji 90 dni tudi po prenehanju dovoljenja za prebivanje in ne le v primeru prenehanja veljavnosti dovoljenja za prebivanje. Prenehanje dovoljenja za prebivanje skladno s 1. odstavkom 57. člena ZTuj-2 poleg poteka veljavnosti zajema tudi

razveljavitev dovoljenja, odpoved prebivanja, itd. Glede na to, da lahko tujec prebiva v Republiki Sloveniji tudi na podlagi vizuma za dolgoročno bivanje, ki mu omogoča prebivanje za obdobje od treh mesecev do največ enega leta, se določba smiselno dopolnjuje tudi z vizumom za dolgoročno bivanje.

K 5. členu

Sprememba sklica je posledica spremembe obstoječega 60. člena Ztuj-2, katerega določbe so v predlogu zakona zajete tudi z novim 60.a členom.

K 6. členu

Z dopolnitvijo tretjega odstavka se povračila stroškov v zvezi z delom, ki obsegajo stroške za prehrano med delom, za prevoz na delo in z dela ter povračilo stroškov, ki jih ima zaposleni pri opravljanju določenih del in nalog na službenem potovanju, izključujejo iz obsega sredstev, s katerimi lahko tujec izkazuje zadostna sredstva za preživljanje. Povračila stroškov v zvezi z delom namreč ne predstavljajo plačila za delo, temveč je zaposleni skladno z določbami zakona, ki ureja delovna razmerja do njih upravičen, če mu le ti dejansko tudi nastanejo. Skladno z navedenim so ta sredstva izplačana zaposlenemu za določen namen (za prehrano med delom, prevoz na delo in iz dela), zaradi česar je pričakovati, da jih tujec v ta namen tudi porabi in niso namenjena vzdrževanju družine in družinskih članov. V praksi je bilo namreč zaznanih veliko primerov, ko je delodajalec s fiktivnim prikazom povračila stroškov v zvezi z delom (predvsem dvigom potnih stroškov) tujcu fiktivno za nekaj mesecev pred vložitvijo ali podaljšanjem vloge za izdajo oziroma podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje prikazal izplačilo nesorazmerno visokih potnih stroškov, ki pa so po izdaji dovoljenja za začasno prebivanje občutno znižali. V namen preprečevanja nadaljnjih zlorab na tem področju se predlaga izključitev povračil stroškov v zvezi z delom iz obsega sredstev, s katerimi lahko tujec izkazuje zadostna sredstva za preživljanje.

K 7. členu

Dopolnitev drugega odstavka 35. člena je redakcijske narave. Z zadnjo spremembo ZTuj-2 (ZTuj-2E) je bil dopolnjen 50. člen, ki ureja izdajo dovoljenja za začasno prebivanje žrtvam trgovine z ljudmi in žrtvam nezakonitega zaposlovanja, z dopolnitvijo pa se je uredila tudi izdaja dovoljenja za začasno prebivanje žrtvam družinskega nasilja, kar je treba dodati tudi kot namen, zaradi katerega se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje.

Četrty odstavek je usklajuje z določbo petega odstavka 14. člena ZTuj-2, ki določa, da lahko tujec, ki sicer za vstop v državo ne potrebuje vizuma, lahko ostane v državi še 90 dni po poteku veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje.

K 8. členu

Dopolnitev je redakcijske narave, s katero se izenačujejo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja za začasno prebivanje oziroma zavrnitev izdaje enotnega dovoljenja tudi zaradi ugotovitve, da so dokazila, priložena prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za prebivanje delo ponarejena ali prirejena.

K 9. členu

V prvem odstavku 38. člena se zaradi prenosa Direktive 2016/801/EU dodaja, da lahko raziskovalec visokošolski učitelj ali visokošolski sodelavec kot dokaz o zagotovljenih sredstvih za preživljanje predložijo tudi dokazila o prejemkih, prejetih iz dotacij, ki jih prejme raziskovalec, visokošolski učitelj ali

visokošolski sodelavec.

Glede na to, da se z Direktivo 2016/801/EU na novo ureja mobilnost raziskovalcev (kratkotrajna in dolgotrajna), je bilo iz dosedanjega sedmega in osmega odstavka 38. člena, ki sta urejala mobilnost skladno z določbami Direktive 2005/71/ES, katere določbe se nadomeščajo z Direktivo 2016/801/EU (t.i. prenovitveno direktivo) črtati raziskovalce, katerih mobilnost se sedaj ureja s predlogom 38.a, 38.b in 38.c člena predloga zakona. Za mobilnost visokošolskih učiteljev in visokošolskih sodelavcev se ohranja dosedanja nacionalna ureditev, pri čemer se v novem enajstem odstavku določa vrsta in oznaka izdanega nacionalnega dovoljenja za začasno prebivanje za visokošolskega učitelja ali sodelavca.

Dopolnitev devetega odstavka je posledica zahteve Direktive 2016/801/EU, ki izrecno določa, da se v primeru, da se pravica raziskovalca do prebivanja podaljša zaradi iskanja zaposlitve ali samozaposlitve, obveznost raziskovalne organizacije za kritje stroškov bivanja in povratka raziskovalca, ki so se krili iz javnih sredstev, omeji do datuma začetka veljavnosti dovoljenja za prebivanje zaradi zaposlitve ali samozaposlitve.

Z novim enajstim odstavkom se določa oblika izdaje dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav, ki se izda v obliki biometrične izkaznice iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »raziskovalec«. Skladno z Direktivo 2016/801/EU je treba na izkaznici dovoljenja za prebivanje dodatno določiti, da se za tujca, ki bo opravljal raziskovalno delo v okviru posebnega programa Evropske unije ali v večstranskih programih, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, v opombi navede tudi ta posebni program ali sporazum.

Z novim dvanajstim odstavkom se prenaša zahteva iz Direktive 2016/801/EU, skladno s katero se dovoljenja za raziskovalce, ki v Republiki Sloveniji opravljajo raziskovalno delo v okviru posebnega programa Evropske unije ali v večstranskih programih, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, izdajo z veljavnostjo dveh let, za krajši čas pa le v primeru, če je opravljanje dela po sporazumu o gostovanju krajše od dveh let.

K 10. členu

Zaradi prenosa Direktive 2016/801/EU je treba dopolniti že obstoječe določbe 38. člena, ki se nanašajo na izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav ali visokega šolstva. V predlogu 5. člena se tako dodajo novi 38.a, 38.b, 38.c, 38.č in 38.d člen.

Z 38.a členom se prenašajo določbe Direktive 2016/801/EU v delu, ki na novo ureja mobilnost tujih raziskovalcev znotraj držav članic Evropske unije. V predlogu tega člena se ureja kratkotrajna premestitev raziskovalca iz raziskovalne organizacije v eni izmed držav članic Evropske unije, ki je tujcu prva izdala dovoljenje za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, v raziskovalno organizacijo v Republiki Sloveniji, kjer bo tujec v obdobju do 180 dni opravljal del svojega raziskovanja. Pogoji, katerih izpolnjevanje se zahteva za kratkotrajno premestitev, se bistveno ne razlikujejo od pogojev, ki jih mora izpolnjevati imetnik enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, in so določeni v 45.č členu zakona. Tujec, ki mu je druga država članica Evropske unije izdala dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, lahko opravlja raziskovalno delo v raziskovalni organizaciji v Republiki Sloveniji, če s to organizacijo sklene sporazum o gostovanju, ima ustrezno zdravstveno zavarovanje, potni list in zadostna sredstva za preživljanje ter če je tujec sam ali ena od raziskovalnih organizacij obvestila pristojni organ v Republiki Sloveniji o nameravani premestitvi tujca v Republiko Slovenijo, pri čemer pri tujcu ne smejo obstajati zavrnilni razlogi na podlagi 55. člena ZTuj-2. Skladno z Direktivo 2016/801/EU in predlogom 38.a člena

se za kratkotrajno premestitev šteje 180 dnevno obdobje v katerem koli 360 dnevnom obdobju premestitve, v času prebivanja in opravljanja raziskovalnega dela v državi pa mora biti dovoljenje za začasno prebivanje za opravljanje raziskovalnega dela, ki ga je prva izdala druga država članica EU, veljavno ves čas. V kolikor bi pristojni organ Republike Slovenije premestitvi nasprotoval, je določeno, da pritožba zoper zavrnitev kratkotrajne premestitve ne zadrži izvršitve in tudi ni potrebna posebna odločba o odpovedi prebivanja, če je tujec že vstopil v državo, saj tujec vse svoje pravice uveljavlja v državi članici Evropske unije, ki je prva izdala dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela.

Z določbo novega šestega odstavka se ureja vstop raziskovalcev, ki bodo v Republiko Slovenijo kratkotrajno premeščeni iz države članice Evropske unije, ki pa schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti (npr. Hrvaška). Skladno z Direktivo 2016/801/EU se določa, da morajo ti tujci pri vstopu v Republiko Slovenijo poleg veljavnega dovoljenja za začasno prebivanje in veljavne potne listine predložiti tudi kopijo uradnega obvestila o nameravani premestitvi tujca.

Z 38.b členom se ureja izdaja dovoljenja za začasno prebivanje za tuje raziskovalce, ki prihajajo v Republiko Slovenijo v okviru dolgotrajne premestitve, v slovensko raziskovalno organizacijo, to je premestitve za obdobje daljše od 180 dni v 360 dnevnom obdobju. Tujec lahko vstopi in opravlja raziskovalno delo na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, v 30 dneh od dneva vstopa v državo pa mora zaprositi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela v Republiki Sloveniji. Za pridobitev dovoljenja zaradi dolgotrajne premestitve pa mora tujec izpolnjevati pogoje, določene v predlogu tega člena. Enako kot pri kratkotrajnih premestitvah se v predlogu osmega odstavka ureja vstop tistih raziskovalcev, ki bodo dolgotrajno premeščeni v Republiko Slovenijo iz države članice Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti (ob vstopu bodo morali poleg dovoljenja za prebivanje in veljavnega potnega lista predložiti tudi sporazum o gostovanju, iz katerega bo razviden datum nastopa dolgotrajne premestitve in njeno trajanje).

Predlog 38.c člena ureja izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca, in sicer se s predlogom ureja tri situacije.

Skladno z določbo prvega odstavka tega člena se ureja izdaja dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca, ki v Republiki Sloveniji pridobi dovoljenje za prebivanje iz naslova opravljanja raziskovalnega dela. Za njegovega družinskega člana se v tem primeru uporabljajo določbe 47. člena ZTuj-2, ki določajo pogoje za združitev družine tujca, ki ima v Republiki Sloveniji izdano dovoljenje za prebivanje. Glede na to, da gre v tem primeru za družinskega člana raziskovalca, izdaja dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu raziskovalca ni vezana na čas prebivanja tujca (sponzorja oziroma raziskovalca) v Republiki Sloveniji, kot določa že obstoječi 47. člen.

Z določbo drugega odstavka tega člena se ureja izdaja dovoljenja za prebivanje za družinskega člana tujca, ki je imetnik dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, izdanega v Republiki Sloveniji na podlagi 38.b člena tega zakona, torej zaradi dolgotrajne premestitve. Gre za urejanje situacij, ko ima raziskovalec v drugi državi članici Evropske unije izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, v Republiki Sloveniji pa bo izvajal dolgotrajno premestitev, pri čemer se mu bo pridružil njegov družinski član, ki je z njim v prvi državi članici tudi prebival. Skladno s predlogom določbe se za takega družinskega člana smiselno uporabljajo določbe že veljavnega 42. člena ZTuj-2, ki ureja družinske člane imetnikov modre karte EU, ki ga spremljajo oziroma se pridružijo, pri čemer se dodatno določa, da se te določbe uporabijo v kolikor s tem zakonom ni drugače določeno. Drugačna določitev je določena v tretjem odstavku tega člena, kjer so določeni razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja za družinskega člana raziskovalca v

primeru dolgotrajne premestitve ter v sedmem odstavku tega člena, ki določa izdajo dovoljenja za prebivanje.

S predlogom določbe četrtega odstavka tega člena pa se ureja tretja možna situacija in sicer primer, ko gre za družinskega člana tujca, imetnika dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, ki v Republiki Sloveniji izvaja kratkotrajno premestitev. Gre za primere, ko ima raziskovalec v drugi državi članici Evropske unije izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, v Republiki Sloveniji pa bo izvajal kratkotrajno premestitev, pri čemer se mu za obdobje njegove kratkotrajne premestitve pridružil njegov družinski član, ki je z njim prebival v prvi državi članici. Glede na to, da gre za kratkoročno mobilnost družinskega člana na podlagi uradnega obvestila, po vzoru določbe 38.a člena zakona, za družinskega člana ni predvidena izdaja dovoljenja za prebivanje.

Skladno z določbo osmega odstavka tega člena se določa obveznost istočasne obravnave vlog, v primeru, da so prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela (38. in 38.b člen) in prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje družinskih članov raziskovalcev, vložene istočasno.

V devetem odstavku se ureja vstop družinskih članov raziskovalca, ki prihajajo iz države članice Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti.

Predlog 38.č člena sledi določbam Direktive 2016/801/EU, ki urejajo ponovni sprejem. Raziskovalcem, njihovim družinskim članom in študentom, ki so imeli v Republiki Sloveniji izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela ali študija oziroma so imeli izdano dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca na podlagi določbe prvega odstavka 38.c člena, in v drugi državi članici dovoljenja za prebivanje v okviru izvajanja mobilnosti oziroma spremstva s strani družinskih članov, niso pridobili, njihovo dovoljenje za prebivanje, izdano v Republiki Sloveniji, pa je poteklo, se s predlogom prvega in drugega odstavka tega člena omogoča vstop v državo brez formalnosti.

Prav tako se raziskovalcem, njihovim družinskim članom in študentom, ki so imeli v Republiki Sloveniji izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela ali študija oziroma so imeli izdano dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca na podlagi določbe prvega odstavka 38.c člena, s predlogom tretjega odstavka tega člena omogoča ponovni vstop v državo brez formalnosti, tudi v primeru, ko v drugi državi članici že izvajajo kratkotrajno ali dolgotrajno premestitev, torej ko je bila njihova premestitev s strani druge države članice Evropske unije odobrena, vendar zaradi nastopa razlogov, ki se pojavijo po nastopu kratkotrajne ali dolgotrajne premestitve (npr. dovoljenje za prebivanje, izdano v Republiki Sloveniji, ki je podlaga za izvajanje mobilnosti v drugi državi članici Evropske unije, je bilo v času izvajanja mobilnosti razveljavljeno ali je prenehalo iz drugih razlogov), pogoji za izvajanje mobilnosti niso več izpolnjeni.

S predlogom četrtega odstavka tega člena se za nekdanje imetnike dovoljenja za začasno prebivanje iz namena opravljanja raziskovalnega dela ali študija in družinske člane raziskovalca se določa, da morajo najkasneje v petih dneh od ponovnega vstopa v državo zaprositi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje iz katerega koli namena, po ZTuj-2.

Direktiva 2016/801/EU državam članicam nalaga, da tujcu, ki je v državi članici zaključil raziskovalno delo omogočijo, da ostane v državi zaradi iskanja zaposlitve ali samozaposlitve. Predlog 38.d člena ureja izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje raziskovalcu, ki je v Republiki Sloveniji zaključil raziskovalno delo in se želi zaposliti ali samozaposliti. Dovoljenje za začasno prebivanje

zaradi iskanja zaposlitve oziroma samozaposlitve se izda z veljavnostjo devetih mesecev, ob pogoju, da ima tujec v tem času zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje, ustrezno zdravstveno zavarovanje in ne sme predstavljati nevarnosti za javni red in varnost države. Za enako časovno obdobje pa se lahko podaljša tudi dovoljenje za začasno prebivanje njegovim družinskim članom, v kolikor so seveda še vedno izpolnjeni pogoji za izdajo oziroma podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca.

S predlogom tretjega odstavka tega člena se ureja situacije, ko je tujec že vložil vlogo za izdajo nadaljnega dovoljenja za prebivanje zaradi iskanja zaposlitve, ki jo mora skladno s predlogom člena vložiti najmanj 30 dni pred iztekom veljavnega dovoljenja za prebivanje, dokazilo o zaključku raziskovalnega dela pa še ni na voljo (tujec je zaključil raziskavo, potrdila pa raziskovalna organizacija še ni izdala). V teh primerih mora upravna enota dati tujcu primeren rok za dopolnitev vloge.

K 11. členu

Dopolnitev je redakcijske narave, s katero se izenačujejo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja za začasno prebivanje oziroma zavrnitev izdaje modre karte EU tudi zaradi ugotovitve, da so dokazila, priložena prošnji za izdajo modre karte EU ponarejena ali prirejena.

K 12. členu

Sprememba je redakcijske narave. Prvi odstavek 40. člena določa, da prošnjo lahko vloži tujec sam ali njegov delodajalec, zato je treba, s spremembo četrtega odstavka, omogočiti tudi delodajalcu, da skupaj s prošnjo, priloži tudi ustrezna dokazila o izpolnjevanju pogojev za izdajo modre karte EU.

K 13. členu

Z novim 44. členom se delno na novo ureja izdaja dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, kar je posledica prenosa določb Direktive 2016/801/EU.

V prvem odstavku se zaradi večje jasnosti določbe in uskladitve terminologije s predpisi, ki urejajo sistem izobraževanja v Republiki Sloveniji, pojem študija in drugih oblik izobraževanja, nadomesti z sklicem na sprejem v javno veljavne izobraževalne ali študijske programe, ki zajemajo tako osnovnošolsko izobraževanje (tudi odraslih v osnovnih šolah za odrasle in na ljudskih univerzah), srednješolsko izobraževanje in visokošolsko izobraževanje (ki zajema izobraževanje na univerzah, fakultetah, umetniških akademijah ali visokih strokovnih šolah v Republiki Sloveniji), pri čemer morajo biti visokošolski zavodi vpisani v evidencah visokošolskih zavodov in študijskih programov v informacijskem sistemu eVŠ, prav tako pa morajo biti tudi študijski programi, v katere se vpisuje tujec, vpisani v eVŠ evidenco študijskih programov. Ukinja se tudi dosedanja določba prvega odstavka, skladno s katero je lahko tujec zadostna sredstva za preživljanje izkazoval zgolj s pisno izjavo staršev, ki so ga po pravu države, katere državljan je, dolžni preživljati. Skladno z zavezo Direktive 2016/801/EU (7. člen, splošni pogoji za sprejem), mora namreč tujec v postopku izkazati, da ima zadostna sredstva za preživljanje, ne da bi bremenil sistem socialne varnosti države članice in zadostna sredstva za stroške povratka, pri čemer direktiva določa, kaj se lahko šteje kot dokaz o zadostnih sredstvih za preživljanje. Skladno z navedenim se dokazila, s katerimi lahko študent izkazuje zadostna sredstva za preživljanje izenačujejo z dokazili, s katerimi lahko tudi ostali tujci, ki skladno z ZTuj-2 zaprosijo za izdajo dovoljenja za prebivanje po drugih pravnih podlagah (z dokazili, ki so navedena v 33. in 36. členu ZTuj-2).

Glede na spremembe, določene v prvem odstavku, se smiselno spreminjajo tudi drugi do peti odstavek

44. člena.

Z novim osmim odstavkom se določa oblika izdaje dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, ki se izda v obliki biometrične izkaznice iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »študent«. Skladno z Direktivo 2016/801/EU je treba dodatno tudi določiti, da se za tujca, ki bo prišel na študij v Republiko Slovenijo v okviru posebnega programa Evropske unije ali v večstranskih programih, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, ali na podlagi sporazuma, sklenjenega med dvema ali več priznanimi visokošolskimi zavodi, v opombi kartice navede tudi ta posebni program ali sporazum.

Z devetim odstavkom se prenaša zaveza iz Direktive 2016/801/EU, skladno s katero se dovoljenja zaradi študija tujcem, ki v Republiki Sloveniji študirajo v okviru posebnega programa Evropske unije ali v večstranskih programih, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti ali na podlagi sporazuma med dvema ali več visokošolskimi zavodi, izdajo z veljavnostjo dveh let oziroma za čas trajanja študija, če je ta krajši.

K 14. členu

Zaradi prenosa Direktive 2016/801/EU je treba dopolniti že obstoječe določbe 44. člena, ki se nanašajo na izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija. V predlogu 8. člena se tako dodata novi 44.a in 44.b člen, dodatno pa se zaradi namena izdaje dovoljenj za prebivanje zaradi opravljanja prostovoljskega dela in pripravništva dodajata tudi nov 44.c in 44.d člen.

S predlogom 44a. člena se prenaša z Direktivo 2016/801/EU vzpostavljen modificiran sistem mobilnosti za tiste tujce, ki so znotraj Evropske unije vključeni v programe za spodbujanje mobilnosti ali izvajajo mobilnost v okviru sporazumov med dvema ali več visokošolskimi zavodi. Iz predloga tega člena izhaja, da tujec, ki mu je dovoljenje za začasno prebivanje prva izdala druga članica Evropske unije, lahko v Republiko Slovenijo vstopi in tukaj opravi del študija, in sicer v trajanju največ 360 dni, če pristojni organ v Republiki Sloveniji temu ne nasprotuje in ima tujec za ves čas prebivanja v državi veljavno dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, ter izpolnjuje ostale pogoje, določene v predlogu tega člena. Uradno obvestilo, s katerim obvestitelj seznanja pristojni organ v Republiki Sloveniji o nameri tujca, da bo del študija opravil v Republiki Sloveniji, mora biti posredovano pristojnemu organu pred vstopom tujca v Republiko Slovenijo. V kolikor pa tujec ni vključen v programe za spodbujanje mobilnosti znotraj EU ali v sporazume med visokošolskimi zavodi in želi del študija opraviti v Republiki Sloveniji, mora zaprositi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, kot to določa predlog novega 44. člena.

V 44.b členu se enako kot pri raziskovalcih, tudi za tuje študente omogoča, da tujec po končanem študiju izrabi pravico do iskanja zaposlitve ali samozaposlitve. Predlog člena sledi ureditvi za tuje raziskovalce iz predloga 38.d člena. Tujec mora v času iskanja zaposlitve v Republiki Sloveniji izpolnjevati splošne pogoje za izdajo dovoljenja za prebivanje ter izkazati, da je zaključil visokošolski študij v Republiki Sloveniji.

S predlogom tretjega odstavka tega člena se ureja situacije, ko je tujec že vložil vlogo za izdajo nadaljnjega dovoljenja za prebivanje zaradi iskanja zaposlitve, ki jo mora skladno s predlogom tega člena vložiti najmanj 30 dni pred iztekom veljavnega dovoljenja za prebivanje, dokazilo o zaključku študija pa še ni na voljo (tujec je zaključil študij, opravil zagovor diplomske naloge, potrdila pa univerza še ni izdala). V teh primerih mora upravna enota dati tujcu primeren rok za dopolnitev vloge.

V 44.c členu se ureja nov namen izdaje dovoljenja za prebivanje in sicer izdaja dovoljenja za začasno

prebivanje za namen opravljanja prostovoljskega dela, kot posledica prenosa Direktive 2016/801/EU. Tujcu, ki bo želel prebivati v Republiki Sloveniji zaradi opravljanja prostovoljskega dela bo pristojni organ lahko izdal dovoljenje za začasno prebivanje, če bo imel tujec sklenjen dogovor o prostovoljskem delu s prostovoljsko organizacijo ali s strani države pooblaščen organizacijo, ki je odgovorna za izvajanje programa prostovoljskega dela in bo izpolnjeval tudi ostale pogoje po ZTuj-2 za izdajo dovoljenja za prebivanje. Kot dokaz o izpolnjevanju pogoja zadostnih sredstev za preživljanje se bodo pri prostovoljcih upoštevala tudi sredstva prejeta na podlagi žepnine, določene v dogovoru o prostovoljskem delu.

Prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje za namen opravljanja prostovoljskega dela bo lahko vložil tujec, prostovoljska organizacija ali s strani države pooblaščen organizacija, ki je odgovorna za izvajanje programa prostovoljskega dela. Prvo dovoljenje za prebivanje se bo izdalo za čas opravljanja prostovoljskega dela, vendar ne več kot za eno leto, z možnostjo podaljšanja z veljavnostjo do enega leta v primeru, da je dogovor o opravljanju prostovoljskega dela sklenjen za obdobje, daljše od enega leta.

V 44.d členu se določa nov namen izdaje enotnega dovoljenja za prebivanje in sicer izdaja enotnega dovoljenja za prebivanje zaradi opravljanja pripravništva, kot posledica prenosa Direktive 2016/801/EU.

Tujcu, ki bo želel prebivati v Republiki Sloveniji zaradi opravljanja pripravništva, bo pristojni organ lahko izdal enotno dovoljenje za prebivanje, če bo v postopku izdano soglasje ZRSZ k izdaji enotnega dovoljenja (v postopku izdaje soglasje bo pristojni organ med drugim preverjal ali ima tujec sklenjen sporazum o opravljanju pripravništva s pravno ali fizično osebo, ki gosti pripravnika, nadalje, če je predložil dokazila o stopnji visokošolske izobrazbe, pridobljene v dveh letih pred dnevom vložitve prošnje oziroma dokazilo o vpisu na študij, ki mu omogoča pridobitev visokošolske izobrazbe, ali morebiti obstajajo zavrnilni razlogi na podlagi drugega odstavka 20. člena Direktive 2016/801/EU)), in če bo izpolnjeval tudi ostale pogoje po ZTuj-2 za izdajo dovoljenja za prebivanje. Kot dokaz o izpolnjevanju pogoja zadostnih sredstev za preživljanje se bodo pri pripravnikih upoštevala tudi sredstva prejeta na podlagi dotacij, ki jih prejme tujec.

Prošnjo za izdajo enotnega dovoljenja za prebivanje zaradi opravljanja pripravništva bo lahko vložil tujec ali pravna ali fizična oseba, ki gosti pripravnika. Prvo enotno dovoljenje za prebivanje se bo izdalo za čas opravljanja pripravništva, vendar ne več kot za eno leto.

V četrtem odstavku se določa zaveza fizične ali pravne osebe, ki gosti pripravnika, za kritje stroškov njegove nastanitve, vrnitve ali odstranitve, če tujec nima lastnih sredstev in v času veljavnosti sporazuma ali šest mesecev po prenehanju veljavnosti sporazuma v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito, prav tako pa se dodaja sklic na Zakon o preprečevanju dela in zaposlitve na črno (ZPDZC-1), ki nalaga dodatne obveznosti delodajalcu v primeru zaposlitve nezakonito prebivajočega tujca (5. člen. 8 . odstavek).

K 15.členu

S predlogom dopolnitve se dopolnjuje besedilo 45.d člena, ki ureja dolgotrajno premestitev oseb znotraj gospodarsko povezanih družb. V kolikor tujcu, ki je že kratkotrajno premeščen, še ni poteklo dovoljeno obdobje prebivanja in dela na podlag kratkotrajne premestitve, to ne more biti razlog za zavrnitev izdaje enotnega dovoljenja za dolgotrajno premestitev, temveč je lahko skladno z določbami Direktive 2014/66/EU razlog, da se tujcu ne dovoli opravljanje dela v času odločanja o prošnji za

izdajo enotnega dovoljenja za dolgotrajno premestitev. Naveden razlog se črta kot zavrnilni in se dodaja v prvi odstavek 45.d člena.

Glede na to, da dopolnitev določbe 86. člena zakona določa vzpostavitev nacionalne kontaktne točke, delujoče v okviru ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, za izmenjavo informacij v zvezi s kratkotrajnimi in dolgotrajnim premestitvami tujcev, se v sedmem odstavku kot pristojni organ za obveščanje določi pristojni organ (upravna enota), ki preko nacionalne kontaktne točke, delujoče v okviru ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, izvaja postopke obveščanja.

Z dopolnitvijo sedmega odstavka se dodatno določa, komu se vroča odločba pristojnega organa Republike Slovenije, s katero se dolgotrajna premestitev tujca v Republiko Slovenijo zavrne, kar do sedaj ni bilo določeno.

K 16. členu

V skladu z Zakonom o upravnih taksah (10.a točka 1. odstavka 24. člena) so tujci s priznано mednarodno zaščito v RS oproščeni plačila taks v postopkih izdaje dovoljenja za stalno ali začasno prebivanje družinskim članom. V skladu z Zakonom o mednarodni zaščiti je oseba s priznано mednarodno zaščito poleg plačila upravne takse oproščena tudi plačila stroškov tiskovine za izkaznico dovoljenja za prebivanje, izdane kot samostojna listina. S predlagano dopolnitvijo določb, ki urejajo izdajo dovoljenja za prebivanje družinskim članom begunca ali osebe s priznано subsidiarno zaščito je določeno, da je begunec oziroma oseba s priznано subsidiarno zaščito oproščena plačila tiskovine, to je izkaznice, v obliki katere se družinskemu članu dovoljenje izda. Enako, kot je plačila tiskovine v postopku priznanja mednarodne zaščite oproščen tudi begunec oziroma oseba s priznано subsidiarno zaščito (to je oseba, kateri je priznana pravica do združitve družine) .

K 17. členu

V skladu z Zakonom o upravnih taksah (10.a točka 1. odstavka 24. člena) so tujci s priznано mednarodno zaščito v RS oproščeni plačila taks v postopkih izdaje dovoljenja za stalno ali začasno prebivanje družinskim članom. V skladu z Zakonom o mednarodni zaščiti je oseba s priznано mednarodno zaščito poleg plačila upravne takse oproščena tudi plačila stroškov tiskovine za izkaznico dovoljenja za prebivanje, izdane kot samostojna listina. S predlagano dopolnitvijo določb, ki urejajo izdajo dovoljenja za prebivanje družinskim članom begunca ali osebe s priznано subsidiarno zaščito je določeno, da je begunec oziroma oseba s priznано subsidiarno zaščito oproščena plačila tiskovine, to je izkaznice, v obliki katere se družinskemu članu dovoljenje izda. Enako, kot je plačila tiskovine v postopku priznanja mednarodne zaščite oproščen tudi begunec oziroma oseba s priznано subsidiarno zaščito (to je oseba, kateri je priznana pravica do združitve družine) .

K 18. členu

Dopolnitev je potrebna zaradi možnosti izdaje enotnega dovoljenja za napotnega delavca tujcu, ki ima v drugi državi članici priznan status rezidenta za daljši čas. Ob spremembi ZTuj-2 v letu 2014 je so bili napoteni delavci izpuščeni iz kategorije, ki ima možnost pridobitve enotnega dovoljenja na podlagi določbe 48. člena ZTuj-2. Ta pomanjkljivost se s predlogom dopolnitve 48. člena sedaj odpravlja.

K 19. členu

Predlog dopolnitve sedmega odstavka je redakcije narave in ureja izdajo dovoljenja za stalno prebivanje z oznako rezidenta za daljši čas tudi za tiste tujce, ki jim je prenehal status mednarodne

zaščite in tujcem s priznanim statusom subsidiarne zaščite, ki niso vložili vloge za podaljšanje subsidiarne zaščite ali zahtevka za uvedbo ponovnega postopka, skladno z določbami Zakona o mednarodni zaščiti.

K 20. členu

V osmem odstavku se določilo dopolnjuje z navedbo glede obveznosti obveščanja o razveljavitvi dovoljenj za prebivanje pristojnega organa tiste države članice, ki je tujcu oziroma njegovemu družinskemu članu prva izdala dovoljenje za prebivanje zaradi premestitve znotraj gospodarske družbe. Obveščanje bo potekalo preko nacionalne kontaktne točke.

V predlaganem novem devetem odstavku se zaradi zahteve iz Direktive 2016/801/EU določa obveznost ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, da v primeru razveljavitve dovoljenj za prebivanje, izdanih na podlagi 38.b in 44.a člena tega zakona ter v primeru razveljavitve dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca, obvesti pristojni organ druge države članice, ki je tujcu prva izdala dovoljenje za prebivanje.. Obvestitve so namreč potrebne v primerih, ko ti tujci izvajajo premestitve. Obvestitve se bodo izvajale preko mreže nacionalnih kontaktnih točk.

K 21. členu

Na podlagi Direktive 2014/66/EU in tudi Direktive 2016/801 je vzpostavljena mreža nacionalnih kontaktnih točk, ki se medsebojno obveščajo o izdanih ali odvzetih enotnih dovoljenjih za osebe, premeščene znotraj gospodarskih družb in o izdanih oziroma odvzetih dovoljenj za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalne dejavnosti ali študija v primeru mobilnosti teh tujcev. Zato je treba v zakonu določiti tudi, da enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe in dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela preneha, če je tujec v drugi državi članici pridobi enotno dovoljenje oziroma dovoljenje za začasno prebivanje iz istega razloga, kar velja tudi za njihove družinske člane. Enako velja za raziskovalce in njihove družinske člane, ter študente.

Z dopolnitvijo novega osmega odstavka in novim devetim odstavkom se dodatno določa obveznost obveščanja o prenehanju dovoljenj za prebivanje (oseb, premeščenih znotraj gospodarsko povezanih družb v primeru dolgotrajne premestitve in njihovih družinskih članov, raziskovalcev, ki so premeščeni na podlagi dolgotrajne premestitve in njihovih družinskih članov ter mobilnih študentov), in sicer se določa obveznost pristojnega organa v Republiki Sloveniji, da preko nacionalne kontaktne točke o prenehanju dovoljenj obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je tujcu prva izdala dovoljenje za prebivanje.«.

K 22. členu

Dosedanja ureditev izdaje izkaznic dovoljenj za stalno prebivanje ni predvidevala krajše veljavnosti izkaznic dovoljenj za stalno prebivanje za mladoletne tujce. Skladno z veljavno ureditvijo se je namreč tudi mladoletnim tujcem izdala izkaznica dovoljenja za stalno prebivanje z veljavnostjo 10 let. Glede na to, da izkaznica dovoljenja za prebivanje vsebuje tudi fotografijo oziroma podobo obraza, shranjeno kot biometrični podatek na pomnilniškem mediju (drugi odstavek 58. člena zakona), in ki naj kaže tujčevo pravo podobo (7. člen Pravilnika o načinu izdaje dovoljenja za prebivanje, načinu zajemanja prstnih odtisov in načinu označitve prenehanja dovoljenja za prebivanje, Uradni list RS, št. 62/15, 62/15 in 15/18), je potrebno prilagoditi tudi veljavnost izkaznic dovoljenj za stalno prebivanje za mladoletne

tujce. Ureditev glede veljavnosti izkaznice dovoljenja za prebivanje sledi ureditvi izdaje osebne izkaznice mladoletnim državljanom Republike Slovenije, kot je določena v 9. členu Zakona o osebni izkaznici (Uradni list RS, št. 35/11).

Podzakonski akt iz šestega odstavka 58. člena, in sicer Pravilnik o načinu izdaje dovoljenja za prebivanje, načinu zajemanja prstnih odtisov in načinu označitve prenehanja dovoljenja za prebivanje, vsebuje tudi ceno izkaznice dovoljenja za prebivanje. Glede na to, da obveznost navedbe tega podatka do sedaj ni bila navedena v zakonu, je bilo potrebno z dopolnitvijo šestega odstavka urediti zakonsko podlago naknadno.

V postopkih izdaje dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje družinskim članom tujca, ki ima v Republiki Sloveniji priznano mednarodno zaščito, pogosto ni mogoč zajem prstnih odtisov družinskih članov, ker npr. Republika Slovenija v njihovi izvorni državi nima diplomatskega predstavništva ali konzulata, izpolnjeni pa so vsi pogoji za izdajo dovoljenja. Zato se s spremembo tretjega odstavka predlaga, da dovoljenje za prebivanje, ki se izda v obliki samostojne listine kot izkaznica, ne vsebuje prstnih odtisov oziroma da se izda brez prstnih odtisov, kadar zajem ni mogoč in se s tem družinskemu članu tudi omogoči vstop v Republiko Slovenijo. Določa pa se tudi, da mora družinski član v roku enega meseca po vstopu v Republiko Slovenijo dovoljenje, izdano brez prstnih odtisov, zamenjati na način, da pri Ministrstvu za notranje zadeve (ki je dovoljenje za prebivanje tudi izdalo) da prstna odtisa, ministrstvo pa mu izda novo dovoljenje za prebivanje oziroma izkaznico, ki vsebuje tudi prstne odtise. Dosedanja praksa je tudi pokazala, da je izdaja samostojne listine z veljavnostjo 90 dni pogosto prekratko obdobje za vročitev dovoljenja za prebivanje družinskemu članu v njegovi matični državi in prihod družinskega člana v Republiko Slovenijo.

Glede novega četrtega odstavka pojasnjujemo, da se skladu s petim odstavkom 55. člena veljavnega ZTuj-2 prvo dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine lahko izda tudi družinskemu članu, ki dejansko že živi v Republiki Sloveniji (kar je sicer v skladu s 1. odstavkom 55. člena razlog za zavrnitev izdaje dovoljenja), kadar obstajajo posebne okoliščine iz 5. odstavka 55. člena (narava in trdnost družinskega razmerja, dolžina prebivanja družinskega člana v Republiki Sloveniji). Ker se ob upoštevanju navedenih okoliščin družinskemu članu dovoljenje izda, ni smiselno, da bi moral prstna odtisa dati na diplomatskem predstavništvu RS v tujini, zato je s predlagano dopolnitvijo določeno, da v takem primeru prstna odtisa da pri upravni enoti in da se mu na upravni enoti prvo dovoljenje za začasno prebivanje tudi vroči.

K 23. členu

Primeri nezakonitega prebivanja se vsebinsko ne spreminjajo, temveč se jih le pregledneje ureja in vsebinsko ločuje. V Republiki Sloveniji nezakonito prebiva tujec, ki je v Republiko Slovenijo nedovoljeno vstopil, kar določa 12. člen zakona. Nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji tudi tujec, ki nima veljavne potne listine ali je le-ta prenehala veljati. Nadalje je v Republiki Sloveniji nezakonito tujec, ki je brez dovoljenja za vstop, kot ga opredeljuje 8. člena zakona, oziroma prebiva brez dovoljenja (dovoljenje za prebivanje ali vizum), ki ga tujec v skladu z zakonom potrebuje oziroma ga potrebuje za namen svojega prebivanja, ali če je dovoljenje prenehalo veljati, tujec pa ga v skladu z zakonom potrebuje. Nezakonito je v Republiki Sloveniji tudi tujec, kateremu je potekel čas, ko se na podlagi zakona ali mednarodnega sporazuma lahko nahaja v Republiki Sloveniji, ali če prebiva v nasprotju z vstopnim naslovom. Slednji razlog nastopi v primerih, ko tujec pri vstopu v državo zamolči ali navede in izkaže lažen vstopni naslov, saj bi v nasprotnem primeru praviloma nastopili razlogi za njegovo zavrnitev vstopa v državo. S predlogom je na novo določeno tudi, da tujec nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji in hkrati to pomeni tudi nezakonito prebivanje na območju držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985.

K 24. členu

Tujec, ki ne izpolnjuje pogojev za zakonito prebivanje v Republiki Sloveniji, mora državo zapustiti v skladu z določbami tega zakona. V drugem odstavku določba ureja potrdilo o vloženi prošnji za podaljšanje oziroma izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje, ki ga pristojni organ izda tujcu, ki pravočasno, vložijo prošnjo za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje. Navedeno potrdilo velja kot dovoljenje za začasno prebivanje in sicer vse do dokončne odločitve o prošnji za podaljšanje oziroma za izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje. Potrdilo tujcu dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, kar pomeni, da tujec v Republiki Sloveniji tudi v času, ko pristojni organ odloča o njegovi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje, na podlagi izdanega potrdila prebiva zakonito, kljub temu, da nima več veljavnega dovoljenja za začasno prebivanje, ker mu je prejšnje dovoljenje za začasno prebivanje že prenehalo, zaradi poteka veljavnosti. Potrdilo tujcu, kot je bilo navedeno, dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, ne dovoljuje pa mu prehajanja državne meje.

S tretjim odstavkom je določeno, da se v primeru razveljavitve, zavržbe, zavrnitve izdaje ali podaljšanja ter ustavitve postopkov, povezanih z izdajo dovoljenja za prebivanje in odpovedi prebivanja tujcu določi fikсни, 10 dnevni tudi rok za prostovoljni odhod iz območja držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav. S tem se ukinja določitev roka v razponu (skladno z ZTuj-2 je določen sedem do tridesetdnevni dnevni rok za zapustitev države) in s tem možnost diskrecijske pravice uradne osebe glede določitve roka v razponu ter s tem povezanega dodatnega utemeljevanja. Postavljen rok je razumno dolg in daljši od minimalno določenega po Direktivi 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2008/115/ES). Kljub temu pa predlog zakona dopušča možnost, da se iz utemeljenih razlogov na prošnjo tujca lahko določi tudi tridesetdnevni rok, ki je po Direktivi 2008/115/ES najdaljši možni rok. V skladu z evropsko zakonodajo na področju vračanja in neposredno z določbami Direktive 2008/115/ES se dodatno določa, da mora tujec zapustiti območje držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav, in ne samo območje Republike Slovenije.

Skladno s predlogom sedmega odstavka se določajo izjeme, kdaj se rok za zapustitev Republike Slovenije, območja držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav tujcu ne določi, in sicer v primerih, ko ima tujec kljub prenehanju prebivanja še vedno pravico do prebivanja na ozemlju EU (gre za tujce, ki za vstop v Republiko Slovenijo ne potrebujejo vizuma, in lahko ostanejo in bivajo v Republiki Sloveniji še največ 90 dni po prenehanju dovoljenja za prebivanje). Rok za zapustitev države se ne določi tudi tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji pomeni nevarnost za javni red, javni varnost ali državno varnost.

Poleg roka za prostovoljni odhod, se določa, da pristojni organ določi tudi prepoved vstopa za obdobje enega leta, ki pa se ne izvrši, če tujec zapusti ozemlje v roku za prostovoljni odhod v skladu z določbami tega zakona. Pristojni organ mora dokončno odločbo ali dokončen sklep nemudoma posredovati policijski postaji, na območju katerega tujec prebiva.

K 25. členu

V primerih razveljavitve dovoljenja za prebivanje (peti odstavek 56. člena) in v primerih zavrnitve prošnje za izdajo ali podaljšanja dovoljenja (šesti odstavek 55. člena), lahko pristojni organ v odločbi določi čas v katerem je tujcu prepovedan vstop v državo, ki pa ne more biti krajši od enega leta in ne daljši od petih let. V primerih odpovedi prebivanja, ki ga je možno izreči tudi v primerih, ko je bil tujec

zaradi storitve kaznivega dejanja pravnomočno obsojen na nepogojno zaporno kazen, pa je ta čas od šestih mesecev do petih let. Zaradi uskladitve enotnega časa prepovedi vstopa v primerih izdaje odločbe s katero je hkrati odločeno o prenehanju prebivanja tujca, se za vse primere, v katerih je možno izreči prepoved vstopa, določi enotno obdobje, in sicer najmanj od enega leta do petih let, kar je v skladu z Direktivo 2008/115/ES. Ker morajo pristojni organi po določbah zakona vse dokončne odločbe s katerimi je določen rok za prostovoljni odhod in s tem hkrati tudi morebitna prepoved vstopa nemudoma posredovati policijski postaji, na območju katerega tujec prebiva, ni potrebno dodatnega sporočanja.

K 26. členu

V zakonu se pojem prostovoljnega vračanja spreminja v določnejšo obliko prostovoljnega odhoda, zaradi česar se spremeni tudi naslov poglavja.

K 27. členu

Besedilo tega člena se črta, ker je predlagatelj vsebino na novo določil v predlogu zakona, v členih, ki se nanašajo na prostovoljni odhod in odstranitev tujcev.

K 28. členu

Določba ureja izdajo odločbo o vrnitvi, katero uvaja pravni red Evropske unije, in sicer Direktiva 2008/115/ES. Odločbo o vrnitvi izda policist tujcu, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji, razen v primerih, ki jih določa prvi odstavek predloga tega člena. Tako se med drugim odločba o vrnitvi ne izda tudi tujcu, ki je v postopku izročitve na podlagi mednarodnega sporazuma o vračanju oseb. Navedena izjema zagotavlja uporabo sklenjenih mednarodnih sporazumov o vračanju, ki so se v praksi izkazali za eno izmed najbolj učinkovitih sredstev za preprečevanje nezakonitih migracij. Z uporabo teh sporazumov bodo še naprej mogoči hitri postopki izročitve tujcev na podlagi sklenjenih bilateralnih sporazumov o vračanju.

Odločba se ne izda tudi tujcu, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji in ima v drugi državi članici Evropske unije veljavno dovoljenje za prebivanje ali drugo dovoljenje. V kolikor pa tak tujec takoj ne zapusti Republike Slovenije oziroma se njegov takojšen odhod zahteva zaradi javnega reda in miru ali državne varnosti, pa se mu odločba o vrnitvi izda.

S predlogom zakona se uvaja enotna odločba o vrnitvi oziroma se ukinja dvostopenjski sistem izdaje odločbe. Tako se z odločbo o vrnitvi določi rok za prostovoljni odhod in ukrep odstranitve tujca, ki se izvrši v primeru, da tujec ne upošteva roka za prostovoljni odhod. Zaradi uvedbe enostopenjskega sistema izdaje odločb o vrnitvi, se z odločbo o vrnitvi določi tudi ukrep prepovedi vstopa, ki pa se ne izvrši, če je tujec zapustil območje držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav.

Predlog petega odstavka uvaja enostopenjsko pravno varstvo in sicer možnost vložitve tožbe na upravno sodišče. S tem se ukinja pravica do vložitve pritožbe na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve (po obstoječi ureditvi je bila tujcu dana najprej možnost pritožbe na drugostopenjski organ in šele na odločitev drugostopenjskega organa je imel tujec možnost vložitve upravnega spora na upravno sodišče). Z novim predlogom bo imel tujec zagotovljeno hitrejše sodno varstvo (ukinitve dvostopenjskega sistema in hitrejši roki za odločitev o tožbi – s predlogom se določa osemdnevni rok upravnega sodišča za odločitev o tožbi). Predlagana ureditev sledi namenu in cilju Direktive 2008/115/ES. V skladu z določbami Direktive 2008/115/ES se tujcu v postopku pred upravnim

sodiščem zagotavlja brezplačna pravna pomoč, ki mu jo zagotavljajo drugi državni organi ter mednarodne ali nevladne organizacije. Kadar je potrebno, ima tujec tudi pravico do prevajalske pomoči.

Odločbo o vrnitvi bo izdal policist v pisni obliki, ki bo v obliki obrazca z ustreznim prevodom v tuji jezik. Po predlogu tega člena se za izdajo odločbe o vrnitvi ne zahteva opravljen izpit iz splošnega upravnega postopka. Postopek izdaje bo lahko vodil policist s srednjo stopnjo izobrazbe in najmanj dvema letoma delovnih izkušenj v policiji, odločal pa bo policist z najmanj višjo stopnjo izobrazbe ter z najmanj petimi leti delovnih izkušenj v policiji.

K 29. členu

Odločba o vrnitvi se izda v pisni obliki na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za notranje zadeve. Obrazec odločbe bo sledil določbam Zakona o splošnem upravnem postopku v zvezi z obliko in sestavnimi deli odločbe.

Odločba o vrnitvi se vroči osebno tujcu. V skladu z zahtevo iz Direktive 2008/115/ES se na zahtevo tujca, zagotovi pisni ali ustni prevod glavnih elementov odločbe o vrnitvi. Brez tujčeve zahteve po prevodu se pisni prevod izreka in pravnega pouka zagotovi v enem izmed naslednjih jezikov: albanskem, angleškem, arabskem, ruskem in srbohrvaškem jeziku. V kolikor tujec ne razume prevedenih jezikov oziroma želi prevod ostalih elementov odločbe, se mu le-te na njegovo zahtevo pisno ali ustno prevede v jezik, ki ga razume.

Glede na to, da Policija ne izda več posebne odločbe s katero prepove vstop tujca v državo, se v SIS II vnesejo že podatki iz pravnomočne odločbe o vrnitvi.

K 30. členu

S predlogom tega člena se besedno zvezo »prostovoljna vrnitev« nadomesti besedno zvezo »prostovoljni odhod«, s čimer se sledi Direktivi 2008/115/ES. Prostovoljni odhod se v okviru pravnega reda Unije na področju vračanja, nanaša na prostovoljno izpolnitev obveznosti vrnitve v tretjo državo. Z možnostjo prostovoljnega odhoda se tujcu, ki mu je izdana odločba o vrnitvi omogoči, da v roku, določenem z odločbo o vrnitvi, sam ali s pomočjo koga drugega (npr. nevladne organizacije, ki lahko sodeluje v postopku vračanja) prostovoljno zapusti območje držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav. Tujec to stori na način, da brez prisotnosti policije, sam ali s pomočjo koga drugega, uredi vse potrebno za vrnitev v matično državo ali v drugo državo, ki ga je pripravljena sprejeti.

S predlogom se zakon usklajuje tako z Direktivo 2008/115/ES, kot tudi s Priročnikom o vračanju, ki ga uporabljajo pristojni organi držav članic pri izvajanju nalog v zvezi z vračanjem, in Priporočilu Komisije Evropske unije z dne 7. 3. 2017 o povečanju učinkovitosti vrnitev pri izvajanju Direktive 2008/115/ES. S predlogom se uvaja fiksni deset dnevni rok za prostovoljni odhod, ki ga določi policist z odločbo o vrnitvi, v katerem mora tujec zapustiti območje držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav. Rok sicer ni najkrajši možen, kot ga določa direktiva o vračanju (ta opredeljuje roke, ki niso krajši od sedmih dni in ne daljši od trideset dni), je pa dovolj dolg, da tujec uredi vse potrebno za njegov odhod. Lahko pa tujec zapusti območje držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav tudi prej kot v roku, ki mu je določen.

V kolikor tujcu deset dnevni rok ne zadostuje za pravočasno izpolnitev obveznosti iz odločbe, se na prošnjo tujca ali po uradni dolžnosti določi nov rok za prostovoljni odhod, in sicer trideset dni.

S predlogom se ureja tudi možnost podaljšanja roka za prostovoljno vrnitev, in sicer v tistih primerih, ko tujec države v določenem roku za prostovoljno vrnitev ni mogel zapustiti zaradi objektivnih okoliščin. Katere so objektivne okoliščine, ki tujcu preprečijo zapustitev države in zaradi katerih se mu lahko rok, določen za prostovoljno vrnitev podaljša, določi minister, pristojen za notranje zadeve.

Dokazno breme o izvršitvi obveznosti odhoda v obdobju za prostovoljni odhod je na strani tujca. Tujec svojo izvršitev obveznosti najlažje dokazuje z izstopnim žigom v svojem potnem listu, zato mora tudi strmeti k žigosanju svojega potnega lista ob svojem odhodu. Vsakršno dokazovanje izvršitve svoje obveznosti presoja policija. Po začetku delovanja sistema vstopa/izstopa na podlagi Uredbe (EU) 2017/2226, bo dokazovanje oziroma evidentiranje izvršitve obveznosti odhoda v obdobju za prostovoljni odhod sistematičen, saj se bo beležil vsak vstop/izstop tujca na zunanjih mejah držav članic, ki bodo izvajale navedeno uredbo.

Skladno z zahtevo iz Direktive Evropske unije 2008/115/ES so določeni tudi primeri, v katerih se tujcu ne omogoči prostovoljnega odhoda.

K 31. členu

S predlagano določbo se zakon jasneje usklajuje z Direktivo 2008/115/ES. Predlog, enako kot direktiva, taksativno določa primera v katerih se tujcu z odločbo o vrnitvi določi tudi prepoved vstopa v državo.

Skozi celoten zakon se pri izrekanju prepovedi vstopa sledi enotnim obdobjem. Tako je določeno, da je tujcu, ki mu je izrečen ukrep prepovedi vstopa, možno izreči za obdobje enega leta do največ petih let. Pri izreku obdobja prepovedi vstopa so le-ti že v naprej določeni, je pa dolžina le-teh odvisna od razlogov zaradi katerih se ukrep izreka. V kolikor ni možno tujcu odčitati katerega v zakonu taksativno naštetih nevarnosti za pobeg se lahko tujcu iz utemeljenih razlog lahko določi prepoved vstopa v dolžini enega, dveh, treh ali petih let. V kolikor tujec pomeni nevarnost za javni red, javno varnost ali državno varnost se mu določi prepoved vstopa za obdobje petih let.

S predlogom se sledi spodbujanju tujca, da samovoljno zapusti državo oziroma ozemlje držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav. Zato se vsakemu tujcu pri izdaji odločbe o vrnitvi s katero se mu določi rok za prostovoljni odhod, izreče tudi prepoved vstopa za obdobje enega leta. Ukrep prepovedi vstopa se ne izvrši, če tujec zapusti državo oziroma ozemlje držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav v roku za prostovoljni odhod. Tujcu, ki ne zapusti območja držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav v roku za prostovoljni odhod določenem v skladu s tem zakonom, se tudi zavrne izdaja vizuma in dovoljenja za prebivanje, ki ni izdan z namenom združitve družine, za obdobje treh let. Izdaja vizuma in dovoljenja za prebivanje, ki ni izdan z namenom združitve družine, za obdobje treh let, se zavrne tudi tujcu, ki vstopi v Republiko Slovenijo, kljub veljavni prepovedi vstopa.

K 32. členu

Direktiva Evropske unije 2008/115/ES določa, da se nevarnost pobega opredeli v nacionalni zakonodaji. Nevarnost pobega pomeni, da pri tujcu, ki nezakonito prebiva v Republiki Slovenij v posameznem primeru obstajajo razlogi na podlagi objektivnih meri, ki so z zakonom opredeljeni kot nevarnost pobega, zaradi katerih se domneva, da tujec države ne bo zapustil oziroma da se bo izognil postopku vrnitve. Tujcu, pri katerem obstaja nevarnost pobega, se praviloma ne določi roka za prostovoljni odhod. Glede na vrsto nevarnosti pobega določeno z zakonom se pri izdaji odločbe o

vrnitvi na podlagi zakona določi tudi dolžino prepovedi vstopa.

K 33. členu

Direktiva 2008/115/ES določa, da se tujca odstrani na podlagi izvršljive odločbe o vrnitvi s katero tujcu ni bil omogočen prostovoljni odhod in tujca, ki ni zapustil držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav v roku za prostovoljni odhod, ki mu je bil določen v skladu s tem zakonom. Prav tako se odstrani tujca na podlagi izvršljive odločbe, s katero je bila tujcu določena prepoved vstopa v državo ali pravnomočne sodbe, s katero je bila tujcu izrečena stranska kazen ali stranska sankcija izgona tujca iz države. Tujca se odstrani iz države oziroma iz območja držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav.

Predlagana določba sledi Direktivi in opredeljuje tudi način odstranitve in sicer se tujca iz države odstrani tako, da ga policija privede do državne meje, kjer ga napoti čez mejo ali izroči pristojnim organom druge države. V kolikor je potrebno tujca odstraniti iz območja držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav, se tujca vrne v državo izvora, državo tranzita, v skladu s sporazumi Skupnosti, dvostranskimi ali drugimi sporazumi, ali v drugo tretjo državo, v katero se tujec vrne prostovoljno, pod pogojem, da ga ta države sprejme.

V skladu z določili Direktive 2008/115/ES zakon predpisuje tudi način spremljanja odstranjevanja tujcev.

K 34. členu

Skladno z Direktivo 2008/115/ES se priznavajo odločbe o vrnitvah držav članic EU. S predlogom je ustrezneje urejena odstranitev državljana tretje države, kateremu je druga država članica Evropske unije izrekla ukrep izgona, nahaja pa se na območju Republike Slovenije. Če državljan tretje države v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za prebivanje, mu zaradi odstranitve preneha dovoljenje za prebivanje, kar je izrecno opredeljeno v določbi, ki ureja prenehanje dovoljenja za prebivanje.

Policija bo lahko v skladu z zakonom odstranila tudi tujca, ki mu je bila s strani druge države članice izdana odločba o vrnitvi. Bo pa policija pred odstranitvijo tujca od države, ki je izdala odločbo, lahko zahteva posredovanje dokumentacije, ki se nanaša na odločitev za izdajo odločbe o vrnitvi. Tujca se ne odstrani, če ima dovoljenje za prebivanje ali drugo dovoljenje, ki mu daje pravico do prebivanja, ki ga je izdala Republika Slovenija. V tem primeru se policija posvetuje z organom, ki je takšno dovoljenje izdal, in tujca odstrani le v primeru, če mu pristojni organ razveljavi dovoljenje. Država članica, ki je izdala odločbo o vrnitvi, je policiji dolžna povrniti stroške, nastale z odstranitvijo, kadar državljan tretje države nima zadostnih lastnih sredstev, v skladu z načinom, kot to določa Odločba Sveta 2004/191/ES z dne 23. februarja 2004 o določitvi meril in praktičnih rešitev za izravnano finančnih neskladij, ki so posledica uporabe Direktive 2001/40/ES o medsebojnem priznavanju odločb o izgonu državljanov tretjih držav.

K 35. členu

S predlogom spremembe drugega odstavka se ureja situacija, ko prihaja do podaje vlog za dovolitev zadrževanja, ker si tujec ne more sam pridobiti ustrezne potne listine in ko tujcu ni možno izdati niti evropske potne listine. Do te situacije pride, ko bi center za tujce sicer lahko izdal evropsko potno listino, a tujca s takšnim potnim listom izvorna država tujca v nobenem primeru ni pripravljena sprejeti.

V zvezi z zdravstvenim stanjem predlagatelj sledi ureditvi v nekaterih drugih državah članicah EU, v zvezi s prisotnostjo pred pristojnimi organi je določilo bolj neposredno vezano na 13. člen ZTuj-2. V zvezi z obiskom osnove šole, predlagatelj pogoje natančneje opredeli z namenom zmanjšanja možnosti zlorab.

V dopolnitvijo tretjega odstavka se natančneje opredelujeta dolžnost tujca, da poda vlogo za podaljšanje dovolitve zadrževanja pred iztekom veljavne odločbe o dovolitvi zadrževanja in da se tujcu za čas do izdaje odločbe izda potrdilo o podani vlogi, kar pomeni, da bi v postopku ugotavljanja istovetnosti in pogojev za bivanje v Republiki Sloveniji s strani policistov, predložil potrdilo kot dokaz o podani vlogi (gre za skladnost z ureditvijo urejanja dovoljenja za prebivanje tujca na upravni enoti).

Z novim četrtem odstavkom, po katerem v primeru uveljavljanja razloga načela nevračanja za dovolitev zadrževanja, policija zaprosi za podajo splošnih in specifičnih informacij, ki se nanašajo na stanje v državi, organ ministrstva, pristojnega za mednarodno zaščito. Subjektivne razloge za (ne)obstoj kršitve načela nevračanja pri tujcu bo še vedno lahko ugotavljal le organ, ki bo vodil konkretni upravni postopek za dovolitev zadrževanja. Smiselno pa je, da Policiji pri tem pomaga organ, ki ima z ugotavljanjem obstoja kršitve načela nevračanja največ izkušenj in morebiti že razpolaga z relevantnimi podatki za državo, ki so splošne narave, v katero naj bi bil tujec vrnjen in je zoper tujca morebiti vodil tudi postopek mednarodne zaščite.

Z novim devetim odstavkom se zoper odločitev o dovolitvi zadrževanja ukinja pritožba in se uvaja enako pravno varstvo kot je določeno pri postopkih v zvezi z omejitvami gibanja in izdajo odločb o vrnitvi in sicer se določa možnost vložitve tožbe na upravno sodišče. Za vložitev tožbe se določa krajši rok kot je predpisan z ZUS-1 in sicer se mora tožba vložiti v roku treh dni od vročitve odločbe ali sklepa, pri čemer je glede na naravo zadeve določen rok osmih dni za odločitev upravnega sodišča. Takojšnje sodno varstvo je po mnenju predlagatelja tako v interesu tujca, da se čimprej preizkusi pravilnost in zakonitost odločitve o njegovi pravici do dovolitve zadrževanja in države, da se tujca, ki ne izpolnjuje razlogov za dovolitev zadrževanja, iz države čimprej odstrani. Dodatni argument k ukinitvi pritožbe v zadevah dovolitve zadrževanja je tudi obstoječa ureditev v primeru prenehanja razlogov za dovolitev zadrževanja (drugi odstavek 74. člena ZTuj-2), po kateri zoper odločbo, s katero Policija ugotovi neobstoj razlogov za dovolitev zadrževanja, pritožba ni dovoljena, temveč je dovoljen upravni spor.

K 36. členu

Predlog spremembe je redakcijske narave, saj je glede ugotavljanja identitete tujca določba že upoštevana v drugem odstavku 90. člena zakona. S spremembo petega in šestega odstavka, pa se ureja le pravilen sklic na določbe prejšnjih odstavkov.

K 37. členu

Z namenom priprave ali izvedbe postopka odstranitve, predaje ali izročitve, policija odredi omejitve gibanja in nastanitev v centru za tujce ali nastanitev izven centra tujcu, ki ga je potrebno odstraniti v skladu z določbami tega zakona in tujca, ki ga je, v skladu z mednarodno zakonodajo, pogodbami ali bilateralnimi sporazumi, potrebno vrniti, predati ali izročiti pristojnim organom. S predlagano spremembo se tujca v času omejitve seznanijo s pravili bivanja v centru ter o njegovih pravicah in obveznostih. Informacije, ki se nanašajo na pravila bivanja v centru ter o tujčevih pravicah in obveznostih so nadalje tujcu ves čas na razpolago v centru. Čas, ki se ne šteje v čas nastanitve v centru, se širi na čas, v katerem tujec biva v katerikoli javni ali zasebni ustanovi, zavodu ali organizaciji.

V sedmem odstavku je dodano besedilo »seznaniti s pravili«. Predlagatelj je mnenja, da je tujca dovolj seznaniti s pravili bivanja, ni pa ga treba redno obveščati, saj se pravila bivanja ne spreminjajo.

K 38. členu

Pri spremembi 76.a člena gre za redakcijski popravek, ki je potreben zaradi večje jasnosti, da ta zakon ureja pravila bivanja v Centru za tujce, ki so v postopku vračanja kot tudi za prosilce za mednarodno zaščito, ki jim je v skladu z Zakonom o mednarodni zaščiti (v nadaljnjem besedilu: ZMZ-1) omejeno gibanje na prostore Centra za tujce.

K 39. členu

Predlagatelj je upošteval težave s katerimi so se srečevali policisti v Centru za tujce, ko določena dejanja oziroma ravnanja tujcev v ZTuj-2 niso bila opredeljena kot lažje oz. težje kršitve pravil bivanja. Na podlagi predhodne ureditve zoper nastanjene osebe, ki so storile posamezna dejanja, policisti niso imele zakonske podlage za ukrepanje, dejanja pa so bila moteča za delovanje centra.

K 40. členu

V drugem odstavku se doda tri dodatne ukrepe ob kršitvah pravil bivanja v centru. Pomembno je, da so predlagani ukrepi časovno omejeni ter, da se bo z razširjenim naborom možnih ukrepov lažje zagotavljalo načelo sorazmernosti in učinkovitosti pri izbiri ustreznega ukrepa.

Dodani so še četrti, peti, šesti, sedmi, osmi, deveti in deseti odstavek, ki urejajo postopek ugotavljanja kršitve, način izdaje ukrepa, posameznikove pravice do izjave in tožbe zoper izdan akt. (S tem se sledi priporočilom CPT iz njihovega poročila o opravljenem obisku v Sloveniji - točka 100).

V zvezi z rokom za podajo tožbe se je sledilo predlogu Pravne službe MNZ.

K 41. členu

Tretji odstavek se dopolni z opisom vseh možnih okoliščin in postopkov iz ZTuj-2 in ZMZ-1, kjer se kot ukrep za čas, ki je nujno potreben, odredi bivanje pod strožjim policijskim nadzorom. Doda se navedba ZMZ-1 zaradi omejitve gibanja tujcem na prostore centra na podlagi ZMZ-1. V četrtem odstavku se izbriše besedilo »v skladu s hišnim redom centra«, ker je navedba »hišni red« pomotoma ostala v besedilu zakona. Pravilna je navedba »v skladu s pravili bivanja«.

K 42. členu

Gre za redakcijski popravek. Gibanje zunaj Centra za tujce ureja pravilnik in ne pravila.

K 43. členu

Policija bo lahko kadarkoli po uradni dolžnosti ali na prošnjo tujca obvezno nastanitev tujca v centru nadomesti z milejšim ukrepom, če bo ocenila, da se lahko tudi na tak način zagotovi uspešna odstranitev tujca iz države. V vsakem primeru pa bo moral center za tujce po vsaki omejitvi gibanja oziroma nastanitvi tujca v najkrajšem možnem času preučiti in izjemoma izreči milejši ukrep. Na novo se širi oblika milejšega ukrepa, in sicer se bo poleg dovolitve bivanja izven centra določil tudi najmanj en od naslednjih ukrepov: določitev kraja prebivanja na določenem naslovu, naložitev obveznosti rednega javljanja na policijski postaji, položitev ustrezne finančne garancije, predložitev dokumentov,

obveznost zadrževanja na določenem kraju in/ali elektronsko spremljanje.

K 44. členu

Sprememba je redakcijske narave.

K 45. členu

Dopolnitev tretjega odstavka je potrebna zaradi Uredbe (EU) 2016/1953, ki ureja izdajo enotne potne listine za vrnitev nezakonito prebivajočih tujcev. Glede na to, da skladno z ZTuj-2 nezakonito prebivajoče tujce vrača policija, se določa pristojnost policije tudi za izdajo evropskega potnega lista za vrnitev nezakonito prebivajočih tujcev.

Sistem nacionalnih kontaktnih točk je prva vzpostavila Direktiva Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas. Naloga nacionalnih kontaktnih točk, vzpostavljenih na podlagi te direktive, je izmenjava podatkov o državljanih tretjih držav, ki so v eni od držav članic Evropske unije že pridobili status rezidenta za daljši čas, v drugi državi članici pa so pridobili dovoljenje za začasno prebivanje. Druga država članica je namreč dolžna prvo obvestiti o tem, da je rezidentu za daljši čas iz prve države članice izdala dovoljenja za začasno prebivanje na svojem ozemlju. V kolikor tujec v drugi državi članici pridobi status rezidenta za daljši čas, mora druga država članica prav tako o tem obvestiti prvo državo članico, ki nato prične s postopkom prenehanja statusa oziroma dovoljenja za stalno prebivanje. Države članice se med seboj obveščajo tudi o morebitnih razveljavitvah dovoljenj oziroma zavrnitvah izdaje dovoljenj za začasno prebivanje.

Podoben sistem kontaktnih točk deluje tudi pri izvajanju Direktive Sveta 2009/50/ES z dne 25. maja 2009 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene visokokvalificirane zaposlitve, katerih naloga je prav tako izmenjava podatkov o imetnikih modre karte EU, njihovih selitvah v drugo državo članico in pridobitvijo statusa rezidenta za daljši čas.

Posebno težo pa so nacionalne kontaktne točke dobile s prenosom Direktive 2014/66/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav v okviru premestitve znotraj podjetja kakor tudi Direktive 2016/801/EU, kjer se kontaktne točke obveščajo o izdanih dovoljenjih za prebivanje in zavrnitvah premestitev tujcev in njihovih družinskih članov znotraj EU. Iz tega razloga je predlagatelj mnenja, da je treba podlago za vzpostavitev nacionalne kontaktne točke urediti tudi v zakonu.

Glede na to, da se preko nacionalnih kontaktnih točk izmenjavajo tudi informacije o vzpostavljenih sistemih v državah članicah (npr. ali določena država članica dovoljuje vstop študentom in raziskovalcem le preko odobrenih raziskovalnih organizacij in visokošolskih zavodov, nadalje informacije o večstranskih programih za študente in raziskovalce ali sporazumih, sklenjenih v državi članici z drugimi zavodi v državah članicah, itd.), za obdelovanje in posredovanje teh podatkov pa je pristojen drug državni organ, je potrebno z novim sedmim odstavkom 86. člena vzpostaviti tudi pravno podlago za posredovanje teh podatkov med državnimi organi. Skladno z mnenjem EK je namreč priporočljivo, da ima država članica imenovano zgolj eno kontaktno točko (v pristojnosti Ministrstva za notranje zadeve) in zagotovi prenos informacij, potrebnih za izvajanje direktiv v nacionalni zakonodaji.

K 46. členu

Dopolnitev tretjega odstavka, ki se nanaša na pravna sredstva, je potrebna zaradi uvedbe novee

vrste enotnega dovoljenja in sicer enotnega dovoljenja zaradi opravljanja pripravništva (44.d člen).

K 47. členu

Določila prvega odstavka se dopolnijo v zvezi z obveznostjo izročitve osebnih listin, ki jih ima tujec v posesti in so ključne za izvršitev odstranitve iz Republike Slovenije. Če tujec takšnih listin ne izroči, se mu odvzamejo in se mu izda potrdilo.

V postopkih s tujci se pogosto ugotavlja, da imajo kopije svojih osebnih dokumentov in drugih listin, ter kontaktne podatke svojcev shranjene na elektronskih nosilcih (GSM, USB ključ, spominske kartice....). V primerih, ko tujec v postopku sodeluje in omogoči vpogled v omenjene medije, s tem izjemno pripomore k potrditvi njegove identitete in v nadaljevanju pridobitvi ustreznega potovalnega dokumenta za vrnitev v domovino. Ko pa tujec v postopku ne sodeluje, kar je sicer po zakonu dolžan (prvi odstavek 90. člena ZTuj-2), pa v tem trenutku ni zakonske podlage (razen, da bi šlo za sum kaznivega dejanja ali prekrška), da se proti volji tujca pregleda omenjene elektronske naprave in s tem z veliko verjetnostjo potrdi izvor in v nadaljevanju istovetnost tujca. Gre za ukrep, ki je izključno namenjen ugotavljanju istovetnosti in na koncu izvršitvi odločbe o vrnitvi in se izvede v Centru za tujce, se pravi v fazi, ko je tujec že v postopku odstranitve in mu je v tej zvezi omejeno gibanje.

K 48. členu

S predlagano določbo 92. člena se prenaša zaveza iz Direktive 2016/801/EU, skladno s katero se zahteva obveščanje pristojnega organa v Republiki Sloveniji v primeru nastanka sprememb, ki vplivajo na pogoje, na podlagi katerih je bila premestitev odobrena.

K 49. členu

Z novim petim odstavkom se določa pristojnost Policiji za izdajo evropskega potnega lista za vrnitev nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav.

Z dopolnitvijo novega šestega odstavka se na novo določa, kdo lahko vloži prošnjo za izdajo potnega lista za tujca, ki se za namen vstopa izda družinskemu članu osebe s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji. Določeno je, da lahko prošnjo vloži tujec, ki družinske člane združuje, to je oseba, ki ima v Republiki Sloveniji priznan status begunca ali subsidiarne zaščite. Prošnjo za izdajo potnega lista pa lahko vloži tudi družinski član sam oziroma njegov zakoniti zastopnik.

Določba novega sedmega odstavka je dopolnjena z namenom olajšanja postopkov preselitve državljanov tretjih držav oziroma oseb brez državljanstva v Republiko Slovenijo skladno z določbami VI. poglavja Zakona o mednarodni zaščiti. Omenjene osebe glede na naše izkušnje v večini primerov nimajo veljavnih nacionalnih potnih listov ali drugih potovalnih dokumentov. Zajem prstnih odtisov in podpisa je glede na dejstvo, da se postopki izvajajo na ozemlju drugih držav, tehnično težko izvedljiv.

K 50. členu

Z določili novega 100.a člena se ureja zaseg potnih listin, osebnih izkaznic, dovoljenj za prebivanje in drugih potovalnih dokumentov, ki jih je izdala tuja država ter so v nacionalnih ali mednarodnih evidencah do katerih dostopa policija, kot sta npr. Schengenski informacijski sistem in Interpolova baza ukradenih in izgubljenih potovalnih dokumentov, evidentirana kot ukradena, odtujena, izgubljena ali razveljavljena. Ker tovrstno področje zakonsko še ni urejeno, je takšno pooblastilo policiji nujno. Policija zasežen dokument pošlje organu oziroma državi, ki je razpisala ukrep, hkrati pa pa policist ob

zasegu izda potrdilo. Ob določenih okoliščinah se policist lahko odloči, da zasega ne bo izvedel. Prav tako se zaseg ne izvede, če policist postopa v skladu z določili zakona, ki ureja kazenski postopek ali prekršek.

K 51. členu

S predlagano dopolnitvijo 102. člena se vsebina podatkov na izkaznici dovoljenja za prebivanje za državljane Švicarske konfederacije v celoti izenačuje z vsebino podatkov na izkaznici potrdila o prijavi prebivanja za državljane Evropske unije.

Podzakonski akt iz tretjega odstavka, to je Pravilnika o načinu izdaje, vsebini in obliki dovoljenj za prebivanje za državljane Švicarske konfederacije in njihove družinske člane, ki je bil nazadnje spremenjen v letu 2017 (Uradni list RS, št. 80/17) določa tudi ceno izkaznice dovoljenja za prebivanje, za kar pa do sedaj ni bilo izrecne zakonske podlage, zato se zakonska podlaga ureja naknadno.

K 52. členu

Države članice EU različne integracijske sisteme izvajajo že več desetletij. Svet Evropske unije je na vrhu v Bruslju novembra 2004 posebno pozornost namenil integraciji državljanov tretjih držav v EU in poudaril potrebo po večji koordinaciji in poenotenju integracijskih pristopov v državah članicah. Eden od prvih korakov v to smer je bilo sprejetje Skupnih temeljnih načel za politiko integracije priseljencev v EU (Common Basic Principles for immigrant integration policy in the European Union), ki temeljijo na opredelitvi integracije kot dvosmemnega procesa, vključevanju in nadgrajevanju proti-diskriminacijske politike, spoštovanju temeljnih vrednot EU ter spoštovanju človekovih pravic. Cilji načel so zagotavljati pomoč državam članicam pri oblikovanju integracijskih politik s preprostimi ne-zavezujočimi smericami, na podlagi katerih lahko presodijo in ovrednotijo svoja prizadevanja, in zagotoviti osnove, na podlagi katerih države članice raziščejo, kako lahko organi EU, nacionalni, regionalni in lokalni organi vzajemno delujejo pri razvoju in izvajanju integracijskih politik. Integracija priseljencev zaenkrat ostaja v pristojnosti držav članic.

Temeljna načela integracijskega procesa so enaka za vse priseljence, tako tiste, ki so v državo sprejema prišli npr. iz ekonomskih razlogov, kot tudi tiste, ki so bili svojo izvorno državo prisiljeni zapustiti. Temeljna načela, priporočena in dogovorjena med državami članicami EU, so enaka, med njimi pa je tudi to, da obstajajo znotraj priseljenke populacije specifične skupine s posebnimi potrebami, ki jih je treba v procesu integracije upoštevati. Med te specifične skupine sodijo npr. humanitarni migranti oziroma osebe, ki potrebujejo mednarodno zaščito.

Glede na to, da je država osrednje telo na področju upravljanja z migracijami, je od nje odvisno, kako stabilno in kakovostno institucionalno infrastrukturo za izvajanje ukrepov integracije ima. Ključno pri vzpostavitvi učinkovite infrastrukture pa je sodelovanje med različnimi akterji. Sodelovanje med različnimi akterji je nujno na ravni resorjev, pri čemer so v praksi evropskih držav poznane različne oblike – medresorske skupine, prevladujoča vloga enega ministrstva in posebni vladni uradi.

Kompleksnost področja integracije zahteva obstoj osrednje institucije kot izhodiščne točke za delovanje več akterjev, hkrati pa mora taka institucija učinkovito koordinirati integracijske politike ter usmerjati in nadzorovati konkretne ukrepe ter dosežene učinke na terenu.

Z namenom interdisciplinarnega pristopa, ki omogoča horizontalno izvajanje nalog, je bil 26. 1. 2017 v DZ potrjen predlog Zakona o spremembi in dopolnitvah Zakona o tujcih, ki je začel veljati 4. 2. 2017. V njem so bile določene naloge, povezane s pravicami tujcev, ki jim je v Sloveniji dovoljeno zadrževanje,

razseljenih oseb, oseb z začasno zaščito, prosilcev za mednarodno zaščito in oseb z mednarodno zaščito, prenesene na Urad Vlade RS za oskrbo in integracijo migrantov. Novoustanovljeni urad je prevzel tudi naloge zagotavljanja pravic in izvajanja integracijskih ukrepov za osebe, ki jim je bila priznana mednarodna zaščita.

Glede na to, da je področje integracije medresorsko in zahteva koordinativno vlogo osrednjega organa ter da so osnovna integracijska načela enaka za vse priseljence, se v predlogu člena osrednja koordinativna in usklajevalna vloga določa Uradu Vlade RS za oskrbo in integracijo migrantov, ki že ima določene pristojnosti na področju integracije, ob sodelovanju pristojnih resorjev. Urad Vlade RS za oskrbo in integracijo migrantov, ustanovljen kot služba Vlade RS lahko učinkovito zagotavlja usklajeno izvajanje integracijskih ukrepov za priseljence. Kot določa 25. člen Zakona o Vladi RS (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14 in 55/17) vlada ustanavlja vladne službe za organizacijsko, strokovno in drugo pomoč pri delovanju vlade in usklajevanju dela ministrstev. Predlog člena določa, da Urad Vlade RS za oskrbo in integracijo migrantov prav tako zagotavlja informacije, ki so potrebne tujcem za njihovo vključevanje v slovensko družbo, zlasti glede njihovih pravic in dolžnosti.

K 53. členu

Programi učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe so temeljni programi pomoči pri vključevanju priseljencev v slovensko družbo. Predlog člena določa, da je za izvajanje programov učenja slovenskega jezika, spoznavanja slovenske družbe in informiranja tujcev, ki niso državljani EU, pristojen Urad Vlade RS za oskrbo in integracijo migrantov.

Programe za spodbujanje medsebojnega poznavanja in razumevanja zagotavlja Urad Vlade RS za oskrbo in integracijo migrantov v sodelovanju z Ministrstvom za kulturo.

K 54. členu

Večina programov pomoči pri integraciji priseljencev v slovensko družbo je v 75 odstotnem deležu sofinanciranih s strani Evropskega sklada za migracije, azil in vključevanje. Odgovorni organ za sklad je Ministrstvo za notranje zadeve. Predlog Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi skupnih določb o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu plus, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo in o finančnih pravilih zanje ter za Sklad za azil in migracije, Sklad za notranjo varnost in Instrument za upravljanje meja in vizume predvideva skupno strukturo upravljanja in nadzora za vse sklade. Specifična pravila posameznih skladov bodo opredeljena v posebnih predpisih. Predvideva se, da bo integracija državljanov tretjih držav del Evropskega socialnega sklada, katerega odgovorni organ je Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, Sklad za azil in migracije pa bo pokrival predvsem sprejem prosilcev za azil in vračanje. Tako bi Ministrstvo za notranje zadeve moralo upravljati z dvema povsem različnim skladoma, kar se tiče sistema upravljanja in nadzora. Tudi zaradi tega je za učinkovito upravljanje z evropskimi sredstvi smotno in racionalno, da je celotno področje integracije priseljencev v pristojnosti vladne službe, ki tudi preko načrtovanja projektov v okviru skladov koordinira delo ministrstev.

Predlog člena določa, da Urad Vlade RS za oskrbo in integracijo migrantov zagotavlja sredstva za izvajanje programov učenja slovenskega jezika, spoznavanja slovenske družbe in informiranje tujcev o programih vključevanja ter skrbi za usklajevanje ukrepov vključevanja.

K 55. členu

Evidence o nedovoljenih prehodih državne meje so potrebne za ustrezno spremljanje migracijskih gibanj proti in v Republiko Slovenijo. Hkrati se z bolj podrobnim zbiranjem podatkov lahko spremlja profil migrantov, ki poskušajo na nedovoljen način vstopiti v našo državo. Pri tem je zelo pomembno, da nam evidence omogočajo večjo možnost za zagotavljanje odgovornosti naše države pri skupni varnosti EU in skupnega schengenskega prostora, predvsem v smislu odkrivanja in preprečevanja mednarodnega terorizma. Glede na navedeno je bilo potrebno dopolniti določbe 110. 114. in 115. člena ZTuj-2, ki se nanašajo na vrste evidenc in podatkov, ki se zbirajo v njih ter hrambe le teh.

K 56. členu

V 111. členu zakona so določeni podatki, ki jih je tujec dolžan navesti v prošnji za izdajo dovoljenja za prebivanje. Dovoljenje za začasno prebivanje za pripravnike se izda v obliki enotnega dovoljenja za prebivanje, soglasje k izdaji poda organ, pristojen za zaposlovanje in delo tujcev, zato je treba določiti, da se v prošnji za izdajo navedenih enotnih dovoljenj navedejo tudi podatki, ki se za podajo soglasja zahtevajo po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

K 57. in 58. členu

Evidence o nedovoljenih prehodih državne meje so potrebne za ustrezno spremljanje migracijskih gibanj proti in v Republiko Slovenijo. Hkrati se z bolj podrobnim zbiranjem podatkov lahko spremlja profil migrantov, ki poskušajo na nedovoljen način vstopiti v našo državo. Pri tem je zelo pomembno, da nam evidence omogočajo večjo možnost za zagotavljanje odgovornosti naše države pri skupni varnosti EU in skupnega schengenskega prostora, predvsem v smislu odkrivanja in preprečevanja mednarodnega terorizma. Glede na navedeno je bilo potrebno dopolniti določbe 110. 114. in 115. člena ZTuj-2, ki se nanašajo na vrste evidenc in podatkov, ki se zbirajo v njih ter hrambe le teh

K 59. členu

S predlogom spremembe prvega odstavka se razširja obstoječa določba, in sicer se dodatno določa, da tudi otrok državljan EU, ki je rojen v Republiki Sloveniji (in je državljan tretje države ali njegovo državljanstvo še ni znano), ki ne pridobi slovenskega državljanstva v prvih treh mesecih od rojstva, ne potrebuje dovoljenja za prebivanje (torej dovoljenja za prebivanje ali dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana).

Glede na dopolnitev prvega odstavka se s predlogom novega petega in šestega odstavka ureja izdajo dovoljenja za prebivanje in dovoljenja za stalno prebivanje otrokom državljanov Evropske unije, ki so rojeni v Republiki Sloveniji in v roku treh mesecev od rojstva ne pridobijo državljanstva Republike Slovenije ali državljanstva ene od držav članic Evropske unije. Tem otrokom se po uradni dolžnosti izda dovoljenje za prebivanje za družinskega člana državljan EU oziroma dovoljenje za stalno prebivanje za družinskega člana državljan EU.

K 60. členu

Dosedanja ureditev izdaje izkaznic potrdil o prijavi stalnega prebivanja in izkaznic dovoljenj za stalno prebivanje za družinske člane državljanov EU oziroma slovenskih državljanov, ki se izdajo mladoletnim tujcem ni dopuščala izdaje izkaznice s krajšo veljavnostjo. Glede na to, da se izkaznica potrdila o prijavi prebivanja ali izkaznica dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana izda tudi

novorojencem in drugim mladoletnim tujcem, ki po dosedanji ureditvi velja deset let, hkrati pa vsebuje tudi fotografijo imetnika, je predlagatelj mnenja, da je treba, po vzoru izdaje osebne izkaznice za državljane Republike Slovenije, ustrezno skrajšati veljavnost izkaznic potrdil o prijavi stalnega prebivanja oziroma dovoljenj za stalno prebivanje za družinske člane.

Pravilnik o vsebini, obliki, načinu izdaje ter prenehanja potrdil o prijavi prebivanja in dovoljenj za prebivanje za državljane držav članic Evropskega gospodarskega prostora in njihove družinske člane ter družinske člane slovenskih državljanov, kot podzakonski izdan na podlagi tretjega odstavka 137. člena zakona določa tudi ceno izkaznic potrdil o prijavi prebivanja oziroma dovoljenja za prebivanje za družinske člane državljanov Evropskega gospodarskega prostora ter družinske člane slovenskih državljanov. Ker do sedaj ni bilo pravne podlage za določitev cene izkaznice, se s predlogom tega člena zakonska podlaga naknadno ureja.

K 61. členu

Gre za redakcijski popravek (sprememba sklica na odstavek), ki je potreben zaradi spremembe 69. člena ZTuj-2.

K 62., 63., 64. in 65. členu

V 143., 144., 145. in 147. členu ZTuj-2 so določene globe za prekrške, ki jih stori tujec oziroma posameznik, če ravna v nasprotju z obveznostmi, določenimi v navedenih členih. Višina predpisanih glob načelno ostaja enaka, v delih, kjer pa se spreminja pa bistveno ne odstopa od ureditve, ki jo določa veljavni ZTuj-2. Višina globe za posamezne kršitve je celo občutno nižja od trenutne ureditve. S prvim odstavkom 145. člena se uvaja enotna kršitev za nezakonito prebivanje, ki je opredeljeno v 60. členu zakona, zaradi česar se brišejo posamezne kazenske določbe, ki jih določa veljavni Zakon o tujcih. S četrtem odstavkom 145. člena pa se uvaja nova kršitev za tujca, ki ponovno vstopi v Republiko Slovenijo kljub veljavni prepovedi vstopa, in za tujca, ki ne zapusti območje držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav, v določenem roku za prostovoljni odhod. S četrtem odstavkom 145. člena pa se uvaja nova kršitev za tujca, ki ponovno vstopi v Republiko Slovenijo kljub veljavni prepovedi vstopa, in za tujca, ki ne zapusti območje Republike Slovenije, držav članic Evropske unije in pridruženih schengenskih držav, v določenem roku za prostovoljni odhod, ki mu je bil določen z odločbo o vrnitvi, ki jo je izdal pristojni organ Republike Slovenije ali pristojni organ drugih držav članic.

K 66. členu

S predlogom novega člena se določa, da se zakon uporablja tudi za tujce iz 3. člena Ztuj-2. Za slednje se uporablja XIV. poglavje zakona. Tako se za posamezne obveznosti, dolžnosti oziroma kršitve opredeljene z zakonom, odgovorni tudi osebe brez državljanstva, prosilci za mednarodno zaščito, tujci katerim je priznana mednarodna zaščita, tujci, ki imajo v Republiki Sloveniji začasno zatočišče po zakonu, s katerim se ureja začasno zatočišče, osebe, ki jim je priznana začasna zaščita po zakonu, ki ureja začasno zaščito razseljenih oseb, in osebe, ki so po mednarodnem pravu upravičene do privilegijev ali imunitet, če to ni v nasprotju z drugim zakonom ali predpisom.

K 67. členu

V predlogu je določeno, da se podzakonski akti, ki se sprejmejo na podlagi tega zakona, sprejmejo v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona. Zaradi spremenjenih glede dokazil v zvezi z izkazovanjem zadostnih sredstev za preživljanje bo treba na podlagi teh sprememb uskladiti podzakonske predpise.

K 68. členu

S prehodno določbo je določeno, da se postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo sprememb tega zakona in o katerih še ni bilo pravnomočno odločeno pred uveljavitvijo tega zakona, zaključijo skladno s trenutno veljavnim zakonom (Uradni list, št. 1/18 – uradno prečiščeno besedilo 6, 9/18-popr.), razen če so določbe tega zakona za stranke ugodnejše.

K 69. členu

Določba določa, kdaj zakon začne veljati.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen (vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se določajo pogoji in načini vstopa, zapustitve in bivanja tujcev v Republiki Sloveniji.

(2) Ta zakon vsebinsko povzema naslednje direktive in sklep Evropske unije:

- Direktivo Sveta 2001/40/ES z dne 28. maja 2001 o medsebojnem priznavanju odločitev o izgonu državljanov tretjih držav (UL L št. 149 z dne 2. 6. 2001, str. 34);
 - Direktivo Sveta 2001/51/ES z dne 28. junija 2001 o dopolnitvi določb člena 26. Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 (UL L št. 187 z dne 10. 7. 2001, str. 45);
 - Direktivo Sveta 2002/90/ES z dne 28. novembra 2002 o opredelitvi pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju (UL L št. 328 z dne 5. 12. 2002, str. 17);
 - Direktivo Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL L št. 251 z dne 3. 10. 2003, str. 12);
 - Direktivo Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL L št. 16 z dne 23. 1. 2004, str. 44);
 - Direktivo Sveta 2003/110/ES z dne 25. novembra 2003 o pomoči v primeru tranzita za namene repatriacije po zračni poti (UL L št. 321 z dne 6. 12. 2003, str. 26);
 - Direktivo 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS (UL L št. 158 z dne 30. 4. 2004, str. 77);
 - Direktivo Sveta 2004/81/ES z dne 29. aprila 2004 o dovoljenju za prebivanje za državljane tretjih držav, ki so žrtve trgovine z ljudmi, ali so jim pomagali pri nezakoniti preselitvi in ki sodelujejo s pristojnimi organi (UL L št. 261, 6. 8. 2004, str. 19);
 - Direktivo Sveta 2004/114/ES z dne 13. decembra 2004 o pogojih za sprejem državljanov tretjih držav za namene študija, izmenjav učencev, neplačanega usposabljanja ali prostovoljnega dela (UL L št. 375, 23. 12. 2004, str. 12);
 - Direktivo Sveta 2005/71/ES z dne 12. oktobra 2005 o posebnem postopku za dovolitev vstopa državljanom tretjih držav za namene znanstvenega raziskovanja (UL L št. 289, 3. 11. 2005, str. 15);
 - Direktivo Sveta 2008/115/ES z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L št. 348, 24. 12. 2008, str. 98), vključno z Skupnimi smernicami o varnostnih določbah za skupne odstranitve po zračni poti, priložene Odločbi Evropskega sveta 2004/573 z dne 29. aprila 2004 (UL L št. 261/5, 6. 8. 2004, str. 5);
 - Direktivo Sveta 2009/50/ES z dne 25. maja 2009 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene visokokvalificirane zaposlitve (UL L št. 155, 18. 6. 2009, str. 17);
 - Direktivo 2009/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o minimalnih standardih glede sankcij in ukrepov zoper delodajalce nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L št. 168, 30. 6. 2009, str. 24);
 - Direktivo 2011/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o spremembah Direktive Sveta 2003/109/ES, da se razširi njeno področje uporabe na upravičence do mednarodne zaščite (UL L št. 132/1, 19. 5. 2011, str. 1);
 - Direktivo 2011/98/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici (UL L št. 343, 23. 12. 2011, str. 1);
 - Direktivo 2014/66/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav v okviru premestitev znotraj podjetja (UL L št. 157 z dne 27. 5. 2014, str. 1);
 - Direktivo 2014/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o pogojih za vstop in bivanje državljanov tretjih držav zaradi zaposlitve sezonskih delavcev (UL L št. 94 z dne 28. 3. 2014, str. 375);
 - Sklep Sveta 94/795/PNZ z dne 30. novembra 1994 na podlagi člena K.3(2)(b) Pogodbe o Evropski uniji o skupnem ukrepu o olajšavah za potovanje za učence iz tretjih držav s stalnim prebivališčem v državi članici (UL L št. 327 z dne 19. 12. 1994, str. 1).
- (3) S tem zakonom se ureja izvajanje naslednjih uredb Evropske unije:
- Uredbe Sveta (ES) 2252/2004 z dne 13. decembra 2004 o standardih za varnostne značilnosti in biometrične podatke v potnih listih in potovalnih dokumentih, ki jih izdajajo države članice (UL L št. 385, 29. 12. 2004, str. 1);
 - Uredbe Sveta (ES) 539/2001/ES z dne 15. marca 2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve (UL L št. 81, 21. 3. 2001, str. 1);

- Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (kodificirano besedilo) (UL L št. 77 z dne 23. 3. 2016, v nadaljnjem besedilu: Zakonik o schengenskih mejah);
- Uredbe Sveta (ES) št. 380/2008 z dne 18. aprila 2008 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1030/2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L št. 115, 29. 4. 2008, str. 1);
- Uredbe (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) (UL L št. 243, 15.9.2009, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Vizumski zakonik);
- Uredbe (EU) št. 265/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. marca 2010 o spremembi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma in Uredbe (ES) št. 562/2006 v zvezi z gibanjem oseb z vizumom za dolgoročno prebivanje (UL L št. 85, 31. 3. 2010, str. 1).

2. člen **(opredelitev pojmov)**

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

- Tujec ali tujka (v nadaljnjem besedilu: tujec), je vsakdo, ki nima državljanstva Republike Slovenije.
- Oseba brez državljanstva je tujec, ki ga nobena država v skladu s svojimi pravnimi akti nima za svojega državljana.
- Vstop je prihod, zapustitev pa odhod z državnega ozemlja Republike Slovenije.
- Tranzit je prehod državnega ozemlja Republike Slovenije.
- Mejna kontrola je kontrola na državni meji, ki jo izvajajo pristojni organi zaradi nameravanega vstopa, tranzita in izstopa tujcev z državnega ozemlja Republike Slovenije.
- Potna listina je potni list ali potnemu listu enakovredna listina za potovanje, če je tako določeno z mednarodnim sporazumom.
- Veljavna potna listina je listina, ki jo je izdal za to pristojen mednarodni subjekt, če sta iz nje nesporno razvidni istovetnost imetnika in rok njene veljavnosti.
- Dnevni delovni migrant je tujec s stalnim bivanjem v sosednji državi, v katero se vrača in ki prihaja dnevno v Republiko Slovenijo na delo ali zaradi zaposlitve ali dela.
- Prevoznik je fizična ali pravna oseba, ki se poklicno ukvarja s prevozom potnikov po kopenski, zračni ali vodni poti.
- Napoteni delavec je tujec, ki je v delovnem razmerju pri tujem delodajalcu v času izvajanja pogodbene storitve na ozemlju Republike Slovenije in zanj tuj delodajalec plačuje prispevke za socialno zavarovanje.
- Rezident za daljši čas je tujec, ki ni državljan EU in ima v državi članici Evropske unije dovoljenje za stalno ali dolgotrajno prebivanje, izdano z veljavnostjo najmanj pet let na predpisanem obrazcu Evropske unije o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav, na katerem je pri vrsti dovoljenja označeno, da je rezident za daljši čas.
- Državljan EU je tujec z državljanstvom druge države članice Evropske unije.
- Tretja država je vsaka država, ki ni članica Evropske unije.
- Raziskovalna organizacija je pravna oseba javnega ali zasebnega prava, ki izpolnjuje pogoje za izvajanje raziskovalne in razvojne dejavnosti, določene s predpisi, ki urejajo raziskovalno in razvojno dejavnost v Republiki Sloveniji, in jo je za sklepanje sporazumov o gostovanju s tujimi raziskovalci pooblastilo ministrstvo, pristojno za znanost in tehnologijo.
- Raziskovalec je tujec, ki ni državljan EU, z ustreznimi visokošolskimi kvalifikacijami, ki omogočajo vpis v programe doktorskih študijev, ki ga raziskovalna organizacija izbere za izvajanje raziskovalnega dela.
- Visokošolski zavodi so univerze, fakultete, umetniške akademije in visoke strokovne šole v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo.
- Visokošolski učitelj je tujec, ki ni državljan EU, določen z zakonom, ki ureja visoko šolstvo.
- Visokošolski sodelavec je tujec, ki ni državljan EU, določen z zakonom, ki ureja visoko šolstvo.
- Sporazum o gostovanju je sporazum med raziskovalcem in raziskovalno organizacijo oziroma med visokošolskim zavodom in visokošolskim učiteljem ali visokošolskim sodelavcem, s katerim se raziskovalec, visokošolski učitelj ali visokošolski sodelavec zaveže opraviti raziskovalno oziroma pedagoško delo, organizacija oziroma visokošolski zavod pa se zaveže, da bo v ta namen gostil raziskovalca, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca.
- Žrtev trgovine z ljudmi je tujec, ki ni državljan EU, in je bil zaradi prostitucije ali drugih oblik spolnih zlorab, prisilnega dela, suženjstva, služabništva ali trgovine s človeškimi organi, tkivi ali krvjo kupljen, prevzet, nastanjen, prepeljan, prodan, izročen ali je bilo z njim kako drugače razpolagano.
- Garant je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik s sedežem v Republiki Sloveniji ali fizična oseba s prijavljenim stalnim ali začasnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki med bivanjem tujca v Republiki Sloveniji z garantnim pismom jamči za kritje vseh stroškov, nastalih v zvezi z bivanjem in nastanitvijo tujca v Republiki Sloveniji in vrnitvijo in odstranitvijo tujca v matično državo.

- Garantno pismo je dokument, s katerim državljan tretje države v postopku izdaje vizuma dokazuje namen bivanja v Republiki Sloveniji, nastanitev in zadostna sredstva za preživetje med bivanjem v Republiki Sloveniji in za vrnitev v matično državo.
- Diplomatsko predstavništvo je predstavništvo Republike Slovenije v tujini, pod vodstvom veleposlanika, ki je pristojno za opravljanje konzularnih nalog v skladu z Dunajsko konvencijo o diplomatskih odnosih z dne 18. aprila 1961 in Dunajsko konvencijo o konzularnih odnosih z dne 24. aprila 1963.
- Konzulat je predstavništvo Republike Slovenije v tujini, pod vodstvom poklicnega konzularnega funkcionarja, ki je pristojno za opravljanje konzularnih nalog v skladu z Dunajsko konvencijo o konzularnih odnosih z dne 24. aprila 1963.
- Žrtev nezakonitega zaposlovanja je mladoletni tujec, ki ni državljan EU, in v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito in je zaposlen ali opravlja delo in tujec, ki ni državljan EU, in v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito in je zaposlen ali opravlja delo v posebno izkoriščevalskih delovnih pogojih, kot jih določa zakon, ki ureja preprečevanje zaposlovanja in dela na črno.
- Modra karta EU je dovoljenje za začasno prebivanje zaradi visokokvalificirane zaposlitve z oznako »modra karta EU«, ki ga izda država članica Evropske unije za visokokvalificirano zaposlitev tujcu, ki ni državljan EU in imetniku omogoča, da vstopi, prebiva in dela v državi članici Evropske unije.
- Visokokvalificirana zaposlitev je zaposlitev državljan tretje države, kot jo za namen pridobitve modre karte EU opredeljuje zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev v Republiki Sloveniji.
- Prostovoljno vračanje je vračanje, pri katerem se tujec, ki mu je bila izdana odločba o vrnitvi, v predpisanem roku prostovoljno vrne v državo, katere državljanstvo ima, ali državo, v kateri je oseba brez državljanstva imela svoje zadnje prebivališče ali drugo državo, pod pogojem, da ga ta država sprejme.
- Nevarnost pobega pomeni, da obstajajo okoliščine, ki jih določa ta zakon, zaradi katerih se domneva, da bi se državljan tretje države, ki je v postopku vrnitve, vrnitvi lahko izognil.
- Odstranitev pomeni vrnitev tujca v državo izvora, državo tranzita, drugo tretjo državo, ki ga je pripravljena sprejeti, ali v državo članico Evropske unije, v kateri izpolnjuje pogoje za prebivanje.
- Premestitev znotraj gospodarske družbe pomeni začasno napotitev zaradi opravljanja poklicne dejavnosti ali usposabljanja tujca, ki ni državljan EU, iz gospodarske družbe s sedežem v tretji državi, ki ima pred in med premestitvijo s tujcem sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, v povezano družbo s sedežem v Republiki Sloveniji ter kratkotrajno ali dolgotrajno premestitev med povezano družbo s sedežem v drugi državi članici Evropske unije in povezano družbo s sedežem v Republiki Sloveniji.
- Oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe, je tujec, ki ni državljan EU, ki prebiva in je zaposlen v tretji državi in je premeščen v povezano družbo s sedežem v Republiki Sloveniji.
- Subjekt gostitelj je gospodarska družba s sedežem v Republiki Sloveniji, v katero je tujec premeščen v okviru premestitve znotraj povezanih družb.
- Povezane družbe so gospodarske družbe, določene z zakonom, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev.
- Vodstveni delavec je tujec, ki ni državljan EU, ki zaseda vodstveno mesto v subjektu gostitelju, za kar se šteje mesto, ki zahteva vodenje gospodarske družbe ali njenega dela in nadzor nad delom drugih nadzornih, strokovnih ali poslovodnih delavcev ter omogoča neposredni ali posredni vpliv na kadrovske zadeve.
- Strokovnjak je tujec, ki ni državljan EU, s posebnim znanjem in poklicnimi izkušnjami, ki so bistvene na področju izvajanja registriranih dejavnosti v subjektu gostitelju, v katerega je premeščen.
- Zaposleni na usposabljanju je tujec, ki ni državljan EU, z najmanj visokošolsko izobrazbo, ki je v subjektu gostitelja premeščen zaradi poklicnega razvoja ali plačanega usposabljanja v poslovnih tehnikah ali metodah.
- Sezonski delavec je tujec, ki ni državljan EU, s stalnim prebivališčem v tretji državi, ki v Republiki Sloveniji opravlja sezonsko delo, kot je to opredeljeno v zakonu, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev.
- Žrtev družinskega nasilja je tujec, ki ni državljan EU, in je žrtev nasilja v družini, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja preprečevanje nasilja v družini.

12. člen **(nedovoljen vstop v Republiko Slovenijo)**

Za nedovoljen vstop tujca v Republiko Slovenijo se šteje, če:

- vstopi v Republiko Slovenijo, čeprav mu je bil na podlagi 10. člena tega zakona zavrnjen vstop;
- se izogne mejni kontroli;
- pri vstopu uporabi ponarejene, tuje ali kako drugače spremenjene potne in druge listine, ki so potrebne za vstop, ali če organom mejne kontrole navede lažne podatke, vključno z uporabo spremenjenega osebnega imena v času veljavnosti ukrepa prepovedi vstopa;
- vstopi v Republiko Slovenijo na notranji meji v nasprotju s 7. in 8. členom tega zakona;
- vstopi v Republiko Slovenijo na notranji meji, čeprav še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo.

14. člen (dovoljen čas bivanja tujca)

- (1) Tujec lahko vstopi v Republiko Slovenijo in biva v Republikli Sloveniji toliko časa, kolikor mu je dovoljeno z vizumom, dovoljenjem za prebivanje, sklepom Vlade Republike Slovenije, zakonom ali mednarodno pogodbo.
- (2) Tujec, ki na podlagi pravnega reda Evropske unije ali mednarodne pogodbe ali sklepa Vlade Republike Slovenije za vstop v Republiko Slovenijo in bivanje ne potrebuje vizuma, lahko v Republiko Slovenijo vstopa in v njej biva največ 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 180-dnevem obdobju.
- (3) Tujec, ki lahko brez vizuma biva in se giblje na območju držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, lahko v Republiko Slovenijo vstopi in v njej ostane največ toliko časa, da skupna dolžina bivanja v vseh državah pogodbenicah ne preseže 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 180-dnevem obdobju.
- (4) Tujec, ki ima veljaven vizum za kratkoročno bivanje ali vizum za dolgoročno bivanje, izdan s strani druge države pogodbenice Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 ali veljavno dovoljenje za prebivanje, izdano s strani druge države pogodbenice, lahko v Republiko Slovenijo vstopi in v njej ostane na podlagi veljavnega vizuma oziroma dovoljenja za prebivanje največ toliko časa, da skupna dolžina bivanja v vseh državah pogodbenicah, razen v državi, ki je vizum ali dovoljenje za prebivanje izdala, ne preseže 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 180-dnevem obdobju, oziroma do poteka veljavnosti vizuma ali dovoljenja za prebivanje, če je ta krajša.
- (5) Ne glede na določbo tretje alineje prvega odstavka 60. člena tega zakona, lahko tujec, ki za vstop v Republiko Slovenijo ne potrebuje vizuma, ostane in biva v Republikli Sloveniji največ 90 dni po poteku veljavnosti dovoljenja za prebivanje.
- (6) Rezident za daljši čas in njegovi družinski člani, ki imajo v drugi državi članici Evropske unije dovoljenje za prebivanje, lahko v Republikli Sloveniji ostanejo 90 dni od dneva vstopa v Republiko Slovenijo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja, če je ta krajša.
- (7) Tujec mora zapustiti Republiko Slovenijo pred potekom dovoljenega časa bivanja v Republikli Sloveniji, če tako odloči pristojni organ.

28. člen (razveljavitev vizuma za dolgoročno bivanje)

- (1) Vizum za dolgoročno bivanje se razveljavi, če:
- se ugotovi, da tujec ne izpolnjuje pogojev za izdajo vizuma ali da obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje vizuma iz prvega odstavka 26. člena tega zakona;
 - je tujec namenoma navedel napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke, ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo vizuma;
 - je zoper tujca izrečena stranska sankcija izгона iz države.
- (2) Vizum razveljavi policija ali ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve. V primeru, če tujec še ni vstopil v Republiko Slovenijo, lahko vizum razveljavi tudi diplomatsko predstavništvo ali konzulat.
- (3) Tujec, ki mu je bil vizum razveljavljen in se nahaja v Republikli Sloveniji, mora državo zapustiti v roku, iz tretjega odstavka 60. člena tega zakona.

33. člen (pogoji za izdajo dovoljenja za prebivanje)

- (1) Dovoljenje za prebivanje se izda na prošnjo tujca, ki želi prebivati v Republikli Sloveniji. Prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje tujca v Republikli Sloveniji lahko v primerih, ki so določeni s tem zakonom, vložiti tudi druga fizična ali pravna oseba.
- (2) V prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje mora biti naveden namen prebivanja v Republikli Sloveniji ali razlog iz drugega odstavka 35. člena tega zakona, zaradi katerega se tujcu lahko izda dovoljenje za prebivanje.
- (3) Tujec, ki želi prebivati v Republikli Sloveniji, mora imeti veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republikli Sloveniji, ustrezno zdravstveno zavarovanje in zadostna sredstva za preživljanje v času prebivanja v državi oziroma mu mora biti preživljanje kako drugače zagotovljeno, mesečno najmanj v višini, kolikor znaša osnovni znesek minimalnega dohodka v Republikli Sloveniji. Za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora tujec imeti veljavno potno listino, ne glede na njeno časovno veljavnost. Za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje lahko tujec izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s štipendijo, s prejemki, do katerih je upravičen na podlagi zakona, ki ureja družinske prejemke in s prejemki, do katerih je upravičen na podlagi zakona, ki ureja

uveljavljanje pravic do javnih sredstev ter s sredstvi na računu, odprtem pri banki ali hranilnici v Republiki Sloveniji ali v tujini. Za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje lahko tujec izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s štipendijo ali s sredstvi na računu, odprtem pri banki ali hranilnici v Republiki Sloveniji ali v tujini.

(4) Tujec, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji, mora poleg pogojev iz prejšnjega odstavka izpolnjevati tudi pogoje, ki se s tem zakonom določeni za izdajo posamezne vrste dovoljenja za prebivanje.

(5) Vlagatelj mora prošnji za izdajo dovoljenja za prebivanje priložiti veljavno potno listino iz tretjega odstavka tega člena oziroma overjeno kopijo takšne listine ter druga dokazila in listine o izpolnjevanju pogojev iz tretjega in četrtega odstavka tega člena. Če je po tem zakonu pogoj za izdajo dovoljenja za prebivanje veljavno delovno dovoljenje, se lahko prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje vložijo sočasno s prošnjo za izdajo delovnega dovoljenja.

(6) Dovoljenje za prebivanje, razen prvega dovoljenja za začasno prebivanje, se lahko izda tudi tujcu, ki nima in si ne more priskrbeti potne listine svoje matične države, če njegova istovetnost ni sporna.

(7) Dovoljenje za prebivanje se vroči osebno tujcu, za katerega se izda, oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku.

(8) Z zakonom ali mednarodno pogodbo se lahko določi, da imajo določeni tujci ob pogojih, določenih z zakonom ali mednarodno pogodbo, pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji.

35. člen

(izdaja dovoljenja za začasno prebivanje)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje se izda tujcu, ki namerava v Republiki Sloveniji prebivati iz naslednjih namenov:

- zaposlitve ali dela;
- združitve družine;
- študija, izobraževanja, specializacije ali strokovnega izpopolnjevanja ter praktičnega usposabljanja, sodelovanja oziroma udeležbe v programih mednarodnih izmenjav prostovoljcev;
- drugih upravičenih in z zakonom, mednarodnimi akti ali mednarodnimi načeli in običaji utemeljenih razlogov ali zaradi interesa Republike Slovenije.

(2) Dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji se izda tudi:

- tujcem, ki imajo status rezidenta za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije;
- tujcem slovenskega rodu do drugega kolena v ravni vrsti;
- otrokom tujcev, rojenih v Republiki Sloveniji;
- žrtvam trgovine z ljudmi;
- žrtvam nezakonitega zaposlovanja;
- tujcem, ki jim je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje se izda za čas, ki je potreben za izpolnitev namena bivanja, vendar najdlje za eno leto, če zakon ne določa drugače.

(4) Tujec, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje, lahko prebiva v Republiki Sloveniji do poteka roka veljavnosti izdanega dovoljenja.

(5) Tujec, ki mu je bilo izdano dovoljenje za začasno prebivanje za določen namen, lahko prebiva v Republiki Sloveniji samo v skladu z namenom, zaradi katerega mu je bilo izdano dovoljenje, razen če ta zakon določa drugače.

(6) Tujec lahko začne uresničevati pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi izdanega dovoljenja za začasno prebivanje z dnem vročitve dovoljenja za začasno prebivanje.

37. člen

(enotno dovoljenje za prebivanje in delo)

(1) Enotno dovoljenje za prebivanje in delo (v nadaljnjem besedilu: enotno dovoljenje) je dovoljenje za začasno prebivanje in delo, ki tujcu omogoča da vstopi, prebiva in dela v Republiki Sloveniji.

(2) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi zaposlitve ali dela, se lahko izda enotno dovoljenje za prebivanje in delo, če izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za zaposlitev ali delo ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja.

(3) Prvo enotno dovoljenje se tujcu izda za čas veljavnosti pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe, sklenjene za opravljanje dela, vendar ne dlje od enega leta.

(4) Enotno dovoljenje iz prejšnjega odstavka se po poteku veljavnosti lahko podaljša, če tujec ali njegov delodajalec pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja, kot to za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje

določa prvi odstavek prejšnjega člena, in so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena, za čas veljavnosti pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe, sklenjene za opravljanje dela, vendar največ za dve leti.

(5) Tujec, ki ima enotno dovoljenje, lahko v času njegove veljavnosti zamenja delovno mesto pri istem delodajalcu, zamenja delodajalca ali se zaposli pri dveh ali več delodajalcih, na podlagi pisne odobritve pristojnega organa, ki pisno odobritev v obliki odločbe izda po prejemu soglasja organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Pisno odobritev o zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih izda pristojni organ na prošnjo tujca ali njegovega delodajalca. Pisna odobritev pristojnega organa ni potrebna, če zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, določa, da soglasje v navedenih primerih ni potrebno. Pristojni organ soglasje pridobi po uradni dolžnosti. Prošnji za podajo soglasja je potrebno priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, ki jih pristojni organ posreduje organu, pristojnemu za podajo soglasja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(6) Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k pisni odobritvi pristojnega organa odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje iz prejšnjega odstavka. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se šteje, da soglasje ni podano, kar pa se ne šteje kot razlog za zavrnitev izdaje pisne odobritve. Če soglasje k pisni odobritvi ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja o teh razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za pisno odobritev z odločbo zavrne.

(7) Enotno dovoljenje se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »enotno dovoljenje za prebivanje in delo«.

38. člen

(dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav in visokega šolstva)

(1) Raziskovalcu, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi opravljanja raziskovalnega dela ali izobraževalnega dela na področju visokega šolstva se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če ima sklenjen sporazum o gostovanju z raziskovalno organizacijo ali visokošolskim zavodom iz Republike Slovenije in če izpolnjuje ostale pogoje po tem zakonu za izdajo dovoljenja za prebivanje.

(2) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje se raziskovalcu, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu izda za čas opravljanja dela po sporazumu o gostovanju, vendar ne dlje kot za eno leto. Do dokončanja dela po sporazumu o gostovanju se dovoljenje lahko podaljšuje z veljavnostjo do enega leta.

(3) Prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje lahko vloži raziskovalec, visokošolski učitelj, visokošolski sodelavec ali raziskovalna organizacija oziroma visokošolski zavod. Raziskovalec, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec morajo prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložiti pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, razen v primeru in ob pogojih, določenih v četrtem odstavku tega člena, ko lahko prošnjo vložijo tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Raziskovalna organizacija in visokošolski zavod lahko prošnjo vložita pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(4) Raziskovalec, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista, ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država, pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, in ima sklenjen sporazum o gostovanju z raziskovalno organizacijo ali visokošolskim zavodom iz Republike Slovenije, lahko vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(5) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje mora raziskovalec, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec ali raziskovalna organizacija oziroma visokošolski zavod vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega 90 dnevnega prebivanja oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje ali vizuma, če je ta krajša. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v državi, pristojni organ raziskovalcu, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.

(6) Raziskovalcu, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela ali izobraževalnega dela na področju visokega šolstva pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje, vroči pri organu, ki je dovoljenje izdal.

(7) Raziskovalec, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec, ki ima v drugi državi članici Evropske unije sklenjen sporazum o gostovanju in izdano dovoljenje za prebivanje za raziskovalca, visokošolskega učitelja ali visokošolskega

sodelavca in želi zaradi izvedbe določenih del iz navedenega sporazuma v Republiki Sloveniji prebivati določen čas do 90 dni, lahko v Republiko Slovenijo vstopi in v njej do 90 dni prebiva na podlagi dovoljenja, izdanega v drugi državi članici Evropske unije oziroma do poteka veljavnosti tega dovoljenja, če je le-ta krajša.

(8) Raziskovalec, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec, ki ima v drugi državi članici Evropske unije izdano dovoljenje za prebivanje za raziskovalca, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca in želi v Republiki Sloveniji opravljati raziskovalno ali pedagoško delo za obdobje, daljše od 90 dni, mora za prebivanje v Republiki Sloveniji pridobiti dovoljenje za prebivanje za raziskovalca, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca na podlagi sklenjenega sporazuma o gostovanju z raziskovalno organizacijo ali visokošolskim zavodom in ob izpolnjevanju ostalih pogojev, določenih v prvem odstavku tega člena. Raziskovalec, visokošolski učitelj, visokošolski sodelavec ali raziskovalna organizacija oziroma visokošolski zavod lahko prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji v 90 dneh po prihodu raziskovalca, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca v Republiko Slovenijo oziroma pred iztekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje, izdanega v drugi državi članici Evropske unije, če je le-ta krajša. O pravočasno vloženi prošnji pri pristojnem organu v državi pristojni organ raziskovalcu, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Raziskovalcu, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v državi, se dovoljenje vroči osebno pri organu, ki je dovoljenje izdal.

(9) Če raziskovalec, visokošolski učitelj ali visokošolski sodelavec, s katerim je raziskovalna organizacija ali visokošolski zavod iz Republike Slovenije sklenil sporazum o gostovanju, v času veljavnosti sporazuma ali šest mesecev po prenehanju veljavnosti sporazuma v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito, mora raziskovalna organizacija oziroma visokošolski zavod kriti stroške njegove nastanitve, vrnitve ali odstranitve, če raziskovalec, visokošolski učitelj ali visokošolski sodelavec nima lastnih sredstev.

(10) Pristojni organi prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje raziskovalcem, visokošolskim učiteljem in visokošolskim sodelavcem obravnavajo prednostno.

39. člen

(enotno dovoljenje zaradi visokokvalificirane zaposlitve – modra karta EU)

(1) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi visokokvalificirane zaposlitve, se lahko izda modra karta EU, če ima veljavno potno listino, ki velja najmanj za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, ustrezno zdravstveno zavarovanje, če pristojni organ poda soglasje k izdaji modre karte EU po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz tega člena in iz druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Modra karta EU se izda za čas dveh let, v primeru, da je pogodba o zaposlitvi sklenjena za krajše obdobje, pa za čas, ki je tri mesece daljši od veljavnosti pogodbe o zaposlitvi, vendar ne dlje kot za dve leti.

(3) Modra karta EU se lahko podaljša z veljavnostjo treh let, če so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena, če je pogodba o zaposlitvi sklenjena za krajši čas, pa za čas, ki je tri mesece daljši od veljavnosti pogodbe o zaposlitvi, vendar ne dlje kot za tri leta. Prošnjo za podaljšanje modre karte EU lahko vložijo tujec ali delodajalec pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, pred potekom njene veljavnosti.

(4) Tujec, ki ima modro karto EU, lahko v prvih dveh letih zakonite zaposlitve zamenja delodajalca ali zamenja delovno mesto pri istem delodajalcu na podlagi pisne odobritve pristojnega organa, ki pisno odobritev v obliki odločbe izda po prejemu soglasja za zamenjavo delodajalca ali zamenjavo delovnega mesta pri istem delodajalcu organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Pisno odobritev o zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu ali zamenjavi delodajalca izda pristojni organ na prošnjo tujca ali njegovega delodajalca. Pisna odobritev pristojnega organa ni potrebna, če zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, določa, da soglasje v navedenih primerih ni potrebno. Pristojni organ soglasje pridobi po uradni dolžnosti. Prošnji za izdajo soglasja je potrebno priložiti dokazila iz četrtega odstavka 40. člena tega zakona ter dokazila o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, ki jih pristojni organ posreduje organu, pristojnemu za podajo soglasja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(5) Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k pisni odobritvi pristojnega organa odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se šteje, da soglasje ni podano, kar pa se ne šteje kot razlog za zavrnitev izdaje pisne odobritve. Če soglasje k pisni odobritvi ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja o teh razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za zamenjavo delodajalca ali delovnega mesta pri istem delodajalcu z odločbo zavrne.

(6) Po prvih dveh letih zakonite zaposlitve lahko imetnik modre karte EU zamenja delodajalca brez pisne odobritve pristojnega organa za izdajo modre karte EU, vendar mora pred zamenjavo delodajalca pristojnemu organu pisno sporočiti, da bo zamenjal delodajalca.

(7) Modra karta EU se izda v obliki v skladu z 58. členom tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »modra karta EU«.

40. člen **(pristojnost in postopek za izdajo modre karte EU)**

(1) Prošnjo za izdajo ali podaljšanje modre karte EU lahko vloži tujec ali njegov delodajalec. Tujec mora prošnjo za izdajo prve modre karte EU vložiti pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, delodajalec pa lahko prošnjo vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če prošnjo za izdajo ali podaljšanje modre karte EU vloži tujčev delodajalec, lahko opravlja tudi druga dejanja v postopku v skladu s tujčevim pooblastilom, ne more pa se mu vročiti izdane modre karte EU.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko tujec, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista, ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, in ki že ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi z delodajalcem, vloži prošnjo za izdajo prve modre karte EU tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Tujec lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prve modre karte EU mora tujec ali njegov delodajalec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji v roku 30 dni od dneva vstopa tujca v Republiko Slovenijo.

(3) O pravočasno vloženi prošnji za izdajo prve modre karte EU pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji. Potrdilo tujcu ne dovoljuje zaposlitve na ozemlju Republike Slovenije. Če tujec pravočasno zaprosi za podaljšanje modre karte EU, je lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje modre karte EU zaposlen v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji. Tujcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prve modre karte EU pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se prva modra karta EU, odločba o zavrnitvi izdaje prve modre karte EU, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrnjenju prošnje, izdan v postopku izdaje prve modre karte EU, vroči pri organu, ki je prvo modro karto EU, odločbo o zavrnitvi izdaje prve modre karte EU, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrnjenju prošnje izdal.

(4) Prošnji mora tujec priložiti veljavno potno listino ali overjeno kopijo veljavne potne listine, pogodbo o zaposlitvi, dokazilo o ustreznem zdravstvenem zavarovanju in dokazilo o izobrazbi.

(5) Pristojni organ po prejemu prošnje za izdajo ali podaljšanje modre karte EU po uradni dolžnosti zahteva od organa, pristojnega za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju modre karte EU po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, da poda soglasje k izdaji ali podaljšanju modre karte EU. Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju modre karte EU odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se šteje, da soglasje ni podano, kar pa se ne šteje kot razlog za zavrnitev prošnje za izdajo ali podaljšanje modre karte EU. Pristojni organ začne s preverjanjem izpolnjevanja ostalih pogojev za izdajo ali podaljšanje modre karte EU iz prejšnjega člena še pred podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju modre karte EU.

(6) Če soglasje k izdaji modre karte EU ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja, pristojen po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, o teh razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za izdajo ali podaljšanje modre karte EU zavrne.

45.d člen **(prebivanje imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanega v drugi državi članici Evropske unije – dolgotrajna premestitev)**

(1) Tujec z veljavnim enotnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, lahko vstopi v Republiko Slovenijo z veljavno potno listino, ter v 30 dneh od dneva vstopa v državo pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, kjer tujec prebiva, vloži prošnjo za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi premestitve, daljše od 90 dni (v nadaljnjem besedilu: dolgotrajna premestitev). Prošnjo lahko vloži tudi subjekt gostitelj, pri pristojnem organu, kjer je sedež subjekta gostitelja. Pristojni organ tujcu z veljavnim enotnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, izda potrdilo o vloženi prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje in tujcu dovoljuje, da v Republiki Sloveniji prebiva in dela do pravnomočne odločitve o prošnji.

(2) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve se tujcu izda, če:

- ima veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji;
- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje;
- predloži pogodbo o zaposlitvi in akt o premestitvi;
- pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k dolgotrajni premestitvi;
- ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, tretje, pete, desete, enajste in dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona in ne obstajajo razlogi za zavrnitev, določeni v četrtem odstavku tega člena;
- ima tujec veljavno enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije;
- še ni poteklo dovoljeno obdobje prebivanja in dela tujca v subjektu gostitelju skladno z določbo prvega odstavka 45.č člena tega zakona v primeru, da je tujec že kratkotrajno premeščen;
- je bila prošnja za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, vložena pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji najmanj 20 dni pred iztekom kratkotrajne premestitve, v primeru, da je tujec že kratkotrajno premeščen.

(3) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, se izda za čas trajanja premestitve, kot je določeno s pogodbo o zaposlitvi in aktom o premestitvi.

(4) Pristojni organ zavrne izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, če:

- niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena;
- je že poteklo najdaljše obdobje prebivanja tujca v Republiki Sloveniji ali na območju držav članic Evropske unije, določeno v prvem in drugem odstavku 45.c člena tega zakona;
- je bilo uradno obvestilo delodajalca iz povezane družbe s sedežem v drugi državi članici Evropske unije o kratkotrajni premestitvi tujca vloženo istočasno kot prošnja za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve;
- veljavnost enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, poteče med postopkom pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji;
- je obdobje premestitve v subjektu gostitelju daljše od obdobja premestitve v državi članici Evropske unije, ki je tujcu prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe.

(5) Če tujcu pristojni organ v Republiki Sloveniji zavrne izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, ali če se v postopku ugotovi, da tujec ne prebiva v Republiki Sloveniji v skladu z namenom, zaradi katerega je bilo enotno dovoljenje izdano, ali če je bilo enotno dovoljenje razveljavljeno iz razlogov iz prvega odstavka 56. člena tega zakona, mora tujec takoj prenehati z delom ali usposabljanjem v subjektu gostitelju in se nemudoma, najpozneje pa v treh dneh od dokončnosti odločbe, izdane v postopku zavrnitve ali razveljavitve izdaje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, vrniti v državo članico Evropske unije, ki je prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe. V tem primeru posebna odločba o odpovedi prebivanja ni potrebna.

(6) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, se lahko podaljša pod enakimi pogoji kot se izda, če tujec ali subjekt gostitelj pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, kot to za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje določa prvi odstavek 36. člena tega zakona, če skupna dolžina prebivanja tujca v Republiki Sloveniji ali na območju držav članic Evropske unije ne presega enega leta za zaposlenega na usposabljanju oziroma treh let za vodstvene delavce in strokovnjake in če ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja za začasno prebivanje iz četrtega odstavka tega člena.

(7) O odločitvi o prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe.

(8) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »mobile ICT«.

47.a člen (združitev družine tujca s prizanim statusom begunca v Republiki Sloveniji)

(1) Pravica do združitve družine se prizna tujcu, ki mu je v Republiki Sloveniji priznan status begunca na podlagi zakona, ki ureja mednarodno zaščito (v nadaljnjem besedilu: begunec) pod pogojem, da je družina obstajala že pred vstopom begunca v Republiko Slovenijo.

(2) Za družinske člane begunca se po tem zakonu štejejo:

- zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- mladoletni neporočeni otroci begunca;

- mladoletni neporočeni otroci zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
 - polnoletni neporočeni otroci in starši begunca, zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, če ga je begunec, zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati;
 - starši begunca, ki je mladoletnik brez spremstva.
- (3) Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu begunca izda na prošnjo begunca, ki mora prošnjo vložiti v roku 90 dni od priznanja statusa begunca pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve. Begunec mora prošnji priložiti listinske dokaze, ki izkazujejo družinsko vez in istovetnost njegovih družinskih članov. Če begunec ne poseduje listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi, mora v prošnji navesti vsa dejstva o družinskih članih, s katerimi se želi združiti, zlasti njihova osebna imena, datume in kraje rojstev, naslov prebivališča ter podatke o tem, kje v času vložitve prošnje bivajo. Prošnji mora priložiti tudi pisno soglasje, s katerim pristojnemu organu dovoljuje, da lahko za preverjanje družinskih vezi podatke o družinskih članih posreduje mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij. Pred posredovanjem podatkov mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij, pristojni organ pridobi pisno izjavo te organizacije, da bo podatke varovala pred organi izvorne države.
- (4) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika begunca, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. Posebne okoliščine so podane, kadar obstoji življenjska skupnost med drugimi sorodniki, ki je zaradi specifičnih dejanskih okoliščin v bistvenem podobna primarni družini oziroma ima enako funkcijo kot jo ima primarna družina, kar pomeni predvsem pristne družinske vezi med družinskimi člani, fizično skrb, varstvo, zaščito, čustveno podporo in finančno odvisnost.
- (5) Pri preverjanju družinskih vezi ima begunec, ki ne razume slovenskega jezika, pravico do brezplačnega prevajanja in tolmačenja za jezik, ki ga razume. Sredstva za prevajanje in tolmačenje zagotavlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.
- (6) Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu begunca, katerega istovetnost ni sporna, lahko izda, če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.
- (7) Če begunec prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ne vloži v roku iz tretjega odstavka tega člena, se družinskemu članu, katerega istovetnost ni sporna, dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda, če družinski član izpolnjuje pogoje, določene za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, pri čemer sredstva za preživljanje, s katerimi se izkazuje preživljanje družinskih članov, mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke, in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.
- (8) V postopku izdaje in pri vročitvi dovoljenja za stalno prebivanje družinskemu članu begunca se osebni podatki begunca in njegovega družinskega člana varujejo pred organi njune izvorne države.
- (9) Izdano dovoljenje za stalno prebivanje družinskemu članu begunca vroči diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije, če družinski član še ne prebiva v Republiki Sloveniji, oziroma ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, če družinski član že prebiva v Republiki Sloveniji. Odločbo o zavrnitvi izdaje dovoljenja za stalno prebivanje, sklep o ustavitvi postopka, sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana begunca, vroči beguncu ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.
- (10) Za družinskega člana begunca, ki je to postal po vstopu begunca v Republiko Slovenijo, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz prejšnjega člena.
- (11) V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za stalno prebivanje zaradi združitve družine lahko izda le enemu zakoncu.

47.b člen

(združitev družine tujca, ki ima v Republiki Sloveniji priznано subsidiarno zaščito)

- (1) Tujcu, kateremu je v Republiki Sloveniji priznana subsidiarna zaščita na podlagi zakona, ki ureja mednarodno zaščito (v nadaljnjem besedilu: oseba s priznано subsidiarno zaščito) za več kot eno leto, se prizna pravica do združitve družine z družinskimi člani, ki so tujci, pod pogojem, da je družina obstajala že pred vstopom osebe s priznано subsidiarno zaščito v Republiko Slovenijo. Osebi s subsidiarno zaščito, priznано za eno leto, se pravica do združitve družine prizna, ko ji je subsidiarna zaščita podaljšana skladno z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito.
- (2) Za družinske člane osebe s priznано subsidiarno zaščito se po tem zakonu štejejo:
- zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim oseba s priznано subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
 - mladoletni neporočeni otroci osebe s priznано subsidiarno zaščito;
 - mladoletni neporočeni otroci zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim oseba s priznано subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;

- polnoletni neporočeni otroci in starši osebe s priznано subsidiarno zaščito, zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim oseba s priznано subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, če ga je oseba s priznано subsidiarno zaščito, zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim oseba s priznано subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati;

- starši osebe s priznано subsidiarno zaščito, ki je mladoletnik brez spremstva.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznано subsidiarno zaščito, katerega istovetnost ni spoma, izda na prošnjo osebe s priznано subsidiarno zaščito, ki mora prošnjo vložiti v roku 90 dni od priznanja statusa subsidiarne zaščite pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve. Oseba s priznано subsidiarno zaščito mora prošnji priložiti listinske dokaze, ki izkazujejo družinsko vez in istovetnost njegovih družinskih članov. Če oseba s priznано subsidiarno zaščito ne poseduje listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi, mora v prošnji navesti vsa dejstva o družinskih članih, s katerimi se želi združiti, zlasti njihova osebna imena, datume in kraje rojstev, naslov prebivališča ter podatke o tem, kje v času vložitve prošnje bivajo. Prošnji mora priložiti tudi pisno soglasje, s katerim pristojnemu organu dovoljuje, da lahko za preverjanje družinskih vezi podatke o družinskih članih posreduje mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij. Pred posredovanjem podatkov mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij, pristojni organ pridobi pisno izjavo te organizacije, da bo podatke varovala pred organi izvirne države.

(4) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika osebe s priznано subsidiarno zaščito, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. Posebne okoliščine so podane, kadar obstoji življenjska skupnost med drugimi sorodniki, ki je zaradi specifičnih dejanskih okoliščin v bistvenem podobna primarni družini oziroma ima enako funkcijo, kot jo ima primarna družina, kar pomeni predvsem pristne družinske vezi med družinskimi člani, fizično skrb, varstvo, zaščito, čustveno podporo in finančno odvisnost.

(5) Pri preverjanju družinskih vezi ima oseba s priznано subsidiarno zaščito, ki ne razume slovenskega jezika, pravico do brezplačnega prevajanja in tolmačenja za jezik, ki ga razume. Sredstva za prevajanje in tolmačenje zagotavlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(6) Če oseba s priznано subsidiarno zaščito prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje ne vloži v roku iz tretjega odstavka tega člena, se družinskemu članu, katerega istovetnost ni spoma, dovoljenje za začasno prebivanje lahko izda, če družinski član izpolnjuje pogoje, določene za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, pri čemer sredstva za preživljanje, s katerimi izkazuje preživljanje družinskih članov, mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke.

(7) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznано subsidiarno zaščito, katere istovetnost ni spoma, lahko izda, če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Dovoljenje za začasno prebivanje se izda za čas trajanja subsidiarne zaščite tujca iz prvega odstavka tega člena in se podaljšuje pod enakimi pogoji kot se izda, za enako časovno obdobje, kot se podaljša subsidiarna zaščita tujcu iz prvega odstavka tega člena.

(8) V postopku izdaje in pri vročitvi dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu osebe s priznано subsidiarno zaščito se osebni podatki osebe s priznано subsidiarno zaščito in njegovega družinskega člana varujejo pred organi njune izvorne države.

(9) Izdano dovoljenje za začasno prebivanje družinskemu članu osebe s priznано subsidiarno zaščito vroči diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije, če oseba biva v tujini, oziroma ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, če družinski član že biva v Republiki Sloveniji. Odločbo o zavrnitvi izdaje dovoljenja za začasno prebivanje, sklep o ustavitvi postopka, sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana osebe s priznано subsidiarno zaščito, vroči osebi s priznано mednarodno zaščito ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(10) Za družinskega člana osebe s priznано subsidiarno zaščito, ki je to postal po vstopu osebe s priznано subsidiarno zaščito v Republiko Slovenijo, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.

(11) V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine lahko izda le enemu zakoncu.

(12) Tujec, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje kot družinski član osebe s priznано subsidiarno zaščito, je na področju zdravstvenega varstva, socialnega varstva, izobraževanja in zaposlovanja, izenačen z državljanji Republike Slovenije.

52. člen

(dovoljenje za stalno prebivanje)

(1) Dovoljenje za stalno prebivanje se lahko izda tujcu, ki pet let neprekinjeno zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki tujcu v času odločanja o njegovi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji in ki izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom, in če ni razlogov za zavrnitev

izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. Pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki tujcu v času odločanja o njegovi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, je izpolnjen tudi, če je bil tujec v tem obdobju odsoten iz Republike Slovenije in ni imel izdanega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje, če so bile odsotnosti krajše od šestih zaporednih mesecev in če skupaj ne presegajo deset mesecev. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi vizuma za dolgoročno bivanje se v šteje v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, če tujec pred potekom vizuma zaprosi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje in mu je bilo dovoljenje za začasno prebivanje izdano na podlagi 30. člena tega zakona. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija in poklicnega usposabljanja se v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje šteje polovično. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi sezonskega dela, kot napoteni delavec, oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe, ali kot dnevni delovni migrant in čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji kot osebe z začasno zaščito se ne všteje v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. Čas, ki ga je tujec prebil na prestajanju kazni, se ne šteje v čas, potreben za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. V času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora tujec v Republiki Sloveniji prebivati na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, ali na podlagi vložene prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, v primeru tujca iz četrtega in petega odstavka tega člena.

(2) Imetnik modre karte EU izpolnjuje pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje iz prejšnjega odstavka tudi, če je na območju Evropske unije kot imetnik modre karte EU prebival neprekinjeno zakonito pet let, od tega v Republiki Sloveniji neprekinjeno zadnji dve leti pred vložitvijo prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. Odsotnosti iz ozemlja držav članic Evropske unije ne prekinejo obdobja petletnega zakonitega prebivanja, če so krajše od dvanajstih zaporednih mesecev in če skupaj ne presegajo osemnajst mesecev v petletnem obdobju.

(3) Tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva oziroma drugega državnega organa, ali tujcu, ki je slovenskega rodu, se lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje tudi pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena. Družinskim članom tujca, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje ali status begunca, se lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje po dveh letih neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje. Pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena se dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda tudi tujcu, kateremu je dovoljenje za stalno prebivanje prenehalo na podlagi šeste, sedme ali osme alinee tretjega odstavka 57. člena tega zakona, pod pogojem, da je v primeru prenehanja dovoljenja za stalno prebivanje iz osme alinee tretjega odstavka 57. člena tega zakona tujcu status rezidenta za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije prenehal.

(4) Tujcu, ki mu je v Republiki Sloveniji prenehal status mednarodne zaščite iz razlogov, določenih za prenehanje statusa mednarodne zaščite v zakonu, ki ureja mednarodno zaščito, in je v roku osmih dni po prenehanju statusa mednarodne zaščite pri pristojnem organu vložil prošnjo za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, lahko pristojni organ, na območju katerega prebiva, izda dovoljenje za stalno prebivanje, če v Republiki Sloveniji pet let neprekinjeno zakonito prebiva na podlagi določb zakona, ki ureja mednarodno zaščito in če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene v prvem odstavku tega člena. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ izda tujcu potrdilo, ki mu dovoljuje prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Če je tujec, ki mu je status mednarodne zaščite prenehal, v času vložitve vloge za izdajo dovoljenja za prebivanje zaposlen ali opravlja delo oziroma opravlja delo kot samozaposlena oseba, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, prebiva in dela v Republiki Sloveniji do dokončne odločitve o prošnji.

(5) Tujcu s priznanim statusom subsidiarne zaščite, ki ni vložil prošnje za podaljšanje subsidiarne zaščite ali zahtevek za uvedbo ponovnega postopka skladno z določbami zakona, ki ureja mednarodno zaščito, in je v roku 30 dni pred potekom subsidiarne zaščite pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji vložil prošnjo za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, lahko pristojni organ, na območju katerega prebiva, izda dovoljenje za stalno prebivanje, če v Republiki Sloveniji pet let neprekinjeno zakonito prebiva na podlagi določb zakona, ki ureja mednarodno zaščito in če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene v prvem odstavku tega člena. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Če je tujec s priznanim statusom subsidiarne zaščite v času vložitve vloge za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje zaposlen ali opravlja delo oziroma opravlja delo kot samozaposlena oseba, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje prebiva in dela v Republiki Sloveniji do dokončne odločitve o prošnji. Če tujec v času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje vložil tudi prošnjo za podaljšanje subsidiarne zaščite ali zahtevek za uvedbo ponovnega postopka skladno z določbami zakona, ki ureja mednarodno zaščito, se postopek za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ustavi.

(6) Dovoljenje za stalno prebivanje se ne izda tujcu, ki v Republiki Sloveniji zakonito prebiva pet let neprekinjeno na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija ali poklicnega usposabljanja, in tujcu, ki v času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno

prebivanje zaradi študija, poklicnega usposabljanja, sezonskega dela, kot napoteni delavec ali kot dnevni delovni migrant.

(7) Tujec, kateremu je bilo dovoljenje za stalno prebivanje izdano ob izpolnjevanju pogoja petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja na podlagi prvega odstavka tega člena, ima status rezidenta za daljši čas, kar se na dovoljenju tudi označi.

56. člen **(razveljavitev dovoljenja za prebivanje)**

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje pristojni organ, ki ga je izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, razveljavi, če:

- se naknadno ugotovi, da tujec ne izpolnjuje več pogojev za izdajo dovoljenja za prebivanje ali da obstajajo drugi razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja v skladu s tem zakonom;
- je tujec namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja;
- če organ, ki je po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojen za podajo soglasja k izdaji enotnega dovoljenja, umakne soglasje k izdaji enotnega dovoljenja;
- če organ, ki je po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojen za podajo soglasja k pisni odobritvi zaradi zamenjave delovnega mesta pri istem delodajalcu ali zaradi zamenjave delodajalca, umakne soglasje k pisni odobritvi zaradi zamenjave delovnega mesta ali zamenjave delodajalca.

(2) Pristojni organ, ki je izdal pisno odobritev, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, pisno odobritev razveljavi, če organ, ki je po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojen za podajo soglasja k pisni odobritvi, umakne soglasje k pisni odobritvi. Zoper odločbo o razveljavitvi pisne odobritve pritožba ni dovoljena.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje se zaradi prenehanja zaposlitve ali dela tujca, če je brez lastne krivde ali volje ostal brez zaposlitve, ne razveljavi tujcu, ki je v skladu z zakonom, ki ureja trg dela, pridobil pravice iz zavarovanja za primer brezposelnosti, dokler je upravičen do pravic iz tega naslova.

(4) Tujcu s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, ki je pridobil status rezidenta za daljši čas, pristojni organ, ki je dovoljenje za stalno prebivanje z oznako iz tretjega odstavka 53.a člena tega zakona izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, dovoljenje za stalno prebivanje razveljavi, če obstajajo razlogi za razveljavitev iz četrtega odstavka tega člena ter v primeru, če tujcu mednarodna zaščita preneha ali se mu jo odvzame po zakonu, ki ureja mednarodno zaščito iz razloga napačnega prikazovanja ali izpuščanja dejstev, vključno z lažnimi dokumenti, ki je bilo odločilnega pomena za dodelitev statusa mednarodne zaščite.

(5) Dovoljenje za stalno prebivanje pristojni organ, ki ga je izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, razveljavi, če je tujec namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja.

(6) V odločbi o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje iz razlogov, določenih v peti alineji prvega odstavka prejšnjega člena, ali iz razlogov, določenih v šesti alineji prvega odstavka prejšnjega člena, če se ti nanašajo na neupoštevanje predpisov, ki urejajo vstop in prebivanje tujcev v Republiki Sloveniji, se lahko določi, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo, pri čemer ta čas ne more biti krajši od enega leta in ne daljši od petih let. Pri presoji, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo, organ, ki izda odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, upošteva vrsto in težo okoliščin, zaradi katerih je tujčevo prebivanje v Republiki Sloveniji nezaželeno.

(7) O razveljavitvi dovoljenja za prebivanje izda pristojni organ odločbo, zoper katero se lahko tujec pritoži na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v osmih dneh po njeni vročitvi. V primeru, ko pristojni organ odloča o razveljavitvi enotnega dovoljenja ali pisne odobritve po 37., 37.a, 37.b, 39. in 41. členu tega zakona ter razveljavitvi enotnega dovoljenja po 45., 45.a, 45.b, 45.c, 45.d, 46. in 48. členu tega zakona, pritožba zoper odločbo pristojnega organa ni dovoljena, je pa dovoljen upravni spor.

(8) Odločba o razveljavitvi enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe, se vroči osebi, premeščeni znotraj družbe in subjektu gostitelju. O razveljavitvi veljavnosti enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, v kateri tujec izvaja premeštitev.

(9) Po pravnomočnosti odločbe o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, s katero je bil tujcu prepovedan tudi vstop v Republiko Slovenijo, pristojni organ prepoved vstopa sporoči organu pristojnemu za vnos podatkov v schengenski informacijski sistem.

57. člen **(prenehanje dovoljenja za prebivanje)**

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje preneha, če:

- preteče njegova veljavnost ali, če je razveljavljeno;
- je tujcu odpovedano prebivanje;
- je tujcu v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izгона tujca iz države, ali če je tujec zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji,

ali če je tujcu druga država članica Evropske unije izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, zaradi katerega bo odstranjen iz Republike Slovenije;

- se tujec odreče dovoljenju, in sicer z dnem podane izjave o odreku dovoljenju za začasno prebivanje;
- tujec pridobi državljanstvo Republike Slovenije;
- tujec pridobi dovoljenje za stalno prebivanje;
- se tujcu pred pretekom veljavnosti dovoljenja podaljša dovoljenje za začasno prebivanje, izda nadaljnje dovoljenje za začasno prebivanje ali potrdilo o prijavi prebivanja;
- tujec umre.

(2) Modra karta EU in dovoljenje za začasno prebivanje družinskega člana imetnika modre karte EU, poleg razlogov iz prejšnjega odstavka, preneha veljati, če tujec v drugi državi članici EU pridobi modro karto EU oziroma dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU.

(3) Dovoljenje za stalno prebivanje preneha veljati, če:

- je dovoljenje razveljavljeno;
- je tujcu odpovedano prebivanje;
- je tujcu v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izгона tujca iz države, ali če je tujec zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji, ali če je tujcu druga država članica Evropske unije izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, zaradi katerega bo odstranjen iz Republike Slovenije;
- se tujec odreče dovoljenju, in sicer z dnem podane izjave o odreku dovoljenju za stalno prebivanje;
- tujec pridobi državljanstvo Republike Slovenije;
- se tujec izseli, razen v primeru, ko je v Republiki Sloveniji pridobil status rezidenta za daljši čas;
- tujec ostane izven območja držav članic Evropske unije neprekinjeno eno leto ali dlje, razen v primeru, če je poslan na delo, študij ali zdravljenje;
- tujec ostane izven območja Republike Slovenije neprekinjeno šest let ali dlje, pri čemer občasna, kratkotrajna vračanja v Republiko Slovenijo za čas do 90 dni ne prekinajo navedenega obdobja;
- tujec v drugi državi članici Evropske unije pridobi status rezidenta za daljši čas;
- tujec umre.

(4) Dovoljenje za stalno prebivanje imetnika modre karte EU ali dovoljenje za stalno prebivanje izdano družinskemu članu imetnika modre karte EU preneha veljati iz vseh razlogov iz prejšnjega odstavka, v primeru sedme alinee prejšnjega odstavka pa samo, če se tujec izseli ali, če ostane izven območja držav članic Evropske unije neprekinjeno dve leti ali dlje.

(5) Dovoljenje za stalno prebivanje, izdano družinskemu članu begunca, preneha veljati, če beguncu status begunca preneha ali se mu odvzame ter iz razlogov, določenih v tretjem odstavku tega člena, razen če begunec pridobi državljanstvo Republike Slovenije ali če umre.

(6) O prenehanju veljavnosti enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, v katero je tujec premeščen, in subjekta gostitelja.

58. člen

(način izdaje, vsebina, razveljavitev in oblika dovoljenja za prebivanje)

(1) Pristojni organ tujcu dovoljenje za prebivanje izda v obliki samostojne listine kot izkaznico, katere veljavnost je pri dovoljenju za začasno prebivanje enaka veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje, pri dovoljenju za stalno prebivanje pa deset let. Tujec z dovoljenjem za stalno prebivanje mora pred potekom veljavnosti samostojne listine pri upravni enoti, ki je dovoljenje za prebivanje izdala, ali pri upravni enoti, na območju katere prebiva, samostojno listino zamenjati za novo listino.

(2) Dovoljenje za prebivanje mora vsebovati fotografijo osebe, ki ji je bilo dovoljenje izdano, in podatke o:

- vrsti dovoljenja,
- namenu ali razlogu prebivanja iz prvega in drugega odstavka 35. člena tega zakona, zaradi katerega se dovoljenje izda, oziroma navedbi, da gre za dovoljenje za stalno prebivanje,
- roku veljavnosti,
- datumu in kraju izdaje,
- priimek in ime, državljanstvo, spol in datum rojstva ter EMŠO osebe, kateri je dovoljenje izdano in
- podobi obraza in dveh prstnih odtisih imetnika, obdelanih in shranjenih kot biometrični podatek na pomnilniškem mediju,
- pravici do prostega dostopa na trg dela za tujce, ki imajo skladno z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev pravico do prostega dostopa na trg dela.

(3) Dovoljenje za prebivanje, izdano imetniku, mlajšemu od šestih let, ali imetniku, ki zaradi zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne vsebuje prstnih odtisov. Dovoljenje za prebivanje, izdano imetniku, ki zaradi zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, vsebuje en prstni odtis. Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu tujca s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji v primeru, če družinski član še ni prisoten na ozemlju Republike Slovenije in zajem prstnih odtisov ni možen na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, izda brez prstnih odtisov družinskega člana, z veljavnostjo 90 dni.

(4) Če tujec prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ali dovoljenja za začasno prebivanje, ki je bilo izdano z veljavnostjo daljšo od enega leta, ni dal prstnih odtisov ali prstnega odtisa zaradi zdravstvenih razlogov začasne narave, ki so lahko ozdravljeni, mora pri pristojnemu organu dati prstne odtise v roku enega meseca od prenehanja zdravstvenih razlogov. Pristojni organ tujcu izda novo samostojno listino, ki vsebuje tudi podatek o prstnih odtisih ali prstnem odtisu imetnika.

(5) V primeru prenehanja dovoljenja za prebivanje mora tujec v osmih dneh po prenehanju pristojnemu organu vrniti samostojno listino. Če tega ne stori, mu policija ob kontroli zakonitosti prebivanja v državi, zakonitosti vstopa v državo ali ob preverjanju istovetnosti samostojno listino odvzame in jo pošlje pristojnemu organu. Po poteku roka iz prvega stavka tega odstavka lahko samostojno listino odvzame tudi diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije in jo pošlje pristojnemu organu.

(6) Minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, predpiše podrobnejši način izdaje dovoljenja za prebivanje, način zajemanja prstnih odtisov ter način in označitev prenehanja dovoljenja za prebivanje.

(7) O pravici do dostopa na trg dela tujca, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, ki ni izdano zaradi zaposlitve, samozaposlitve ali dela, odloči organ, katerega pristojnost določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, v postopku in pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(8) Pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, na podlagi odločitve o pravici do dostopa na trg iz prejšnjega odstavka tega člena, tujcu po uradni dolžnosti izkaznico dovoljenja za prebivanje, izdano v obliki iz prvega odstavka tega člena, zamenja za novo izkaznico, na kateri označi pravico do dostopa na trg dela. Pravico do dostopa na trg dela lahko pristojni organ na izkaznici dovoljenja za prebivanje označi tudi v postopku izdaje ali podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje, izdano iz drugih namenov, kot je zaposlitev, samozaposlitev ali delo, če tujec izpolnjuje pogoje oziroma ima pravico do prostega dostopa do trga dela po zakonu, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev.

(9) Če organ iz sedmega odstavka tega člena ugotovi razloge za prenehanje pravice do dostopa na trg dela, v postopku in pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, o tem obvesti pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, ki tujca pozove, da v roku osmih dni od vročitve poziva zamenja izkaznico dovoljenja za prebivanje za novo listino.

60. člen (nezakonito prebivanje)

(1) Šteje se, da tujec nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji, če:

- je nedovoljeno vstopil;
- nima vizuma ali je vizum prenehal veljati ali če prebiva v Republiki Sloveniji v nasprotju z vstopnim naslovom oziroma mu je potekel čas, ko je na podlagi zakona ali mednarodne pogodbe lahko v Republiki Sloveniji;
- nima dovoljenja za prebivanje ali je dovoljenje prenehalo veljati.

(2) Tujec, ki je pravočasno vložil prošnjo za podaljšanje dovoljenja za prebivanje ali za izdajo nadaljnega dovoljenja, sme ostati v državi, dokler o njegovi prošnji ni odločeno, o čemer se mu izda posebno potrdilo, ki po poteku veljavnosti dovoljenja za prebivanje, velja kot dovoljenje za začasno prebivanje, do dokončne odločitve o prošnji oziroma v primeru izdaje enotnega dovoljenja ali modre karte EU, do pravnomočne odločitve o prošnji. Potrdilo tujcu ne dovoljuje prehajanja državne meje, razen če je tujec zaprosil za podaljšanje enotnega dovoljenja ali izdajo nadaljnega dovoljenja kot dnevni delovni migrant.

(3) Tujec mora državo zapustiti v roku, ki mu je bil postavljen. Pri določanju roka, v katerem mora tujec zapustiti državo, mora pristojni organ, ki izda odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, odločbo o odpovedi prebivanja, odločbo, izdano na podlagi tujčeve izjave o odreku dovoljenja za prebivanje, odločbo ali sklep, s katerim je prošnja za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje zavrnjena, zavržena ali je postopek ustavljen, odločbo ali sklep, s katerim je prošnja za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, kadar je tujcu v času odločanja o prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljeno prebivanje v Republiki Sloveniji, zavrnjena, zavržena ali je postopek ustavljen, upoštevati čas, v katerem tujec to lahko stori, pri čemer ta rok ne sme biti krajši od sedmih dni in ne daljši od 30 dni. Rok za zapustitev države določa tujcu tudi pristojni organ za razveljavitev ali preklic vizuma, v odločbi o razveljavitvi ali preklicu vizuma, če je tujec že vstopil v Republiko Slovenijo. Rok za zapustitev države se ne določa tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji pomeni nevarnost za javni red, javno varnost ali državno varnost. Pristojni organ ter pristojni organ za razveljavitev ali preklic vizuma mora dokončno odločbo ali dokončen sklep iz drugega in tretjega stavka tega člena posredovati policijski postaji, na območju katere tujec prebiva. Rok, v katerem mora tujec zapustiti državo, začne teči z dnem, ko je odločba ali sklep, s katerim je rok določen, dokončen oziroma pravnomočen, v primerih, ko je bila odločba ali sklep izdan glede enotnega dovoljenja ali modre karte EU.

62. člen (odločba o odpovedi prebivanja)

(1) Odločbo o odpovedi prebivanja iz prejšnjega člena izda upravna enota, na območju katere tujec prebiva.

(2) V odločbi o odpovedi prebivanja iz prejšnjega odstavka se poleg roka za zapustitev države, določenega v skladu s tretjim odstavkom 60. člena tega zakona, določi tudi čas, v katerem je tujcu prepovedan ponovni vstop v državo, pri čemer ta čas ne more biti krajši od šestih mesecev in ne daljši od petih let.

(3) Pri odločanju o odpovedi prebivanja organ iz prvega odstavka tega člena upošteva dolžino prebivanja tujca v državi, njegove osebne, družinske, gospodarske in druge vezi, ki ga vežejo na Republiko Slovenijo in posledice, ki bi jih odpoved prebivanja povzročila tujcu ali njegovi družini.

(4) Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena se tujec lahko pritoži v roku treh dni.

(5) Pri presoji, koliko časa je tujcu prepovedan ponovni vstop v državo, organ, ki izda odločbo o odpovedi prebivanja, upošteva vrsto in težo okoliščin, zaradi katerih je tujčevo prebivanje v Republiki Sloveniji nezaželeno.

(6) Po pravnomočnosti odločbe o odpovedi prebivanja pristojni organ prepoved vstopa sporoči organu, pristojnemu za vnos podatkov v schengenski informacijski sistem.

VI. POGLAVJE PROSTOVOLJNO VRAČANJE IN ODSTRANJEVANJE TUJCEV

63. člen

(prostovoljna vrnitev in odstranitev)

(1) Tujcu, ki ne zapusti ozemlja Republike Slovenije v skladu s tretjim odstavkom 60. člena tega zakona, se na podlagi odločbe o vrnitvi omogoči prostovoljna vrnitev z določenim rokom vrnitve ali se ga iz države odstrani z odločbo o vrnitvi brez določenega roka vrnitve.

(2) Pri prostovoljnem vračanju ali odstranitvi lahko policija sodeluje tudi z drugimi državnimi organi, drugimi državami, mednarodnimi ali nevladnimi organizacijami.

64. člen

(odločba o vrnitvi)

(1) Odločbo o vrnitvi policija izda tujcu, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji, razen v primerih, ko je tujec prijet pri nezakonitem prehajanju državne meje ali v povezavi z njim in po tem ni pridobil pravice do prebivanja, tujcu, ki je v postopku vračanja ali izročitve na podlagi mednarodne pogodbe o vračanju oseb in tujcu, ki mu je bila izrečena stranska sankcija izгона tujca iz države. Če je postopek vračanja po mednarodni pogodbi končan tako, da tujec ni bil sprejet v državo pogodbenico ali če tujec, ki je v postopku vračanja ali izročitve na podlagi mednarodne pogodbe o vračanju, ni vrnjen v državo pogodbenico v roku 72 ur, se mu izda odločba o vrnitvi.

(2) Tujec, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji in ima v drugi državi članici Evropske unije veljavno dovoljenje za prebivanje ali drugo dovoljenje, ki mu daje pravico do prebivanja, mora takoj zapustiti Republiko Slovenijo in oditi v to državo članico. Če tujec tega ne stori ali če mora tujec zapustiti Republiko Slovenijo nemudoma zaradi ogrožanja javnega reda in miru ali državne varnosti, se mu izda odločba o vrnitvi.

(3) V postopku izdaje odločbe o vrnitvi ima tujec pravico do brezplačnega pravnega svetovanja, ki mu ga zagotavljajo drugi državni organi ter mednarodne ali nevladne organizacije in kadar je potrebno, pravico do prevajalske pomoči.

(4) Zoper odločbo o vrnitvi, ki jo je izdala policija, se tujec lahko pritoži v roku treh dni od vročitve odločbe. O pritožbi odloči ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, najkasneje v osmih dneh.

(5) V postopkih pred sodišči v zvezi z odločitvijo ministrstva, pristojnega za notranje zadeve iz prejšnjega odstavka, ima tujec pravico do brezplačne pravne pomoči, kot jo ureja zakon, ki ureja brezplačno pravno pomoč.

65. člen

(postopek izdaje odločbe o vrnitvi)

(1) Odločbo o vrnitvi policija izda tujcu iz druge in tretje alineje prvega odstavka 60. člena tega zakona in tujcu iz prve alineje prvega odstavka 60. člena tega zakona, če tujec, ki je nedovoljeno vstopil, v postopku vračanja na podlagi mednarodne pogodbe o vračanju oseb v 72 urah ni bil sprejet v državo pogodbenico.

(2) V primeru, da policija tujcu z odločbo o vrnitvi določi rok za prostovoljno vrnitev, se odločba o vrnitvi izda na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

(3) Odločba o vrnitvi, izdana na obrazcu iz prejšnjega odstavka tega člena, se vroči osebno tujcu. Izrek in pravni pouk odločbe o vrnitvi, izdane v skladu s predpisom iz prejšnjega odstavka, sta prevedena v vsaj pet tujih jezikov.

(4) V primeru, ko se tujcu z odločbo o vrnitvi ne določi rok za prostovoljno vrnitev in v primeru, ko se z odločbo o vrnitvi določi prepoved vstopa, se tujcu odločba o vrnitvi ne izda na obrazcu iz drugega odstavka tega člena. Odločba o vrnitvi se tujcu izda v pisni obliki in obsega ime organa, ki izdaja odločbo, številko in datum izdaje odločbe, uvod, izrek, obrazložitev, pouk o pravnem sredstvu, podpis uradne osebe in žig organa.

(5) Odločba o vrnitvi iz prejšnjega odstavka se vroči osebno tujcu. Izrek in pravni pouk odločbe o vrnitvi morata biti na zahtevo tujca pisno ali ustno prevedena v jezik, ki ga tujec razume.

66. člen **(prepoved vstopa)**

- (1) Z odločbo o vrnitvi brez roka za prostovoljno vrnitev se tujcu določi tudi prepoved vstopa v državo, če:
- tujcu ni bila omogočena prostovoljna vrnitev v skladu s petim odstavkom 67. člena tega zakona ali
 - tujec ni zapustil države v roku za prostovoljno vrnitev.

(2) Čas, v katerem je tujcu prepovedan ponovni vstop v državo, ne more biti krajši od šestih mesecev in ne daljši od petih let. Pri presoji, koliko časa je tujcu prepovedan ponovni vstop v državo, organ, ki izda odločbo o vrnitvi, upošteva vrsto in težo okoliščin, zaradi katerih je tujčevo prebivanje v Republiki Sloveniji nezaželeno. Po pravnomočnosti odločbe o vrnitvi, organ, ki je odločbo o vrnitvi izdal, sporoči prepoved vstopa organu pristojnemu za vnos podatkov v schengenski informacijski sistem.

(3) Prepoved vstopa, določeno z odločbo o vrnitvi, odločbo o zavrnitvi izdaje dovoljenja za prebivanje, odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje in odločbo o odpovedi prebivanja, lahko policija po uradni dolžnosti ali na prošnjo tujca z odločbo prekliče ali začasno odloži zaradi naslednjih razlogov:

- smrti ali bolezni družinskega člana,
- zagotavljanja nujne zdravniške pomoči,
- udeležbe v postopkih pred državnimi organi,
- če tujec, kateremu je bila prepoved vstopa določena z odločbo o zavrnitvi izdaje dovoljenja za

prebivanje, odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje in odločbo o odpovedi prebivanja dokaže, da je zapustil državo v roku, določenem za vrnitev,

- če je bilo tujcu kot žrtvi trgovine z ljudmi v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje ali izdano dovoljenje za začasno prebivanje v skladu s 50. členom tega zakona.

(4) Čas, v katerem je tujcu prepovedan ponovni vstop v državo, začne teči z dnem izvršitve odločbe, s katero je bila tujcu izrečena prepoved vstopa v državo.

67. člen **(prostovoljno vračanje)**

(1) Policija lahko z odločbo o vrnitvi določi rok, v katerem mora tujec prostovoljno zapustiti državo, ki ne sme biti krajši od sedmih in ne daljši od tridesetih dni. Za čas, v katerem mora tujec prostovoljno zapustiti državo, mu policija lahko določi kraj bivanja v Republiki Sloveniji. Tujec lahko državo zapusti tudi prej kot v sedmih dneh.

(2) Rok v katerem mora tujec zapustiti državo, ki ga določi pristojni organ na podlagi tretjega odstavka 60. člena tega zakona, se šteje kot rok za prostovoljno zapustitev države.

(3) Policija lahko z odločbo o vrnitvi, v kateri je tujcu določen rok za prostovoljno zapustitev države, tujcu omeji gibanje na kraj bivanja v Republiki Sloveniji in mu določi obveznost rednega javljanja najbližji policijski postaji.

(4) Če obstajajo objektivne okoliščine, zaradi katerih se tujec ne more prostovoljno vrniti v določenem roku, lahko policija na prošnjo tujca, ki jo mora vložiti pred potekom roka za prostovoljno vrnitev, ob upoštevanju okoliščin posameznega primera, rok za prostovoljno vrnitev z odločbo podaljša. Minister, pristojen za notranje zadeve, predpiše okoliščine zaradi katerih se tujcu rok za prostovoljno vrnitev lahko podaljša.

(5) Rok za prostovoljno vrnitev se praviloma ne določi tujcu, pri katerem obstaja nevarnost pobega, in tujcu, katerega bivanje v Republiki Sloveniji pomeni nevarnost za javni red, javno varnost ali državno varnost. Če obstajajo milejše oblike okoliščin, ki kažejo na nevarnost pobega, se tujcu lahko določi rok za prostovoljno vrnitev.

68. člen **(nevarnost pobega)**

- (1) Okoliščine, ki kažejo na nevarnost pobega tujca, so zlasti:
- tujčevo predhodno nezakonito prebivanje v Republiki Sloveniji,
 - vstop tujca v državo kljub prepovedi vstopa,
 - tujčeva pravnomočna obsodba za kazniva dejanja,
 - posedovanje tuje, ponarejene ali drugače spremenjene potne in druge listine,
 - navajanje lažnih podatkov oziroma nesodelovanje v postopku,
 - tujčevo ravnanje, ki kaže na to, da Republike Slovenije v roku za prostovoljno vrnitev, ne bo

zapustil.

- (2) Milejše oblike okoliščin, ki kažejo na nevarnost pobega tujca so zlasti:
- nedovoljen vstop tujca v Republiko Slovenijo,
 - prekoračitev zakonitega prebivanja tujca v državi za manj kot 30 dni,
 - nima možnosti bivanja v Republiki Sloveniji,
 - druge milejše okoliščine na podlagi individualne obravnave.

69. člen

(odstranitev tujca)

(1) Policija tujcu, ki države ni zapustil v roku, določenem za prostovoljno vrnitev, in tujcu, ki mu rok za prostovoljno vrnitev ni bil določen zaradi obstoja razlogov iz petega odstavka 67. člena tega zakona, izda odločbo o vrnitvi brez roka za prostovoljno vrnitev.

(2) Tujec se odstrani iz države na podlagi izvršljive odločbe o vrnitvi iz prejšnjega odstavka, izvršljive odločbe, s katero je bila tujcu določena prepoved vstopa v državo ali pravnomočne sodbe, s katero je bila tujcu izrečena stranska kazen ali stranska sankcija izгона tujca iz države.

(3) Tujca, ki se ga mora v skladu z zakonom odstraniti iz države, policija privede do državne meje in ga napoti čez mejo ali izroči organom te države.

(4) Policija privede do državne meje in napoti čez mejo ali izroči organom te države tudi tujca, ki se ga vrača na podlagi mednarodne pogodbe.

(5) Policija z izbrano nevladno organizacijo ali drugo neodvisno institucijo ali organom na podlagi javnega poziva sklene pisni dogovor o spremljanju odstranjevanja tujcev.

(6) Spremljanje odstranjevanja tujcev se izvaja s strani izbrane nevladne organizacije ali druge neodvisne institucije ali organa, ob vseh aktivnostih policije, z namenom odstranitve tujca iz države, vključno z obdobjem pred odhodom, v času leta oziroma drugega načina potovanja, postankom v tranzitu, prihodom in sprejemu tujca v državo vrnitve.

(7) Policija ugotovitve izbrane organizacije, institucije ali organa iz prejšnjega odstavka, ki bi izkazovale kršitve človekovih pravic in temeljnih svoboščin, obravnava v pritožbenem postopku, določenem v zakonu o nalogah in pooblastilih policije.

73. člen

(dovolitev zadrževanja)

(1) Zadrževanje po tem zakonu pomeni dovoljenje tujcu, ki se ga mora odstraniti, da začasno ostane v Republiki Sloveniji.

(2) Zadrževanje v Republiki Sloveniji se dovoli tujcu, če:

- tujčeva odstranitev iz države v skladu s prejšnjim členom ni dovoljena,
- tujec nima in si ne more preskrbeti veljavne potne listine države, katere državljan je,
- zdravnik zaradi tujčevega zdravstvenega stanja odsvetuje takojšnjo odstranitev iz države,
- mora tujec zaradi smrti ali hujše bolezni družinskega člana, ki prebiva v Republiki Sloveniji, dovoljen čas bivanja v državi podaljšati,
- je potrebno zagotoviti nujno udeležbo tujca v postopku pred državnim organom Republike Slovenije,
- mladoletni tujec v Republiki Sloveniji obiskuje osnovno šolo, do zaključka šolskega leta,
- tujca država, katere državljan je ali država, v kateri je oseba brez državljanstva imela svoje zadnje prebivališče, ni pripravljena sprejeti,
- odstranitev ni možna, ker ni mogoče zagotoviti prevoza tujca iz države po kopenski, zračni ali vodni poti,
- odstranitev ni možna, ker so v državi, katere državljan je tujec ali v državi, v kateri je oseba brez državljanstva imela svoje zadnje prebivališče, nastopile okoliščine, kot so naravne in druge nesreče, ki ne omogočajo vrnitve,
- za mladoletnega tujca brez spremstva to zahteva njegov skrbnik za posebni primer.

(3) Policija postopek za dovolitev zadrževanja uvede na prošnjo tujca ali po uradni dolžnosti po tem, ko je tujcu že vročena odločba o vrnitvi brez roka za prostovoljno vrnitev oziroma odločba, s katero je bila tujcu določena prepoved vstopa v državo, ali sodba, s katero je bila tujcu izrečena stranska kazen ali stranska sankcija izгона tujca iz države. Dovoljenje za zadrževanje se tujcu izda za največ šest mesecev. Dovoljenje se lahko na prošnjo tujca ali po uradni dolžnosti podaljša, dokler trajajo razlogi iz prejšnjega odstavka. Tujcu, kateremu je dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji, policija izda izkaznico o dovolitvi zadrževanja v Republiki Sloveniji.

(4) Tujec lahko prošnjo za dovolitev zadrževanja vložiti tudi v času nastanitve v centru. Na podlagi vložene prošnje tujcu ni možno podaljšati njegove nastanitve v centru. Odstranitev iz države do dokončne odločitve o prošnji za dovolitev zadrževanja ni dovoljena.

(5) Policija z odločbo, s katero dovoli tujcu zadrževanje v Republiki Sloveniji, lahko določi kraj prebivanja na določenem naslovu.

(6) Obveznost tujca, da zapusti državo, z dovolitvijo zadrževanja ne preneha in se ne spremeni. V primeru obstoja razlogov za sum, da se bo tujec odstranil iz države poskusil izogniti, se mu lahko naloži obveznost rednega javljanja na najbližji policijski postaji, položitev ustrezne finančne garancije, predložitev dokumentov ali obveznost zadrževanja na določenem mestu.

75. člen

(pravice tujca, ki mu je dovoljeno zadrževanje)

(1) Tujec, kateremu je dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji, ima pravico do nujnega zdravstvenega varstva v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, osnovne oskrbe, šoloobvezni mladoletni tujci pa tudi pravico do osnovnega šolstva.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je mladoletni tujec, ki mu je dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji, upravičen do zdravstvenega varstva v enakem obsegu kot otrok, ki je obvezno zdravstveno zavarovan kot družinski član. V enakem obsegu je do zdravstvenega varstva upravičen tudi šolajoči se otrok po 18. letu starosti, in sicer do konca šolanja, vendar največ do dopolnjenega 26. leta starosti.

(3) Pravica do osnovne oskrbe iz prvega odstavka tega člena je pravica do izplačila denarne pomoči v višini in na način, kot ga za izplačilo denarne socialne pomoči določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke. Pravico do osnovne oskrbe zagotavlja urad Vlade Republike Slovenije, pristojen za oskrbo migrantov.

(4) Tujcu, ki ne ravna v skladu s prvim in drugim odstavkom 90. člena tega zakona, ali istovetnost tujca, zaradi navajanja lažnih podatkov v postopku ugotavljanja istovetnosti ni bila potrjena, ne pripada pravica do osnovne oskrbe.

(5) Tujcu, ki je v času dovolitve zadrževanja sprejet v bolnišnico, zavod za prestajanje kazni zapora ali drugo državno institucijo, za čas bivanja v tej instituciji, ne pripada pravica do osnovne oskrbe iz drugega odstavka tega člena.

(6) V primeru obstoja okoliščin iz prvega odstavka 80. člena tega zakona, nastanitev in oskrbo zagotavlja urad iz drugega odstavka tega člena.

76. člen

(omejitev gibanja tujca, ki nezakonito prebiva)

(1) Za tujca, pri katerem obstaja nevarnost pobega ali ni zapustil države v določenem roku in ga iz kakršnih koli razlogov ni mogoče takoj odstraniti, odredi policija do njegove odstranitve iz države omejitev gibanja in nastanitev v centru ali nastanitev izven centra največ za šest mesecev.

(2) Določba prejšnjega odstavka se uporablja tudi v primerih, ko ni znana istovetnost tujca.

(3) Omejitev gibanja žensk, družin, otrok, mladoletnikov brez spremstva, ostarelih, huje bolnih in drugih ranljivih oseb, se zagotovi ločeno, da je zagotovljena ustrezna zasebnost. Minister, pristojen za notranje zadeve, določi postopek za nastanitev tujcev v centru.

(4) Omejitev gibanja lahko traja le toliko časa, kolikor je potrebno, da se izvede odstranitev tujca iz države, vendar ne dlje kot za šest mesecev.

(5) Tujca iz prvega odstavka tega člena, ki ga zaradi posebnih razlogov ali potreb ni mogoče nastaniti v centru, se v soglasju s socialnovarstvenim zavodom, na stroške centra, nastani v socialnovarstvenem zavodu ali zagotovi drugo ustrezno institucionalno varstvo.

(6) Tujec iz prvega in drugega odstavka tega člena ima enak obseg pravic kot tujec, ki mu je dovoljeno zadrževanje. Osnovna oskrba tujca se v tem primeru zagotavlja v centru in ne na način, kot je določeno v drugem odstavku 75. člena tega zakona.

(7) V času omejitve gibanja se tujca redno obvešča o pravilih bivanja v centru ter o njegovih pravicah in obveznostih.

(8) Čas bivanja tujca izven centra brez dovoljenja za izhod iz centra in čas bivanja v priporu, zaporu ali v postopku mednarodne zaščite, se ne šteje v čas nastanitve v centru.

(9) Med bivanjem v centru je gibanje tujca omejeno na območje centra, kjer mora tujec upoštevati pravila bivanja v centru. Tujcu se izjemoma lahko dovoli gibanje zunaj območja centra. Pogoje in način dovolitve gibanja zunaj območja centra določajo pravila bivanja.

76.a člen

(pravila bivanja v centru)

(1) Za zagotavljanje discipline in reda so tujci dolžni spoštovati pravila bivanja v centru ter navodila pristojnih delavcev centra.

(2) Delavci centra lahko tujcem nalagajo naloge in aktivnosti za izvajanje tedenskega programa dela ter druge naloge z namenom uresničevanja dolžnosti in pravic, ki izhajajo iz pravil bivanja v centru.

(3) Tujci so dolžni opustiti vse aktivnosti, ki bi lahko ogrozile varnost, red in mir v centru ter skrbeti za korekten in strpen medsebojni odnos in odnos do delavcev centra.

(4) Pravila bivanja v centru predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

76.b člen

(kršitev pravil bivanja v centru)

(1) Kršitve pravil bivanja so lažje in težje.

(2) Lažje kršitve so:

- spreminjanje razporeda opreme po sobah in premeščanje inventarja iz enega v drug prostor,
- pisanje in lepljenje po stenah, vratih in oknih,
- uporaba lastnih električnih aparatov brez dovoljenja,
- vnos in uporaba vžigalnikov in ostalih predmetov, s katerimi se lahko zaneti ogenj,
- nošenje hrane in jedilnega pribora iz jedilnice,

- kajenje v sobah in skupnih prostorih centra,
- namemo uničevanje drobnega inventarja centra,
- uporaba mobilnih telefonov brez dovoljenja,
- motenje nočnega miru.

(3) Težje kršitve so:

- izražanje rasne, verske, nacionalne, spolne, politične ali druge nestrpnosti v kakršnikoli obliki,
- žaljiv ali nasilen odnos do sstanovalcev, zaposlenih in obiskovalcev,
- vnos in uživanje alkoholnih pijač ter drugih opojnih snovi,
- vnos nevarnih predmetov ter lahko vnetljivih snovi,
- neizpolnitev ukaza uradnih oseb, ki bi povzročila hujše motnje v delovanju centra,
- fizični napad na drugega nastanjenega tujca, delavca centra ali obiskovalca centra,
- izdelovanje ali vnašanje predmetov, primernih za napad, pobeg ali za storitev kaznivega dejanja,
- samovoljna zapustitev centra,
- zloraba dodeljenih ugodnosti,
- naklepna kršitev predpisov o varstvu pred požarom, eksplozijo ali drugimi naravnimi nesrečami,
- povzročitev večje materialne škode, če je povzročena naklepno ali iz hude malomarnosti,
- ponavljanje lažjih kršitev pravil bivanja,
- prisiljevanje, izvajanje psihičnih in fizičnih oblik pritiska nad drugimi tujci v centru in napeljevanje k

temu.

76.c člen (ukrepi ob kršitvah pravil bivanja v centru)

(1) Za lažje kršitve pravil bivanja se s strani vodje centra ali osebe, ki jo ta pooblasti tujcu izreče opozorilo.

(2) V primeru, da tujec z lažjimi kršitvami nadaljuje lahko vodja centra ali oseba, ki jo ta pooblastil tujcu:

- omeji uveljavljanje pravic iz pravil bivanja v centru;
- začasno, največ za en mesec, ukine možnost izdaje dovoljenja za izhod iz centra;
- začasno, največ za en mesec, ukine možnost izreka milejšega ukrepa na podlagi 81. člena tega

zakona.

(3) Za težje kršitve hišnega reda se tujcu izreče ukrep iz druge alineje drugega odstavka 77. člena tega

zakona.

77. člen (strožji policijski nadzor)

(1) Zoper tujca iz prejšnjega člena se lahko v centru odredi bivanje pod strožjim policijskim nadzorom.

(2) Bivanje pod strožjim policijskim nadzorom odredi policija z odločbo, če:

- se je tujec že poskušal izogniti odstranitvi s pobegom ali se je aktivno upiral odstranitvi,
- je tujec kršil pravila bivanja v centru ali ne upošteva zakonitih odredb in navodil pooblaščenih oseb,
- če je iz dejanskih okoliščin in ravnanja tujca razvidno, da se namerava izogniti odstranitvi.

(3) Bivanje pod strožjim policijskim nadzorom se tujcu odredi za čas, ki je nujno potreben za njegovo odstranitev, vendar ne več kot za šest mesecev.

(4) Strožji policijski nadzor pomeni omejitev gibanja na prostore centra, v skladu s hišnim redom centra.

79. člen

(postopek v zvezi s podaljšanjem omejitve gibanja)

(1) Če tujca iz objektivnih razlogov tudi po poteku šestih mesecev ni mogoče odstraniti iz države, lahko policija z odločbo:

- zaradi nesodelovanja tujca v postopku odstranitve ali zamud pri pridobivanju potrebne dokumentacije iz tretjih držav, ali če je postopek ugotavljanja istovetnosti še v teku, nastanitev v centru oziroma bivanje pod strožjim policijskim nadzorom podaljša za nadaljnjih šest mesecev, če je realno pričakovati, da bo mogoče tujca v tem času odstraniti,
- tujcu do odstranitve določi drug kraj bivanja izven centra, pri čemer mora tujec upoštevati pravila bivanja izven centra, sicer ga lahko ponovno nastani v center.

(2) Zoper odločbo o podaljšanju omejitve gibanja je mogoče vložiti tožbo na upravno sodišče, ki o tožbi odloči v osmih dneh. Tožba ne zadrži izvršitve odločbe o podaljšanju omejitve gibanja.

80. člen (posebne okoliščine)

- (1) Če je v postopku odstranitve iz države izredno veliko število tujcev, zaradi česar so presežene zmogljivosti centra ali organov, pristojnih za izvajanje postopkov v zvezi z omejitvijo gibanja, se lahko v času takih posebnih okoliščin tujcem omeji gibanje ne glede na določbo prvega in tretjega odstavka 76. člena tega zakona.
- (2) V času posebnih okoliščin iz prejšnjega odstavka, se za odločitev o pritožbi in tožbi zoper odločbo o nastanitvi, ne upošteva rok, določen v prvem in tretjem odstavku 78. člena tega zakona.
- (3) O nastanku in prenehanju posebnih okoliščin, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvesti Evropsko komisijo.

83. člen **(prenehanje nastanitve v centru)**

- (1) Nastanitev tujca v centru preneha, ko prenehajo razlogi zanjo oziroma, ko je dosežen njen namen.
- (2) Policija lahko z odločbo, s katero dovoli tujcu zadrževanje v Republiki Sloveniji, namesto nastanitve v centru, določi kraj bivanja na določenem naslovu.
- (3) Nastanitev v centru lahko preneha tudi na prošnjo tujca, če policija ugotovi, da so podani pogoji za milejše ukrepe po tem zakonu.

86. člen **(organi)**

- (1) Diplomatska predstavništva in konzulati Republike Slovenije v tujini in ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, so pristojni za vodenje in odločanje v postopkih v zvezi z izdajo, razveljavitvijo, podaljšanjem in preklicem vizumov za kratkoročno in dolgoročno bivanje, za označitev razveljavitve oziroma prenehanja dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki nalepke v tujčevo potno listino ter odvzem dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, katerega veljavnost je prenehala.
- (2) Za ukrepe in odločitve ter postopke v zvezi s prebivanjem tujcev v Republiki Sloveniji so na prvi stopnji pristojne upravne enote, na območju katerih tujec prebiva ali namerava prebivati, če ni s tem zakonom drugače določeno.
- (3) Policija je pristojna za opravljanje mejne kontrole, za zavrnitev tujca na meji, izdajo vizuma za kratkoročno bivanje na meji, razveljavitev in preklic vizuma, označitev razveljavitve oziroma prenehanja dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki nalepke v tujčevo potno listino, odvzem dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, katerega veljavnost je prenehala, za izvajanje ukrepov iz VI. poglavja tega zakona in za druge ukrepe in odločitve v zvezi s tujci na meji ali v državi, ki jih določa zakon, ter za izvajanje nadzorstva nad izvrševanjem določb tega zakona, katerih kršitve so določene kot prekrški.
- (4) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, opravlja upravne in strokovne zadeve, ki se nanašajo na migracijsko politiko, vstop, zapustitev in prebivanje tujcev v državi, odloča o pritožbah zoper odločbe izdane na prvi stopnji in sprejema ukrepe v zvezi s tujci, kadar je tako določeno z zakonom ter je pristojno za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje iz tretjega odstavka 51. člena tega zakona.
- (5) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, pri opravljanju nalog iz prejšnjega odstavka sodeluje z drugimi ministrstvi, organi in službami, tako da usmerja in usklajuje njihovo delo. Zaradi zagotovitve povezanega in usklajenega opravljanja zadev iz prejšnjega odstavka, ki so skupnega pomena za več ministrstev in zaradi enotnega in organiziranega sodelovanja in usklajevanja, se pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, ustanovi skupno delovno telo.

87. člen **(pritožba in postopek na drugi stopnji)**

- (1) O pritožbah zoper odločbe in ukrepe, ki so jih na prvi stopnji izdali organi iz drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena, odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.
- (2) O pritožbah zoper odločbe in sklepe, ki so jih na prvi stopnji izdala diplomatska predstavništva in konzulati Republike Slovenije v tujini, odloča ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.
- (3) Zoper odločbe in sklepe, ki jih je na prvi stopnji izdal organ iz drugega odstavka prejšnjega člena glede izdaje enotnega dovoljenja po 37., 37.a, 37.b, 39., 41., 45., 45.a, 45.b, 45.c, 45.d, 46. in 48. členu tega zakona in pisne odobritve po 37. in 39. členu tega zakona, ni dovoljena pritožba, je pa dovoljen upravni spor.
- (4) Pritožba v zadevah izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji je dovoljena le v primerih, če tujec uveljavlja svojo pravico do izdaje dovoljenja po 38., 44., 47. in 48. členu tega zakona.

90. člen **(obveznosti tujca v postopku)**

(1) Tujec mora ves čas postopka sodelovati s pristojnimi organi in se podrejati njihovim ukrepom. Tujec mora omogočiti pristojnemu organu dostop do vseh razpoložljivih dokazov ter predložiti vse listine in potrdila, ki jih ima in ki so lahko pomembna za postopek, ter se odzivati vabilom pristojnih organov. Pristojni organ lahko tujcu postavi primeren rok, v katerem mora predložiti zahtevane listine, potrdila oziroma druge dokaze, sicer jih ni dolžan upoštevati.

(2) Tujec, nastanjen v centru, mora poleg spoštovanja obveznosti iz prejšnjega odstavka, sodelovati s policijo, diplomatskimi predstavništvi in konzulati pri ugotavljanju njegove istovetnosti.

(3) Če je bil postopek po tem zakonu uveden na zahtevo ali prošnjo tujca oziroma njegovega delodajalca in ga ni mogoče končati brez njegovega sodelovanja, se njegov molk šteje za umik zahteve, če kljub opozorilu pristojnega organa v postavljenem roku ne opravi nobenega dejanja za nadaljevanje oziroma dokončanja postopka oziroma, če se iz opustitve teh dejanj da sklepati, da ni več zainteresiran za nadaljevanje postopka.

(4) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za državljane EU, njihove družinske člane in družinske člane slovenskih državljanov.

92. člen (dolžnost obveščanja)

(1) Državni in drugi organi in organizacije morajo brez odlašanja obvestiti policijo o tujcu, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji in upravno enoto, na območju katere tujec prebiva, o tujcu, za katerega je podan razlog za odpoved prebivanja.

(2) Sodišče, ki tujcu izreče pravnomočno stransko kazen ali stransko sankcijo izгона tujca iz države, in sodišče, ki je tujcu izreklo sodbo, katere pravna posledica je prenehanje pravice do prebivanja ali razlog za odpoved prebivanja, o tem nemudoma obvesti policijo in upravno enoto, na območju katere tujec prebiva, če ima tujec v Republiki Sloveniji dovoljenje za prebivanje.

(3) Zavod za izvrševanje kazenskih sankcij pred izpustitvijo na prostost v Republiki Sloveniji nezakonito prebivajočega tujca ali tujca, ki ga je potrebno odstraniti iz države, obvesti policijo in ji ga preda v postopek.

(4) Subjekt gostitelj in oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe, morata o spremembah, ki vplivajo na pogoje, na podlagi katerih je bila premostitev odobrena, obvestiti pristojni organ v Republiki Sloveniji v roku desetih dni od nastanka sprememb.

98. člen (izdaja potnih in drugih listin)

(1) Tujcu, ki ima dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji, se lahko izda potni list za tujca, če:

- je oseba brez državljanstva;
- nima in si ne more preskrbeti veljavne potne listine države, katere državljan je.

(2) Potni list za tujca se lahko izda tudi drugemu tujcu, ki nima veljavne potne listine, če so za to upravičeni razlogi.

(3) Prošnjo za izdajo potnega lista za tujca vložijo tujec osebno pri upravni enoti. Prošnjo lahko vložijo tudi tujec, ki je dopolnil 18 let, in tudi tujec, ki še ni star 18 let, če je sklenil zakonsko zvezo.

(4) Za tujca, mlajšega od 18 let, oziroma tujca, ki ni poslovno sposoben, prošnjo za izdajo potnega lista za tujca vložijo njegov zakoniti zastopnik.

(5) Za namen vstopa družinskega člana osebe s priznanim statusom begunca ali subsidiarne zaščite v Republiki Sloveniji, ki mu je v Republiki Sloveniji izdano dovoljenje za prebivanje za družinskega člana in nima veljavne potne listine, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, izda potni list za tujca brez dveh prstnih odtisov in podpisa družinskega člana osebe s priznanim statusom begunca oziroma subsidiarne zaščite v Republiki Sloveniji z veljavnostjo do 90 dni.

(6) Potni list za tujca z veljavnostjo do 90 dni se za potrebe preselitve izda tudi tujcu iz 73. člena Zakona o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 16/17 – uradno prečiščeno besedilo). Pristojni organ za izdajo potnega lista iz prejšnjega stavka je ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(7) Minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za zunanje zadeve, predpiše obrazec potnega lista za tujca. S predpisom o obrazcu potnega lista za tujca se določi tudi način zajemanja prstnih odtisov.

102. člen (način izdaje, vsebina in oblika dovoljenja za prebivanje za državljane Švicarske konfederacije in njihove družinske člane)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano državljanu Švicarske konfederacije in njegovemu družinskemu članu na podlagi Sporazuma med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami, na eni strani, ter Švicarsko konfederacijo, na drugi, o prostem pretoku oseb (UL L št. 114 z dne 30. 4. 2002, str. 6) in dovoljenje za stalno prebivanje, izdano državljanu Švicarske konfederacije in njegovemu družinskemu članu, se izda v obliki izkaznice.

(2) Dovoljenje za prebivanje iz prejšnjega odstavka mora vsebovati fotografijo osebe, kateri je izdano, in podatke:

- vrsti dovoljenja,

- roku veljavnosti in
- priimek in ime, državljanstvo, spol in datum rojstva osebe, kateri je dovoljenje izdano.

(3) Način izdaje, vsebino in obliko dovoljenja za prebivanje ter način označitve prenehanja predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

111. člen

(podatki za izdajo dovoljenja za prebivanje)

(1) Tujec je dolžan v prošnji za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje dati pristojnemu organu naslednje podatke:

1. EMŠO, če mu je določena;
2. priimek in ime;
3. priimek pred sklenitvijo zakonske zveze;
4. spol;
5. rojstni datum (dan, mesec, leto);
6. rojstni kraj (država, kraj);
7. državljanstvo;
8. zakonski stan;
9. poklic;
10. zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini ali v Republiki Sloveniji (država, kraj, ulica in hišna številka);
11. sedanje začasno oziroma stalno prebivališče v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka);
12. datum vstopa na območje Republike Slovenije;
13. razlog in namen prebivanja v Republiki Sloveniji;
14. način zagotovitve (viri) sredstev za preživljanje;
15. vrsto in številko potnega lista oziroma druge listine, na podlagi katere je prestopil državno mejo, datum in kraj izdaje ter njeno veljavnost;
16. datum vložitve prošnje.

(2) V prošnji za izdajo modre karte EU, ki se izda na podlagi soglasja za visokokvalificirano zaposlitev in v prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev pod pogoji za izdajo dovoljenja za zaposlitev, je potrebno poleg podatkov iz prejšnjega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. vrsto in stopnjo strokovne izobrazbe tujca ali nacionalno poklicno kvalifikacijo tujca;
2. firmo ali ime delodajalca;
3. sedež ali naslov delodajalca;
4. matično številko delodajalca;
5. davčno številko delodajalca;
6. davčno številko tujca;
7. upravno enoto delovnega mesta;
8. naziv delovnega mesta, za katero se sklepa delovno razmerje;
9. opis del in nalog delovnega mesta;
10. kodo poklica po standardni klasifikaciji poklicev, ki ga bo tujec opravljal;
11. poklicno oziroma strokovno izobrazbo ali nacionalno poklicno kvalifikacijo, ki se zahteva za zasedbo delovnega mesta;
12. druga potrebna dodatna znanja, ki se zahtevajo za zasedbo delovnega mesta (na primer delovne izkušnje, znanje jezika, računalniška znanja, vozniški izpit).

(3) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za zastopnika, ali na podlagi soglasja za usposabljanje, ki ju izda organ, pristojen po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, in v prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja sezonskega dela, ki se izda na podlagi soglasja za sezonsko delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi podatke iz 1., 2., 3., 4. in 5. točke prejšnjega odstavka.

(4) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za zaposlitev, samozaposlitev ali delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi podatke iz 6. točke drugega odstavka tega člena.

(5) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo ali ime naročnika dela;
2. sedež ali naslov naročnika dela;
3. matično številko naročnika dela.

(6) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za napotene delavce, ki se izda na podlagi soglasja za napote delavce organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo ali ime tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve;

2. sedež ali naslov tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve;

3. matično številko tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve.

(7) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, ki se izda na podlagi soglasja za samozaposlitev organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. ime, naslov, matično in davčno številko tujca, ki je vpisan v poslovni register za opravljanje samostojne poklicne dejavnosti;

2. ime, naslov, matično in davčno številko tujca, ki je v poslovnem registru vpisan kot samostojni podjetnik posameznik.

(8) V prošnji za izdajo pisne odobritve zaradi zamenjave delovnega mesta, zamenjave delodajalca ali zaradi zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih, ki se izda na podlagi soglasja k pisni odobritvi organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena ter iz 2., 9., 10., 11. in 12. točke drugega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. delovno mesto pri trenutnem delodajalcu;

2. bodoči delodajalec oziroma delodajalci;

3. delovno mesto pri bodočem delodajalcu;

4. firmo ali ime bodočega delodajalca;

5. sedež ali naslov bodočega delodajalca;

6. matično številko bodočega delodajalca;

7. davčno številko bodočega delodajalca.

(9) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe, ki se izda na podlagi soglasja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo subjekta gostitelja;

2. sedež subjekta gostitelja;

3. matično številko subjekta gostitelja.

(10) Tujec je dolžan prošnji za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca, in dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem. Tujec, ki prebiva zunaj Republike Slovenije in vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, da prstne odtise na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini. Fotografija se priloži v fizični ali digitalni obliki. Fotografija v digitalni obliki se eno leto hrani na elektronskem odložišču fotografij za osebne dokumente, vzpostavljenim na podlagi zakona, ki ureja osebno izkaznico in se lahko na prošnjo tujca uporabi tudi za izdajo druge javne listine s fotografijo, ki jo izda državni organ. Prstni odtisi v digitalni obliki se hranijo v začasni zbirki prstnih odtisov za dovoljenja za prebivanje, vzpostavljenim na podlagi tega zakona, do zaključka postopka izdaje dovoljenja za prebivanje na prvi stopnji, vendar največ 60 dni od dneva zajema. Tujec, mlajši od šestih let, in tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne da prstnih odtisov. Tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, da en prstni odtis.

(11) Podatke iz prejšnjega odstavka tega člena je tujec dolžan dati tudi v primeru, ko zaradi pogošitve dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, prosi za izdajo nove listine, in v primeru zamenjave dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, pred potekom veljavnosti listine oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje.

(12) V evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) in evidenci o dovoljenjih za stalno prebivanje (evidenca iz druge alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) obdeluje pristojni organ podatke iz prvega, drugega, tretjega, četrtega, petega, šestega, sedmega in osmega odstavka tega člena, podatke o podobi obraza in prstnih odtisih ter roki in prstu prstnega odtisa imetnika dovoljenja za prebivanje, zapisanih v digitalni obliki. V evidencah o dovoljenjih za prebivanje obdeluje pristojni organ tudi podatek o številki, datumu izdaje in dokončnosti odločbe, veljavnosti in serijski številki dovoljenja, podatke o prenehanju dovoljenja za prebivanje, podatek o roku za prostovoljno vrnitev, če je ta določen, ter podatke o ukradenih oziroma pogošanih dovoljenjih za prebivanje. Evidenca o dovoljenjih za začasno prebivanje vsebuje tudi podatke o enotnem dovoljenju, pisni odobritvi, številki, datumu izdaje in pravnomočnosti pisne odobritve ter podatke o številki, datumu izdaje in pravnomočnosti razveljavitve pisne odobritve ter podatke o številki, datumu izdaje in pravnomočnosti odločbe, s katero se zavrne kratkotrajna premestitev.

(13) Zaradi zagotovitve varnosti pravnega prometa in odkrivanja ukradenih oziroma pogošanih dovoljenj za prebivanje se o ukradenih oziroma pogošanih dovoljenjih za prebivanje podatki o pristojnem organu, ki je izdal dovoljenje, datumu izdaje, veljavnosti in serijski številki dovoljenja ter datumu prijave pogošitve dovoljenja javno objavijo na enotnem državnem portalu e-uprava.

(14) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, lahko za namene izdaje dovoljenja za prebivanje v začasni evidenci prstnih odtisov obdeluje naslednje osebne podatke:

- ime in priimek;

- datum rojstva;

- državljanstvo;

- vrsta in številka osebnega dokumenta;

- prstne odtise, kot to določa drugi odstavek tega člena;
- datum zajema prstnih odtisov;
- oznaka predstavnštva, ki je biometrične podatke zajelo.

Podatki iz te evidence se hranijo do zaključka postopka na prvi stopnji, vendar največ 60 dni od dneva zajema.

105. člen (splošna določba)

(1) Republika Slovenija zagotavlja pogoje za vključitev tujcev, ki imajo v Republiki Sloveniji dovoljenje za prebivanje ali potrdilo o prijavi prebivanja, v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje Republike Slovenije.

(2) Državni in drugi organi, organizacije in združenja s svojim delovanjem zagotavljajo zaščito pred kakršno koli diskriminacijo na podlagi rasnega, verskega, nacionalnega, etničnega ali drugega razlikovanja tujcev.

(3) Pristojna ministrstva pri izvajanju nalog vključevanja sodelujejo med seboj in z domačimi in mednarodnimi strokovnimi organizacijami, organi drugih držav in drugimi izvajalci nalog ter usklajujejo dejavnosti za hitrejše vključevanje tujcev, ki niso državljani EU, v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje oziroma izobraževalni sistem Republike Slovenije. Za usklajevanje in koordinacijo nalog vključevanja tujcev je pristojno ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(4) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, zagotavlja informacije, ki so potrebne tujcem za njihovo vključevanje v slovensko družbo, zlasti glede njihovih pravic in dolžnosti.

(5) Vključevanje tujcev v sistem vzgoje in izobraževanja Republike Slovenije se izvaja v skladu z zakoni, ki urejajo področje šolstva.

106. člen (pomoč pri vključevanju tujcev, ki niso državljani EU)

(1) Tujci, ki niso državljani EU, so upravičeni do programov, ki zagotavljajo hitrejše vključevanje v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje Republike Slovenije, in sicer do:

- programov učenja slovenskega jezika in seznanjanja s slovensko zgodovino, kulturo in ustavno ureditvijo (v nadaljnjem besedilu: spoznavanje slovenske družbe),
- programov medsebojnega poznavanja in razumevanja s slovenskimi državljani,
- informiranja v zvezi z njihovim vključevanjem v slovensko družbo.

(2) Do brezplačne udeležbe v programih učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe so upravičeni tujci, ki niso državljani EU in ki:

- v Republiki Sloveniji prebivajo na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje, ter njihovi družinski člani, ki imajo v Republiki Sloveniji dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine, ne glede na dolžino prebivanja v Republiki Sloveniji in veljavnost dovoljenja;
- v Republiki Sloveniji prebivajo na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, izdanega z veljavnostjo najmanj enega leta;
- so družinski člani slovenskih državljanov ali državljanov EU, ki v Republiki Sloveniji prebivajo na podlagi dovoljenja za prebivanje za družinskega člana, ne glede na dolžino prebivanja in veljavnost dovoljenja.

(3) Do udeležbe v programu učenja slovenskega jezika niso upravičeni tujci, ki so končali šolanje na katerikoli stopnji v Republiki Sloveniji, so vključeni v redni izobraževalni program v Republiki Sloveniji, ki poteka v slovenskem jeziku, ali so že pridobili potrdilo o uspešno opravljenem izpitu iz znanja slovenskega jezika na vsaj osnovni ravni. Do programa spoznavanje slovenske družbe niso upravičeni tujci, ki so končali šolanje na katerikoli stopnji v Republiki Sloveniji.

(4) Vlada Republike Slovenije z uredbo določi načine in obseg zagotavljanja programov pomoči pri vključevanju tujcev, ki niso državljani EU.

107. člen (pristojnost)

(1) Za izvajanje programov učenja slovenskega jezika, spoznavanja slovenske družbe in informiranja tujcev, ki niso državljani EU, je pristojno ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(2) Za pripravo programov učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe je pristojno ministrstvo, pristojno za šolstvo.

(3) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za kulturo, zagotavlja programe za spodbujanje medsebojnega poznavanja in razumevanja.

(4) Za postopke v zvezi z vključevanjem tujcev v Republiki Sloveniji so na prvi stopnji pristojne upravne enote, na območju katerih tujec prebiva.

108. člen

(zagotavljanje finančnih sredstev)

(1) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, zagotavlja sredstva za izvajanje programov učenja slovenskega jezika, spoznavanja slovenske družbe in informiranje tujcev o programih vključevanja ter skrbi za usklajevanje ukrepov vključevanja.

(2) Ministrstvo, pristojno za šolstvo, zagotavlja sredstva za pripravo programov učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe.

(3) Ministrstvo, pristojno za kulturo, zagotavlja sredstva za izvajanje programov kulturnih dejavnosti, ki omogočajo medsebojno spoznavanje in razumevanje manjšinskih etničnih skupnosti in priseljencev z namenom, da se tudi tujcem omogoči sodelovanje v kulturnem življenju Republike Slovenije.

98. člen

110. člen (vrste evidenc)

(1) Zaradi zagotovitve podatkov o stanju, gibanju tujcev in odločanju o pravicah in dolžnostih tujcev po tem zakonu ter o listinah, ki so jim bile izdane, se vodijo evidence o:

- dovoljenjih za začasno prebivanje,
- dovoljenjih za stalno prebivanje,
- vizumih,
- potnih listih za tujca,
- tujcih, ki jim je dovoljeno zadrževanje in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja,
- tujcih, nastanjenih v centru,
- izrečenih stranskih sankcijah izгона tujca iz države,
- tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo,
- odpovedih prebivanja tujcu,
- zadržkih za izdajo potnega lista za tujca,
- tujcih, ki jim je odrejen strožji policijski nadzor,
- tujcih, ki jim je določeno bivanje izven centra,
- tujcih, ki jim je bil zavrnjen vstop v državo,
- izdanih odločbah o vrnitvi,
- vmjenih in odstranjenih tujcih,
- overitvah garantnih pisem in
- udeležbi tujcev v programih vključevanja.

(2) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, upravlja evidence iz pete, šeste, sedme, osme, enajste, dvanajste, štirinajste in sedemnajste alineje prejšnjega odstavka, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prejšnjega odstavka.

(3) Pristojni organ upravlja evidence iz prve, druge, četrte, devete, desete in šestnajste alineje prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prvega odstavka tega člena.

(4) Organ, pristojen za kontrolo prehajanja čez državno mejo, upravlja evidenco iz tretje, trinajste, in petnajste alineje prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prvega odstavka tega člena.

(5) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, oziroma diplomatska predstavništva in konzulati, upravlja evidenco iz tretje alineje prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prvega odstavka tega člena.

(6) Organi iz tretjega odstavka tega člena morajo podatke iz prvega in drugega odstavka 111. člena tega zakona in podatke iz evidence o odpovedih prebivanja tujcu, določene v prvem in drugem odstavku 114. člena tega zakona posredovati ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, ki upravlja centralno evidenco o dovoljenjih za prebivanje in odpovedih prebivanja tujcu (Register tujcev). Organi iz tretjega in petega odstavka tega člena morajo podatke iz prvega in drugega odstavka 113. člena tega zakona in podatke iz četrtega odstavka 114. člena tega zakona posredovati ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, ki upravlja centralno evidenco o potnih listih za tujca in zadržkih za izdajo potnega lista za tujca (Evidenca potnih listin).

(7) V evidenci iz tretje alineje prvega odstavka tega člena upravlja pristojni organ poleg podatkov iz prvega in drugega odstavka 112. člena tega zakona tudi podatke iz zadnje alineje prvega odstavka 27. člena tega zakona.

(8) V evidenci iz četrte alineje prvega odstavka tega člena upravlja pristojni organ podatke iz prvega in drugega odstavka 113. člena tega zakona.

(9) Pristojni organ lahko podatke iz evidence o udeležbi tujcev na tečajih slovenskega jezika uporablja v postopkih pridobitve državljanstva Republike Slovenije.

(10) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, in pristojni organ iz tretjega odstavka tega člena iz evidenc Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje za namene, določene v prvem odstavku tega člena, brezplačno pridobiva podatke o odločitvah v postopkih podaje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja in pisne odobritve, podatke o odločitvah v postopkih izdaje delovnih dovoljenj ter podatke o umaknjenih soglasjih k izdaji enotnega dovoljenja in pisne

odobritve ter podatke o delovnih dovoljenjih, ki so prenehala (priimek in ime, EMŠO, datum rojstva, kraj rojstva, državljanstvo, strokovna izobrazba in poklic, naziv službe Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki je izdala odločitev, številka zadeve, vrsta soglasja ali delovnega dovoljenja, datum vloge, vrsta odločitve, podlaga za podajo soglasja ali izdajo delovnega dovoljenja, številka soglasja ali delovnega dovoljenja, številka sklepa ali odločbe, izdane v postopku podaje soglasja ali izdaje delovnega dovoljenja, začetek in konec veljavnosti delovnega dovoljenja, lokacija dela, naziv delodajalca, matična številka delodajalca, sedež delodajalca, podatek o vloženi pritožbi, datum pritožbe, podatek o novi vlogi za izdajo delovnega dovoljenja ali zahtevi za podajo soglasja, podatek o službi Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki je odločila o prenehanju delovnega dovoljenja ali umiku soglasja, razlog prenehanja in številka zadeve prenehanja delovnega dovoljenja, razlog za umik soglasja in številka zadeve umika soglasja). Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, lahko za namen pridobivanja podatkov iz prejšnjega stavka s povezovalnim znakom EMŠO Register tujcev poveže z zbirko Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki vsebuje podatke, naštetih v tem odstavku.

111. člen (podatki za izdajo dovoljenja za prebivanje)

(1) Tujec je dolžan v prošnji za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje dati pristojnemu organu naslednje podatke:

1. EMŠO, če mu je določena;
2. priimek in ime;
3. priimek pred sklenitvijo zakonske zveze;
4. spol;
5. rojstni datum (dan, mesec, leto);
6. rojstni kraj (država, kraj);
7. državljanstvo;
8. zakonski stan;
9. poklic;
10. zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini ali v Republiki Sloveniji (država, kraj, ulica in hišna številka);
11. sedanje začasno oziroma stalno prebivališče v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka);
12. datum vstopa na območje Republike Slovenije;
13. razlog in namen prebivanja v Republiki Sloveniji;
14. način zagotovitve (viri) sredstev za preživljanje;
15. vrsto in številko potnega lista oziroma druge listine, na podlagi katere je prestopil državno mejo, datum in kraj izdaje ter njeno veljavnost;
16. datum vložitve prošnje.

(2) V prošnji za izdajo modre karte EU, ki se izda na podlagi soglasja za visokokvalificirano zaposlitev in v prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev pod pogoji za izdajo dovoljenja za zaposlitev, je potrebno poleg podatkov iz prejšnjega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. vrsto in stopnjo strokovne izobrazbe tujca ali nacionalno poklicno kvalifikacijo tujca;
2. firmo ali ime delodajalca;
3. sedež ali naslov delodajalca;
4. matično številko delodajalca;
5. davčno številko delodajalca;
6. davčno številko tujca;
7. upravno enoto delovnega mesta;
8. naziv delovnega mesta, za katero se sklepa delovno razmerje;
9. opis del in nalog delovnega mesta;
10. kodo poklica po standardni klasifikaciji poklicev, ki ga bo tujec opravljal;
11. poklicno oziroma strokovno izobrazbo ali nacionalno poklicno kvalifikacijo, ki se zahteva za zasedbo delovnega mesta;
12. druga potrebna dodatna znanja, ki se zahtevajo za zasedbo delovnega mesta (na primer delovne izkušnje, znanje jezika, računalniška znanja, vozniški izpit).

(3) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za zastopnika, ali na podlagi soglasja za usposabljanje, ki ju izda organ, pristojen po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, in v prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja sezonskega dela, ki se izda na podlagi soglasja za sezonsko delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi podatke iz 1., 2., 3., 4. in 5. točke prejšnjega odstavka.

(4) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za zaposlitev, samozaposlitev ali delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi podatke iz 6. točke drugega odstavka tega člena.

(5) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo ali ime naročnika dela;
2. sedež ali naslov naročnika dela;
3. matično številko naročnika dela.

(6) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za napotene delavce, ki se izda na podlagi soglasja za napote delavce organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo ali ime tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve;
2. sedež ali naslov tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve;
3. matično številko tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve.

(7) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, ki se izda na podlagi soglasja za samozaposlitev organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. ime, naslov, matično in davčno številko tujca, ki je vpisan v poslovni register za opravljanje samostojne poklicne dejavnosti;
2. ime, naslov, matično in davčno številko tujca, ki je v poslovnem registru vpisan kot samostojni podjetnik posameznik.

(8) V prošnji za izdajo pisne odobritve zaradi zamenjave delovnega mesta, zamenjave delodajalca ali zaradi zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih, ki se izda na podlagi soglasja k pisni odobritvi organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena ter iz 2., 9., 10., 11. in 12. točke drugega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. delovno mesto pri trenutnem delodajalcu;
2. bodoči delodajalec oziroma delodajalci;
3. delovno mesto pri bodočem delodajalcu;
4. firmo ali ime bodočega delodajalca;
5. sedež ali naslov bodočega delodajalca;
6. matično številko bodočega delodajalca;
7. davčno številko bodočega delodajalca.

(9) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe, ki se izda na podlagi soglasja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo subjekta gostitelja;
2. sedež subjekta gostitelja;
3. matično številko subjekta gostitelja.

(10) Tujec je dolžan prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca, in dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem. Tujec, ki prebiva zunaj Republike Slovenije in vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, da prstne odtise na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini. Fotografija se priloži v fizični ali digitalni obliki. Fotografija v digitalni obliki se eno leto hrani na elektronskem odložišču fotografij za osebne dokumente, vzpostavljenim na podlagi zakona, ki ureja osebno izkaznico in se lahko na prošnjo tujca uporabi tudi za izdajo druge javne listine s fotografijo, ki jo izda državni organ. Prstni odtisi v digitalni obliki se hranijo včasni zbirki prstnih odtisov za dovoljenja za prebivanje, vzpostavljenim na podlagi tega zakona, do zaključka postopka izdaje dovoljenja za prebivanje na prvi stopnji, vendar največ 60 dni od dneva zajema. Tujec, mlajši od šestih let, in tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne da prstnih odtisov. Tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, da en prstni odtis.

(11) Podatke iz prejšnjega odstavka tega člena je tujec dolžan dati tudi v primeru, ko zaradi pogoščitve dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, prosi za izdajo nove listine, in v primeru zamenjave dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, pred potekom veljavnosti listine oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje.

(12) V evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) in evidenci o dovoljenjih za stalno prebivanje (evidenca iz druge alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) obdeluje pristojni organ podatke iz prvega, drugega, tretjega, četrtega, petega, šestega, sedmega in osmega odstavka tega člena, podatke o podobi obraza in prstnih odtisih ter roki in prstu prstnega odtisa imetnika dovoljenja za prebivanje, zapisanih v digitalni obliki. V evidencah o dovoljenjih za prebivanje obdeluje pristojni organ tudi podatek o številki, datumu izdaje in dokončnosti odločbe, veljavnosti in serijski številki dovoljenja, podatke o prenehanju dovoljenja za prebivanje, podatek o roku za prostovoljno vrnitev, če je ta določen, ter podatke o ukradenih oziroma pogoščenih dovoljenjih za prebivanje. Evidenca o dovoljenjih za začasno prebivanje vsebuje tudi podatke o enotnem dovoljenju, pisni odobritvi, številki, datumu izdaje in pravnomočnosti pisne odobritve ter podatke o številki, datumu

izdaje in pravnomočnosti razveljavitve pisne odobritve ter podatke o številki, datumu izdaje in pravnomočnosti odločbe, s katero se zavrne kratkotrajna premestitev.

(13) Zaradi zagotovitve varnosti pravnega prometa in odkrivanja ukradenih oziroma pogrešanih dovoljenj za prebivanje se o ukradenih oziroma pogrešanih dovoljenjih za prebivanje podatki o pristojnem organu, ki je izdal dovoljenje, datumu izdaje, veljavnosti in serijski številki dovoljenja ter datumu prijave pogrešitve dovoljenja javno objavijo na enotnem državnem portalu e-uprava.

(14) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, lahko za namene izdaje dovoljenja za prebivanje v začasni evidenci prstnih odtisov obdeluje naslednje osebne podatke:

- ime in priimek;
- datum rojstva;
- državljanstvo;
- vrsta in številka osebnega dokumenta;
- prstne odtise, kot to določa drugi odstavek tega člena;
- datum zajema prstnih odtisov;
- oznaka predstavništva, ki je biometrične podatke zajelo.

Podatki iz te evidence se hranijo do zaključka postopka na prvi stopnji, vendar največ 60 dni od dneva zajema.

114. člen (podatki v evidencah)

(1) Evidence o izrečenih stranskih sankcijah izгона tujca iz države (evidenca iz sedme alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona), o tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo (evidenca iz osme alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) in o odpovedih prebivanja tujcu (evidenca iz devete alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebujejo podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10. in 11. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, čas trajanja določenega ukrepa, organ, ki je ukrep izrekel, in številko ter datum izdaje in pravnomočnosti odločbe oziroma dokončnosti odločbe, kadar je prepoved vstopa določena z odločbo o zavrnitvi izdaje, razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, z odločbo o odpovedi prebivanja ali z odločbo o vrnitvi. Evidenca o odpovedih prebivanja tujcu vsebuje tudi podatek o roku, v katerem mora tujec zapustiti državo.

(2) Evidenca o tujcih, ki jim je dovoljeno zadrževanje in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja (evidenca iz pete alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10. in 16. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, o številki in datumu izdaje odločbe o dovolitvi zadrževanja, obdobje dovolitve zadrževanja in datum prenehanja, naslov kraja zadrževanja, številko ter kraj in datum izdaje izkaznice o dovolitvi zadrževanja.

(3) Evidenca o tujcih, nastanjenih v centru (evidenca iz šeste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. in 10. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, o številki in datumu odločbe o nastanitvi v centru, trajanju nastanitve v centru ter policijski enoti, ki je odločbo izdala, razlogu nastanitve in fotografijo.

(4) Evidenca o zadržkih za izdajo potnega lista za tujca (evidenca iz desete alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 11. in 16. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona ter podatke o vrsti zadržka, o organu, ki je predlagal zadržek, trajanju in zakonski podlagi.

(5) Evidenca o tujcih, ki jim je odrejen strožji policijski nadzor (evidenca iz enajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. in 10. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, o številki in datumu odločbe in trajanju strožjega policijskega nadzora.

(6) Evidenca o tujcih, ki jim je bil zavrnjen vstop v državo (evidenca iz trinajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 4., 5., 6. in 7. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, razloge in datum ter uro zavrnitve ter organ mejne kontrole, ki je tujcu zavnil vstop.

(7) Evidenca o tujcih, ki jim je določeno bivanje izven centra (evidenca iz dvanajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. in 10. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, o številki in datumu odločbe, kraju ter trajanju bivanja izven centra in o imenu, priimku, rojstnem datumu in naslovu osebe, pri kateri tujec biva.

(8) Evidenca o izdanih odločbah o vrnitvi (evidenca iz štirinajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. in 10. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, o številki, datumu, dokončnosti in pravnomočnosti odločbe, policijski enoti, ki je odločbo izdala, roku za prostovoljno vrnitev, če je ta določen in trajanju prepovedi vstopa, če je ta določena.

(9) Evidenca o vrnjenih in odstranjenih tujcih (evidenca iz petnajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10. in 11. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, razlog, datum in državo odstranitve.

(10) Evidenca o udeležbi tujcev v programih vključevanja (evidenca iz sedemnajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 4., 5., 6., 7. in 11. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona in podatke o vrsti programa, datumu prijave tujca v program, datumu objave tujca iz programa, datumu začetka programa, številu

ur programa, številu ur prisotnosti tujca v programu, datumu in kraju opravljanja internega izpita oziroma zaključek programa ter rezultatu preizkusa znanja.

115. člen (hranjenje in arhiviranje podatkov iz evidenc)

(1) Podatki iz evidenc o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) in evidences o vizumih (evidenca iz tretje alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let po poteku veljavnosti dovoljenja oziroma vizuma, v primeru, da dovoljenje oziroma vizum ni bil izdan, pa pet let od pravnomočne odločitve o prošnji za izdajo dovoljenja oziroma vizuma in se nato arhivirajo. Biometrični podatek o podobi obraza in prstnih odtisih se v evidenci o vizumih in evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje hrani trideset dni po pravnomočni odločitvi o prošnji, nato pa se iz evidence briše. V primeru zamenjave listine pred potekom veljavnosti listine oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje se biometrični podatek o podobi obraza in prstnih odtisih v evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje hrani trideset dni od vročitve listine.

(2) Podatki iz evidenc o dovoljenjih za stalno prebivanje (evidenca iz druge alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo 50 let od prenehanja dovoljenja za stalno prebivanje, v primeru da dovoljenje ni bilo izdano, pa 50 let od pravnomočne odločitve o prošnji za izdajo dovoljenja, nato se arhivirajo, razen biometričnega podatka o podobi obraza in prstnih odtisih, ki se hrani trideset dni po pravnomočni odločitvi o prošnji, nato pa se iz evidence briše. V primeru zamenjave listine pred potekom veljavnosti listine oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje se biometrični podatek o podobi obraza in prstnih odtisih v evidenci o dovoljenjih za stalno prebivanje hrani trideset dni od vročitve listine.

(3) Podatki iz evidenc o izrečenih stranskih sankcijah izгона tujca iz države (evidenca iz sedme alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona), o odpovedih prebivanja tujcu (evidenca iz devete alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona), o tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo (evidenca iz osme alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) in vrnjenih ter odstranjenih tujcih (evidenca iz petnajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo še pet let po izteku roka, za katerega je bila izrečena stranska sankcija ali prepoved vstopa v državo, oziroma po vrnitvi ali odstranitvi tujca iz Republike Slovenije.

(4) Podatki iz evidenc o tujcih, ki jih je dovoljeno zadrževanje in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja (evidenca iz pete alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona), evidences o tujcih, nastanjenih v centru (evidenca iz šeste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona), evidences o tujcih, ki jim je odrejen strožji policijski nadzor (evidenca iz enajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona), evidences o tujcih, ki jim je določeno bivanje izven centra (evidenca iz dvanajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od izdaje odločbe, nato se arhivirajo.

(5) Podatki iz evidenc o tujcih, ki jim je bil zavrnjen vstop v državo (evidenca iz trinajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od datuma zavrnitve vstopa.

(6) Podatki iz evidenc o izdanih odločbah o vrnitvi (evidenca iz štirinajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od izvršitve odločbe o vrnitvi, nato se arhivirajo. V primeru, da je z odločbo o vrnitvi določena tudi prepoved vstopa v državo, pa se podatki hranijo še pet let po izteku roka, za katerega je bila določena prepoved vstopa v državo, nato se arhivirajo.

(7) Podatki iz evidenc o potnih listih za tujca (evidenca iz četrte alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) in o zadržkih za izdajo potnega lista za tujca (evidenca iz desete alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od poteka veljavnosti potnega lista za tujca oziroma od pravnomočne odločbe ali sklepa, nato se arhivirajo, razen biometričnega podatka o podobi obraza in prstnih odtisih, ki se hrani trideset dni po pravnomočni odločitvi o prošnji, nato pa se iz evidenc briše.

(8) Podatki iz evidenc o overitvah garantnih pisem (evidenca iz šestnajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od overitve garantnega pisma, nato se arhivirajo.

(9) Podatki iz evidenc o udeležbi tujcev v programih vključevanja (evidenca iz sedemnajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let po končanem programu, nato se arhivirajo.

129.a člen (otroci državljanov EU, rojeni v Republiki Sloveniji)

(1) Otrok državljan EU, rojen v Republiki Sloveniji, ki je državljan EU in ki ne pridobi slovenskega državljanstva, v prvih treh mesecih od rojstva ne potrebuje potrdila o prijavi prebivanja.

(2) Pristojni organ otroku iz prejšnjega odstavka najkasneje v treh mesecih od rojstva po uradni dolžnosti izda potrdilo o prijavi prebivanja, ki se po uradni dolžnosti obnavlja do otrokovega dopolnjenega 18. leta starosti, če imata otrokova mati ali otrokov oče oziroma otrokov skrbnik do dopolnjenega otrokovega 18. leta starosti veljavno potrdilo o prijavi prebivanja in če otrok prebiva v Republiki Sloveniji.

(3) Pristojni organ izda po uradni dolžnosti potrdilo o prijavi stalnega prebivanja otroku iz prvega odstavka tega člena, če ima vsaj eden od staršev potrdilo o prijavi stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji ali če je skrbnik otroka slovenski državljan ali državljan EU s potrdilom o prijavi stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji in če otrok prebiva v Republiki Sloveniji.

137. člen

(način izdaje, vsebina in oblika potrdila o prijavi prebivanja, potrdila o prijavi stalnega prebivanja, dovoljenja za prebivanje in označitev prenehanja)

(1) Potrdilo o prijavi prebivanja za državljana EU, potrdilo o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenje za prebivanje in dovoljenje za stalno prebivanje za družinskega člana se izda v obliki izkaznice. Veljavnost izkaznice potrdila o prijavi stalnega prebivanja in dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana je deset let.

(2) Potrdilo o prijavi prebivanja, potrdilo o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenje za prebivanje in dovoljenje za stalno prebivanje za družinskega člana iz prejšnjega odstavka vsebuje fotografijo osebe, kateri je izdano, in podatke o:

- vrsti dovoljenja;
- roku veljavnosti;
- priimku in imenu, državljanstvu, spolu in datumu rojstva ter EMŠO osebe, kateri je potrdilo ali dovoljenje izdano;
- naslovu prebivališča v Republiki Sloveniji.

(3) Način izdaje, vsebino in obliko potrdila o prijavi prebivanja, potrdila o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenja za prebivanje in dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana ter način označitve prenehanja predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

(4) Izdelovalec izkaznice iz prvega odstavka tega člena sme osebne podatke iz drugega odstavka tega člena uporabljati za potrebe vpisa podatkov na obrazec potrdila ali dovoljenja in jih mora v 30 dneh po uporabi uničiti.

138. člen (odstranitev)

(1) Državljan EU in družinski član, ki ne zapusti Republike Slovenije prostovoljno, se iz države odstrani, če:

- mu je v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izgona tujca iz države, ali če je zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji;
- mu je odpovedano prebivanje;
- mu je zavrnjena izdaja potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje, mu je prijava prebivanja prenehala ali mu je bilo dovoljenje za prebivanje razveljavljeno zaradi resne in dejanske nevarnosti za javni red ali varnost;
- mu je zavrnjena izdaja prvega potrdila o prijavi prebivanja ali prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi nevarnosti za javno zdravje iz tretje alineje prvega odstavka 124. člena tega zakona.

(2) Razen v izjemnih primerih, rok za zapustitev države ne sme biti krajši od enega meseca.

(3) Glede postopka odstranitve se smiselno uporablja določba tretjega odstavka 69. člena tega zakona.

(4) Vsaka pravnomočna in izvršena odločba o odstranitvi državljana EU ali njegovega družinskega člana iz Republike Slovenije prekine obdobje neprekinjenega prebivanja, potrebnega za pridobitev potrdila o prijavi stalnega prebivanja in dovoljenja za stalno prebivanje.

(5) V kolikor državljan EU ali družinski član iz Republike Slovenije ni odstranjen v roku dveh let od dokončnosti odločbe o odpovedi, razveljavitvi oziroma zavrnitvi izdaje potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje, mora upravna enota, ki je izdala odločbo, preveriti ali državljan EU oziroma družinski član še vedno predstavlja resno in dejansko nevarnost za javni red ali varnost. V primeru ugotovljene resne in dejanske nevarnosti ali obstoja suma iz prejšnjega stavka, se postopek odstranitve državljana EU ali družinskega člana iz države nadaljuje, v nasprotnem primeru pa upravna enota odločbo o odpovedi, razveljavitvi oziroma zavrnitvi izdaje potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje z odločbo odpravi.

143. člen

Z globo od 500 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek tujec, če:

1. nima veljavne potne listine (7. člen tega zakona);
2. nima dovoljenja za vstop v Republiko Slovenijo (8. člen tega zakona);
3. ne zapusti države ali območja držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 v roku, za katerega mu je prebivanje dovoljeno (14. člen tega zakona);

4. tujec ni dal prstnih odtisov v roku enega meseca od prenehanja zdravstvenih razlogov ali dovoljenja, izdanega v obliki samostojne listine, v določenem roku po prenehanju ne vrne pristojnemu organu (četrti in peti odstavek 58. člena tega zakona);
5. ne naznani pogrešitve dovoljenja za prebivanje (prvi in drugi odstavek 59. člena tega zakona);
6. uporablja osebno ime v nasprotju z zakonom (96. člen tega zakona);
7. ne prijavi izgube, tatvine ali druge odtujitve potne oziroma druge listine (peti in šesti odstavek 97. člena tega zakona);
8. posodi svojo potno oziroma drugo listino drugi osebi ali uporabi tuje listine kot svoje (četrti odstavek 97. člena tega zakona);
9. ne naznani pogrešitve potnega lista za tujca (prvi in drugi odstavek 101. člena tega zakona).

144. člen

Z globo 400 eurov se kaznuje za prekršek tujec, če:

1. poskusi zapustiti državo v nasprotju s 13. členom tega zakona;
2. nemudoma ne zapusti države, ko mu je vizum razveljavljen (tretji odstavek 28. člena tega zakona);
3. na zahtevo policista ne pokaže dovoljenja, s katerim dokazuje zakonitost bivanja in vstopa v državo (tretji odstavek 97. člena tega zakona);
4. na zahtevo policista ne izkaže svoje istovetnosti (drugi odstavek 97. člena tega zakona);
5. samostojne listine, v obliki katere mu je bilo izdano dovoljenje za stalno prebivanje, pred potekom njene veljavnosti, ne zamenja za novo listino (prvi odstavek 58. člena tega zakona);
6. samostojne listine, izdane v obliki iz 58. člena tega zakona, na kateri se označi pravica do dela, v roku osmih dni od vročitve poziva, pri pristojnem upravnem organu, na območju katerega prebiva, ne zamenja za novo listino (deveti odstavek 58. člena tega zakona).

145. člen

(1) Z globo od 500 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek tujec, če nedovoljeno vstopi v Republiko Slovenijo (12. člen tega zakona).

(2) Z globo od 800 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek tujec, če:

- prebiva v Republikli Sloveniji v nasprotju z namenom, za katerega mu je bilo izdano dovoljenje za prebivanje (peti odstavek 35. člena tega zakona);
- nezakonito prebiva v Republikli Sloveniji (60. člen tega zakona).

147. člen

(1) Z globo od 500 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki je državljan EU, njegov družinski član ali družinski član slovenskega državljana, če:

- vstopi v Republiko Slovenijo brez listine, potrebne za vstop;
- vstopi v Republiko Slovenijo, čeprav mu je bil vstop zavrnjen;
- vstopi v Republiko Slovenijo, čeprav še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;
- ostane v Republikli Sloveniji po poteku dovoljenega prebivanja.

(2) Z globo od 100 do 400 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki je državljan EU, njegov družinski član ali družinski član slovenskega državljana, če ne prijavi izgube, tatvine ali druge odtujitve potnega lista oziroma druge listine (peti odstavek 97. člena tega zakona).

(3) Z globo od 200 do 830 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki je državljan EU, njegov družinski član ali družinski član slovenskega državljana, če:

- na zahtevo policista ne izkaže svoje istovetnosti (drugi odstavek 97. člena tega zakona);
- na zahtevo policista ne pokaže potrdila ali dovoljenja, s katerim dokazuje zakonitost bivanja in vstopa v državo (tretji odstavek 97. člena tega zakona);
- posodi svoj potni list oziroma drugo listino drugi osebi ali uporabi tujo listino kot svojo (četrti odstavek 97. člena tega zakona).

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

/

VI. PRILOGE

- osnutki podzakonskih predpisov, katerih izdajo določa predlog zakona